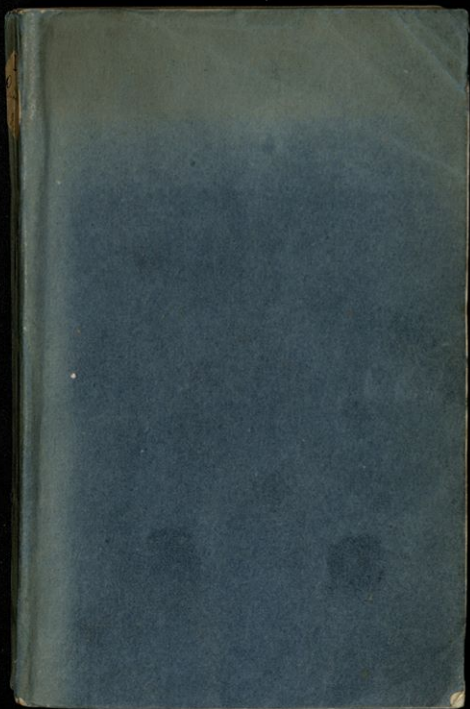

22168. II. C. g. 2

JEZUS MOJE ŽELJE.

Katóljške molitne bukve

z

naúki in napeljevanjem

k

pobožnemu življenju.

Poleg nemškiga
od

častitljiviga gospoda

ALOJZJA ŠLERA,

doktorja s. pisma.

(Tretji natis.)

V LJUBLJANI 1854.

Na prodaj in v založbi *Janeza Giontinita*,
bukvarja.

V natis teh bukev so milostljivi knez,

Gospod Gospod,

ANTON ALOJZI,

Ljubljanski Škof 31. Kozoperska 1845 dovolili.

Od molítve.

„Molite brez nehanja.“ 1. Tes. 5, 17.

Kar je dihanje za teló, to je molitev za dušo. Molitev je nebeška gred, po ktéri gre naš duh k Bogu, de milost in žegen Božji pride na nas. „Prosíte in bote prejéli!“ Ali nismo vsi potrebni in ubogi, polni révsine in grehov? Molimo tadaj brez nehanja! Prerok Daniel je hotel rajši umréti, kakor molitev opustiti, ktero je trikrat na dan kleče opravil. — Ne rêci: Nimam časa moliti. Čas, kteriga molitvi daruješ, ti bo obilno plačan z Božjim žegnam, ki bo tvojimu delu dan. David je bil kralj poln skerbi in opravkov, pa vunder je čas imel, sédemkrat na dan Gospoda hvaliti. — Ne rêci: Pretrudin sim, de bi molil. Jezus, naš Zveličar, je cel dan

okrog hodil in učil in se je utrudil, pa vunder je noč v molitvi prečul. Tudi molitev je počitek v Božjim naročji, na sladkim sercu Jezusovim. — Ne rêci: Ne ljubi se mi moliti, preveč razmišljen sim in otóžin. Zbêri poprej svoje misli, opusti posvetne misli in skerbi; živo si misli, de stojiš pred Božjim sedežem pričo angelov in svetnikov, kateri Bogu vedno prepevajo hvalo. Premaguj stanovitno svojo nepoljubljuvost moliti, in tvoja molitev bo toliko več zasluženja iméla, kolikor manj tolažbe brez svojiga zadolženja čutiš. Z molitvijo se človek moliti uči. — Ne rêci: Molitev nič ne pomága; sej se ne dá nič sprositi. Zakaj se dostikrat nič ne sprosi? Ker ljudjé velikrat zgolj posvetnih ali škodljivih reči prosijo, ker z nespokorjenim sercam molijo, ker brez terdne vere molijo, ker s sovražnim sercam molijo, ker molijo in niso v Božjo voljo vdani. Ako češ biti uslišan, se očisti poprej od svojih grehov, vsaj z grévengo; svojim sovražnikom odpusti, moli z véro in z zaupanjem, moli s ponižnostjo, v Jezusovim iménu, moli neprenéhama in večkrat, in vse izrôči Božji volji, ki nam dostikrat

hoče kaj boljšiga dati, kakor je to, česar ga prosimo. — Moli tudi s spodobnostjo telésa, ne prezložno in prelénó; zakaj pred Božjim obličjem si, pred katerim angeli trepéčejo. Ne sramuj se sklenjenih rók k Bogu povzdigniti, kolén pred nar Švetejšim do tál perpogniti, glave perkloniti in na persi se terkati i. t. d. — Ne moli samo z ustmi, ampak s sercam, v duhu in v resnici. — O kristjan! začni enkrat prav moliti, in skusil boš, kakó sladkó je moliti! — „Kdor prav móli, b o t u d i p r a v ž i v e l,“ pravi sv. Avguštin.

Od jutrajne molitve.

„Kadar je prišla ura vstajenja, se ne opotavljaj!“
Sir. 32, 15.

Zdravju škodljivo je in duši nevarno, predolgo spati, posebno pa takrat v postelji ležati, kadar si zbujen. Kadaj vstati (kakor tudi kadaj spat iti) moraš svoj čas iméti, ako ti je le mogóče; zakaj red je duša vsih reči. Nar bolj koristno telésu in duši je, zgodaj v posteljo iti, de se lože zgodaj vstane. —

Vstani urno in ne opotavljaj se. Če se tako premagaš, Bogu lep jutrajni dar perneseš, ki ti Božji žegen pridobíva. — Kadar se zbudiš, se koj prekrižaj in svoje perve misli imej per Bogu. — Obleci se urno in misli, de te gledata Bog in tvoj sveti angel varh. — Kadar si oblečen in umit, se pokrôpi z žegnano vodo (ktero mora vsak katoljški kristjan v svoji hiši iméti) in opravi potem pred britko martro klečé svojo jutrajno molitev. Ne opusti te molitve nikóli, zakaj kdor dneva z Bogam ne začne, ga tudi ne bo dobro končal. Ali ne prepevajo tudi ptičice svoje hvale Bogu? Tudi svojih pôslov ne pusti poprej k delu, prêden ne molijo. — Kako lepo bi bilo, ko bi keršanska družina skup glasno molila jutrajno molítev!

Jutrajna molítev.

„Ti boš zjutraj moj glas uslišal.“ Ps. 5.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Vsigamogočni, večni, trojedini Bog! v prahu te molim; tebe hvalijo

in povikšujejo moje sercé in moje usta; zakaj ti si moj Gospod in moj Bog. Svet, svet, svet je Gospod vsih gospodov, ves svet je poln njegove svitlosti. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in sadaj in vselej in vekomaj. Amen.

Zahvaljenje.

Zahvalim se ti, o nebeški Oče! de si me iz nič vstvaril. Zahvalim se ti, o Sin Božji, de si me s svojo kervjo odrešil. Zahvalim se ti! o sveti Duh! de si me v kerstu posvetil in me poklical k pravi veri, ktera edina zveliča. O nar. dobrotljivši Bog, koliko milosti in gnade skazuješ slednji dan meni ubozimu grešniku! Tvoja usmiljenost me je ohranila nocojšno noč, v kateri si marsiktero dušo pred se v sodbo poklical in morebiti večno zaverigel. Kako se

ti zamorem spodobno zahvaliti, o ti moja narvečji dobrota! de si mi dal nov dan doživeti, kteriga zamorem v svoje dušno zveličanje obrniti!

Darovanje.

O premili Oče! ta dan bodi tebi posvečen. Pervi zdihljej ljubezni naj se k tebi povzdigne iz mojiga serca. Tebe hočem moliti in povikševati, kolikorkrat zdihnem, kolikorkrat moje serce udári. Svoje telo in svojo dušo, vse svoje počutke in vso svojo moč tebi darujem; vse, kar je v meni, naj hvali tvoje sveto ime. Karkoli bom danas mislil, želel, govoril, storil ali terpel, naj se zgodi iz ljubezni do tebe, tebi v čast in po tvoji sveti volji! Vzemi, o Bog, milostivo ta dar, združen z daram tvojiga preljubiga Sina, mojiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa.

Sklep.

O presladki Jezus, kateri si začetek in kôniec, pôt, resnica in življenje! glej, sklenem po pôti tvojih zapoved hoditi in vse storiti, kar se kristjanu spodobi. Poséбно hočem danas to dobro delo . . . storiti, in se vaditi v tej čednosti . . . Uterdi mojo slabo voljo, o vir milosti! de stanovitno zoperstanem skušnjavam k grehu! Oh, ali bi spet danas iztergal svojo dušo iz rok svojiga premiliga Zveličarja, in jo dal peklenскому sovražniku v pest? Ali bi spet danas vedama in z voljo ta greh . . . storil? Prevečkrat sim se že prodal peklenскому sovražniku; danas pa terdno sklénem in rečem: Začéti hočem, se poboljševati.

Prošnja.

Sveti Bog! svéti močni Bog!
 svéti večni Bog! bodi jest tvojimu
 vsigamogočnemu varstvu priporočen.
 Razsvitli mojo nevédnost, uterdi mojo
 voljo v dobrim, obvari me sleherniga
 greha in večne smerti.

Prosíte za me, preljubi izvóljeni
 Božji! Ti pred vsimi, o prečista
 Devica in Božja porodnica Marija,
 ljuba moja Mati in pomočnica, s svo-
 jim čistim ženinam svetim Jožefam
 vréd, tudi ti, ljubi moj angel varh,
 in vi ljubi moji patroni . . . podajte
 meni slabimu svojo pomoč, in spro-
 site mi čistost telesa in duše in sta-
 novitnost v dobrim. — Ravno tega
 prosim tudi svojim žlahtnikom in do-
 brótnikom, svojim prijatlam, posebno
 kakor se tudi molitvi vsih
 pravovernih priporočim in želim vsih
 svetih maš in odpustkov deléžin biti.
 Požegnaj me, Bog Oče †, Bog Sin †

in **Bog** † **sveti Duh**! — **Duše** mertvih
vérnih naj po **Božji** milosti počivajo
v miru. **Amen.**

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Verujem i. t. d.

Véra, upanje in ljubezen.

Te tri čédnosti se imenujejo zato
Božje, ker je to, kar zadevajo, nar
pervo **Bog**. One so jedro keršanskiga
življenja in brez njih zveličanje ni mo-
goče. Treba jih je tadaj večkrat, clo
vsak dan moliti, posebno pred sveto
spovedjo in pred svetim obhajilam, ob
obletnici svetiga kersta in svete birme,
v velicih skušnjavah, v smertni nevar-
nosti i. t. d. Pri bolníkih in umirajočih
naj se pridno molijo.

Djanje vére.

Vérujem v tebe, pravi trojedini
Bog, **Oče**, **Sin** in **sveti Duh**! kateri
si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in
vižáš, kateri dobro poplačáš in hudo

štrafaš. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni pridigovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpusenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca

vživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doséči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kéri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Djanje ljubézni.

O moj Bog, ljubim te iz vsiga svojiga serca čez vse, ker si nar večji dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubézni vredin; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrótljiv. Vošim si iz céliga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tadaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadenem, mi je iz serca žal, de

sim tebe svojiga Stvarnika, Odrešenika in Posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu; kakor je bila v začetku in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

K angelskimu češenju.

Zjutraj, opoldné in zvečer.

Trikrat na dan je molil Daniel in je obernil svoje obličje proti Jeruzalemskimu tempelnu. Trikrat na dan nas opomni

cerkev z zvonjenjem včlovečenja Jezusa Kristusa v naročji prečiste Device. Kristjani! Sin Božji je prišel z nebés na zemljo, naše mesó na-se vzet in nas réšit s svojo smertjo, in mi bi ne molili Besede, ki je mesó postala? — Presveta Devica je na sporočenje arhangela Gabriela k našimu zveličanju dovolila, mati Božja biti; in mi bi je ne počastili, ktero je angel počastil? Kje so tisti pobožni časi, ko so kristjani pri zvonjenji angelskiga česjenja na ulicah obstali, clo tudi pokleknili in molili? In zdaj se sramujejo prekrižati se ali glavo razkriti? — Molimo :

Angel Gospodov je oznanil Marii in je spočela od svetiga Duha. Češena si Marija i. t. d.

Glej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi po tvoji besédi. Češena si Marija i. t. d.

In Beséda je meso postala in je med nami prebivala. Češena si Marija i. t. d.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

O Gospod! daj vsim vernim dušam večni mir in pokoj. In večna luč naj jim sveti! Gospod! naj v miru počivajo. Amen.

Od premišljevanja, ali od notrajne molitve.

„Premišljevanje mojiga sercá je vedno pred tvojim obličjem.“ Ps. 18.

Hitreji v bogoljubnosti rasti in se uterčiti je prav dobro, vsakdan pól ali četert ure (nar bolje je zjutraj) kaj duhovniga premišljevati.

Premišljevanje je notrajna molitev, v kateri kristjan kako dobro réč (ktero si navadno poprejšnji večér zvóli) z umam premišljuje, take misli na svoje življenje obrača in z njim perličí ali pergliha, s tem pobožne čutila v sercu obudi in potem terdno sklène, to ali uno poboljšati in spolniti. De si to polajšaš, si zvoli k premišljevanju postavim kaj iz življenja in terpljenja Kristusoviga, kako zapoved Božjo ali kako dolžnost svojiga stanu, in prašaj se potem :

1. Kaj uči kersánska vera od tega ?
2. Kaj mi je po tem uku storiti ?
3. Kaj sim doslej storil ?
4. Kaj čem v prihodnje storiti ?

Preden premišljevati začneš, si misli prav živo, de je Bog vsigapriči-

joč in prosi svetiga Duha razsvitljenja; potem prosi Bogá milosti ali gnade, storjene sklepe spolniti, in vtisni si saj eno reč ali izreko premišljevanja v glavo, ktere se večkrat v dnevu spomniš in jo kakor duhovno róžo duhaš. Nektere pobožne duše si tudi s kratkimi besedami kam zapišejo, kar so premislile; namreč zato, de bi si jih bolj v dušo vtisnili ali pa de bi, kadar jih pozneje prebirajo, spoznali, koliko so v bogoljubnosti zrastli ali pa odjenjali. De kdo tako premišluje, ni treba, de bi mogel biti učen. Sej zna vunder vsak svoje opravke, posvétne reči in nečimernosti premišljevati: zakaj bi ne znal tudi večnih resnic in dušne sreče? Pri premišljevanji niso visoke in lepe misli nar poglavitniši reč, ampak pobožne čutila in dobri sklepi. Zakaj premišljevanje ni kaka globoka učenost, ampak notrajna molitev je. Kolikor mirnejši in prostejši kdo premišluje, toliko bolje in koristnejši je njegovo premišljevanje. Daj se tudi svojimu spovedniku v tem podučiti in vaditi.

Zgled premišljevanja čez smertni gréh.

(Pri spovedi dobro.)

Misli si, de vidiš Bogá na sedežu njegove pravičnosti, ki te vpraša, kakor nekdanj Kajna, kateri je svojiga brata umoril: „Kaj si storil?“

Prosi Bogá pomoči, ostudnost in pogubljenost gréha spoznati.

1. (Kaj me uči keršanska vera od smertniga gréha ?)

Gréh je sam na sebi strašno ostudin, prinese pa že tu in tam pogubljenje seboj.

a. Gréh je vedno in prostovljno prelomljenje božje postave. Bog, naš Gospod in Stvarnik, ima neskončno pravico, nam zapovedati; zato imámo, ker smo njegove stvari, neskončno dolžnost, mu pokorni biti. Kdor iz hudobije to dolžnost prelomi, Bogá neskončno razžali. Zakaj zoper Bogá se spunta, tako rêči, roko zoper njega vzdigne, mu krono z glave potegne, kakor sv. Bernard govori, de si jo sam sebi na glavo po-

stavi; clo Božje bitje zataji, ker tako živí, kakor de bi Bogá ne bilo. — „Kdo je Gospod?“ je vprašal napuhnjeni kralj Faraon. Ravno tako govori grešnik, če prav ne z jezikom, pa z djanjem. Sladnost, napuh, nezmernost, časní dobiček so mu Bog, kteriga móli, kterimu služi. O gerdoba, o ostudnost gréha! — Ta ostudnost se pa še bolj pokáže, če pomislimo, kako strašno prederzno in kako nehvaležno grešnik proti Bogú ravná, proti Bogú, kteri ga je iz nič in sicer po svoji podobi vstvaril, kteri ga je z drago kervjo svojiga preljubiga Sina odrešil, kteri ga je v svetim kerstu iz vode in iz svetiga Duha prerodil, za svojiga otrôka vzél, za ud rimske katoljske cerkve naredil in mu toliko gnad in dobrot skazal. O ostudnost greha, ki toliko nehvaléžnost proti narboljšimu Očétu v sebi ima!

b. Zavoljo tega tudi po grehu ne more nič družiga priti, kakor strašna nesreča tukaj na zemlji in tam na unim svétu. Tukaj na zemlji nima grešnik ne mirú ne pokoja, ker ga je gnada Božja zapustila in ne neha ga pēči. Tam na unim syetu ga čakajo neizrečene večne martre. Ker je grešnik nar boljšiga Očéta za-

pustil, ostane tudi od njega večno zapuščen. Ker je Sina Božjiga s svojimi gréhi neprenehama martral in križal, bo tudi zato večno terpel. Ker je svetiga Duhá do konca žalil, bo k večni žalosti in martri obsójen. Ker je svojiga Gospóda in Očéta neskončno razžalil, bo imel zato tudi neskončno terpljenje. O strašni nasledki smertniga gréha!

2. (Kaj mi je po tém uku storiti?)

Ako je greh tako ostudin in gerd, ga moram tudi sovražiti in opustiti in sramovati se ga. — Ako pride iz gréha tolikšno pogubljenje, se ga moram kakor nar večjiga zlega čez vse bati in varovati.

a. Kdó bi se ne zavzél, ako prederznost zemeljskiga červa (to je človeka) pomisli, ki se zoper svojiga narvikšiga Gospóda vzdigne in se zoper Vsigamogočniga vojskuje. Kdo bi ne sovražil strašne nehvaležnosti otrôka, ki nar boljšiga Očéta razžali? Kolika strahota je gréh, kateri je Bogá ne križ perbil, Bogá, ki nam je vedno le milost čez milost skazoval! Ali bi bilo mogoče kristjanu, z odpertimi očmi smertni gréh

storiti? Oh, ko bi ga bil rés stóril, kako bi se mogel sramovati, de je nar bolj-šiga Očéta tako razžalil, nedolžniga Zveličarja s svojim zadolženjem zopet križal, svetiga Duhá s svojo nehvaležnostjo hudo razserdil?

b. Česar bi se bilo pa tudi človeku bolj bati, kakor smertniga gréha, ki tu in tam v strašno revšino pogrézne? Ali móre kaj hujšiga biti, kakor je smertni gréh, ki mu Božjo milost, dušno življenje odvzame, vse njegovo zasluženje zbríše, njega hudimu sovražniku v oblast dá, ga ob pravico do nebés perpravi, in če nespokorjen umerje, nazadnje v pekel sune in vekomaj zaverže. Oh! kako bi človek s smertnim greham na vesti mirno in brez skerbi živéti mogel? Kako bi se mogel neskerbno v nevarnost, v priložnost k gréhu podati, ki se ga moramo čez vse bati, čez vse varovati?

3. (Kaj sim pa doslej storil?)

Oh, moj Bog! védil sim, kako je gréh ostudin in pogubljev, in vunder sim tolikrat grešil! Zavoljo kratkiga posvetniga veselja, zavoljo meglice nečimerne časti, zavoljo časniga dobička sim tvoje

zapovedi brez strahu prelomljeval, posebno Ti, o Bog! se nisi utrudil, mi odpustati, in jez se nisim naveličal, tebe vedno žaliti. Pomislil nisim, de si ti dolgo usmiljen in milostljiv, pa tudi ojster sodnik, ki večno štrafaš. Majhniga truda ali zasmehovanja posvetnih otrok sim se bal, hude vesti, pekla pa ne? O moja duša! kako si mogla biti pokojna v smertnim grehu? Kje bi bila, ako bi ti bil Bog po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povračal? O milost, o usmiljenost, ki je meni grešniku toliko časa zanašala!

4. (Kaj čem v prihodnje storiti?)

Gospod! rajši umreti, kakor te še kadaj hudo razžaliti? Ne! ne! le več grešiti ne! — Obljubim in terdno sklenem: Začeti hočem se boljšati. Posebno hočem z vso resnico zaterati in izkoreniniti ta smertni gréh, ki sim ga tolikrat storil, to nagnjenje serecá . . ., ki me vedno naganja, to hudo navado De per tem svojim sklepu ostanem, se hočem od danas ogibati une družbe, une priložnosti, hočem vsak dan per jutrajni molitvi ta

sklép ponoviti, se hočem zvečer spraševati, če sim ga spolnil, in če ga nisim, si hočem to v pokoro naložiti, se hočem tega per spovedi tožiti, in spovednika prositi, de mi pomočke nasvetje, kako se té napačnosti varovati. — O Gospod! ponovim pred tvojim obličjem in vpričo svojiga angela varha: Hočem se poboljšati. Pomagaj mi s svojo gnado, in daj, de svoj sklep spolnim. Gospod! usmili se, po svoji veliki usmiljenosti se me usmili! Spoznam svojo hudobijo: moj gréh mi je pred očmi. Ne ravnaj z menoj po mojih gréhih, temuč odpusti mi po svoji milosti. Glej, kako mi je žal! glej kri svojiga Božjiga Sina! Tebe hočem ljubíti, o Bog mojiga serca; tebi hočem služiti vekomaj! — Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sim živ in mertev! — Sveta Marija, pribežališe grešnikov! prôsi za-me! — Oče naš i. t. d.

Od duhovniga branja.

Premišljevanje se polajša z branjem duhovnih bukev. Kdor duhovne bukve počasi bere, premišljuje, med časom pa, ko ne bere, na-se obrača: pre-

mišljevanje z branjem skléne. — Branje duhovnih bukev je že marsikteriga spreoburnilo in k svetimu življenju napeljalo. Kako lepa in koristna je bila šega starih kersških družin, ko je zvečer gospodár svojim otrokam in poslam iz kakih svetih bukev kaj bral in se potem čez to, kar je bilo braniga, z njimi pogovarjal! Kako lahko bi si vsak toliko časa vzél, de bi duhovne bukve bral, vsaj ob nedeljah in praznikih!

Med vsimi bukvami so perve bukve gotovo sv. pismo. Tode sv. pismo je kakor meč in oginj, kteriga se človek k svojimu pridu in v svojo škodo poslužiti zamore. Ker je v njem veliko reči težko umljivih, jih je lahko narobe razložiti k večnemu pogubljenju, kakor sv. apostel Peter sam pravi (2. Peter 3, 16.). Ako tadaj kdo hoče sv. pismo brati, mora biti vsaj z opombami in razlaganjem preskerbljeno, ki so od vikših duhovnov poterjene. Za take, ki niso učeni, je pa boljši sv. pismo okrajšano, postavim: Zgódbé svetiga pisma stariga in noviga zakona Ravníkarjeve in Jernove. Petere bukve Mojzesove od Dr. Klančnika, življenje Jezusovo, berila listi in evangelií v nedelje in praznike

celiga leta in vse dni sv. posta, natisnjene na Dunaju 1840. — Duhovne bukve za brati se priporočijo te le : Dvanajst bukev Tomaža Kempčana, Filoteja, Zlate Jabelka od Friderika Baraga, in še več družih bukev s. Alfonsa Ligvor-skiga i. t. d.

Posebno naslédnje bukve bi iméle v vsaki hiši biti : Keršanski katekizem, evangelske bukve, zlasti take, v katerih so lepi nauki, Zlate Jabelka. De si pa kdo nepravih bukev ne omisli, naj se s kakim pobožnim spovednikom posvétje.

Povzdigovanje serca podnévi.

„Moje oči vedno v Gospoda gledajo.“ Ps. 24, 15.

Če apostel reče, de naj neprenéhama molimo, ne misli dolzih molitev z ustmi, ampak kratke in večkratne povzdigovanja serca k Bogu, to je, pobožne misli in čutila, ktere so nam podnevu tudi pri delu obuditi. Treba ni nobene besede zgovoriti, temuč duša le naj se k Bogu povzdigne, de se z njim pogo-varja. To se imenuje p o b o ž n o z d i h o v a n j e in z d i h l j e j i l j u b e z n i. Tudi besede po volji, kakor jih serce

da, ali kratki izgovori iz svetiga pisma in od svetnikov so dobri; to se imenujejo streljne molitvice, ker jih serce v svoji goréčnosti kakor pšice proti nebu izstreli. — Prav dobre so. Ker iz serca pridejo in so kratke, je več moči in pobožnosti v njih. Z njimi ostane človek zmiraj v Božji pričijočnosti in se uči v duhu moliti. Tudi ne potrebujejo svojiga časa in vselej se dajo opraviti, če imaš še toliko opravil. Polajšajo in posveté delo, duh se ponovi in oživi kakor z nebeško mano. V skušnjavah dajejo veliko pomoč. Bolniku so čez vse potrebne in nadoméstijo druge molitve. Brez tega dušniga povzdigovanja postane človek v opravkih življenja razmišljen, merzel, mlačin in posvétin. Nar poglavitniši dušne povzdigovanja so: Večkratno obujenje popolnoma kesanja ali grévenge, — ponovljenje dobrega namena, — spomin Božje pričijočnosti; kakor tudi kratke djanja vére, upanja in ljubezni. De pobožne čutila v sebi lože obudiš, poglej večkrat proti nebesam ali nā britko martro, na matere Božje podóbo i. t. d. Tudi kadar ura bije, naj nas to smertne ure in večnosti opomni. — Tukaj imaš nekoliko tacih molitvic:

Djanje obžalovanja.

Oče, grešil sim v nebó in zoper tebe; nisim vrédin tvoj otrok imenovan biti! — Gospod! bodi mi ubozimu grešniku milostljiv! — Jezus! Sin Davidov, usmili se me!

Obujenje dobriga namena.

Bodi vse k večji časti Božji! — Gospod! iz ljubezni do tebe! — Posvečeno bodi tvoje ime z vsimi mojimi deli in djanji! Ne kakor jez hočem, ampak kakor ti!

Spomin Božje pričijočnosti.

Bog me vidi, Bog me sliši, Bog je povsod pri meni. — Kam hočem iti izpred tvojiga Duha? Kam hočem bežati izpred tvojiga obličja? — Okó Gospodovo me vidi, kako bi zamogel kaj hudiga storiti?

Djanje vere.

Gospod! vérujem, pomagaj mi verovati. Otrok katoliške cerkve sim; v tej véri hočem živeti in umréti.

Djanje upanja.

Upal sim v Gospoda, osramoten ne bom. Če je Bog z menoj, kdo more biti zoper mene? Zakaj si žalostna, moja duša, in zakaj me mótiš? Upaj v Bogá, zakaj on je tvoj Zveličar. V Jezusovih ranah je zveličanje!

Djanje ljubézni.

Kaj si vošim v nebesih, kaj si želim na zemlji družiga, kakor tebe, moj Bog? Ti si Bog mojiga serca in moj delež vekomaj. Gospod, veš, de te ljubim. Moja ljubezen je križani Jezus.

V terpljenji.

Moje sercé je pripravljeno, pripravljeno je moje serce k vsimu, kar tebi dopade! Oče, ne moja, ampak tvoja volja se zgôdi. — O Gospod! tukaj réži, tukaj žgi, tukaj bôdi, samo tam prizanesi vekomaj.

V skušnjavah.

Gospod! otmi nas; poginjamo! Jezus! Marija! pomagajta! Rajši umréti, kakor Boga razžaliti! Pobéri se od mene, satan! Bogá samiga hočem ljubiti, njemu samimu hočem služiti.

Kadar ura bije.

Gospod, daj mi srečno uro v življenji in v smerti. Še je čas usmiljenja, še je dan zveličanja! Delati hočem, dokler je dan, zakaj pride noč, ko nihče več ne more delati.

Molitev pri jedi.

„Ali jeste ali pijete, ali delate kaj družiga, storite vse v Božje počeseenje.“ 1. Kor. 10.

V božje počeseenje takrat jémo, kadar ne jémo samo zato, ker nam jedila diše, temuč kadar jemo, de se živimo in zdravje ohranimo, in kadar z molitvijo začnemo in nehamo jésti. Vsak dober dar pride iz nebés in potrebuje žegna Božjiga. Kako nehvaléžno je, pri mizi, ktero nam je Bog pogernil, molitve pozabiti! Ali bi se nam ne zdelo gerdo, ako bi se kak ptujic kar k naši mizi usedel in spét od nje vstal brez zahvale za kosilo? Molimo toraj radi pred jedjo! Ne sramuj se, o kristjan! storiti, kar je tvoj Zveličar sam storil, ki se je za jed Bogú zahvalil in je po večerji Bogú svojo hvalo pél! Kamor koli te povabijo, se vsaj pokrižaj pred jedjó in po jedi in pokaži svojo véro, brez strahu pred ljudmi. — Pri jedi si misli, de je Jezus nevidno pri tebi v gostéh. Vari se nezmérnosti ali govorjenja od napák svojiga bližnjiga. Razveseluj se z nedolžnimi pogovori, de imá tudi duh svoj nebeški živež, kadar teló vživa.

Molitev pred jedjó.

Vsih oči čakajo na tebe, o Gospod! in ti jim daš živeža o pravim času. Svojo roko odpreš in napolniš s svojim žegnam vse, kar živi. Čast bodi Očetu i. t. d.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš i. t. d.

Gospod žegnaj nas in té svoje darí, ki smo jih iz tvojih rok prejéli. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Kralj večne slave naš stóri deležne svoje mize v nebésih. Amen.

Molitev po jédi.

Zahvalimo se ti, vsigamogočni Bog! za vse tvoje dobrote, kateri živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš in t. d.

O Gospod! daj vsim našim dobrotnikom večno življenje zavoljo tvojiga iména.

Duše mertvih vernih kristjanov naj počivajo v miru po Božjim usmiljenji. Amen.

Večerne molitve.

„Noč pride, ko nihče ne more delati.“ Jan. 4, 9.

Kakor si začel z molitvijo dan, tako ga tudi končaj. Zopet je en dan minul in vernil se ne bo nikoli več. Jutranji dan ni gotov. Se to noč utegne Bog tvojo dušo od tebe térjati in préd-se poklicati. Ali si dobro pripravljen? Torej ne opusti še v zadnjih minutah molitve, preden se v posteljo kakor v grob podaš. Pred vsim drugim sprašaj svojo vést in presodi stan svoje duše. Nekteri ajdovski modrijani so se vsak dan zvečer spraševali in si čez vse odgovor dali, kar so čez dan mislili, govorili in storili. Kakó je mogoče svojo dušo prav spoznati ali se dobro spovedati, če se vest prav pogostama, clo vsak dan ne sprašuje? — Po izpraševanju vesti obudi resnično, popolnoma grevingo. Pomisli, de si Bogá razžalil, kateri je tvoj nar boljši oče, vse ljubezni vredna dobróta.

Poglej križaniga Jezusa, preišluj, koliko je terpel za te in kušni poln ljubezni njegove rane. S tako grévingo se zamoreš koj z Bogam spraviti, ko bi imel še tako velik gréh na sebi, in ko bi te ponoči utegnila smert prehitéti, zamoreš večno zveličanje doséči. Vunder pa moraš skleniti, smertniga gréha se, pred ko je mogoče, spovedati in poboljšati se resnično. Zakaj kdor spoved in poboljšanje vedno odlašá, si ne sme misliti, de imá popolnoma grevingo. Če pa take grevinge ni, kako se more kristjan v posteljo vleči, kateri noče svoje duše v narvečji nevarnost postaviti?

Večérne molitve opraviti nikoli ne pozabi. Kako dobro bi bilo, ko bi vsaka družina zvečer združena večerno molitev opravila? — Kadar odmoliš, se molcé in skrivaj sléci. Tvoj duh naj na kaj dobriga misli, na Bogá, na smert, na večnost. Vzemi žegnane vode, in kakor se moraš zjutraj kersta spomniti, kadar se z njo pokropiš, tako tudi zvečer pomisli, kako bodo tvoje truplo enkrat z njo kropili. Kadar si že v postelji, misli, de s Kristusam na križu ležiš. Pogovarjaj se s svetim angelvarham in z Bogam, dokler ne zaspiš. Kadar

se ponoči prebudiš, tudi kaj moli, zakaj tudi noč je Gospodova. Pomisli, koliko noči je Jezus brez spanja v molitvi prečul, koliko je terpel v poslednji noči svojiga življenja, koliko ravno zdaj nekteri bolniki in umirajoči in ubóge duše v vica^h terpe^{jo}; móli za-nje.

M o l i t e v.

V iménu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Zahvaljenje.

Moj Bog in moje vse! zopet je en dan minul, ki se ne bo nikoli več vernil. Enkrat — in morebiti kmalo — pride noč, ko mi ne bo več mo^goče, se pokoriti. Zato se še danas na koncu tega dneva v molitvi pred-te veržem, o trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Hvalim in častim te z vsimi tvojimi angeli in izvoljenimi, in se ti zahvalim za vse dobrote,

katere si mi danas in v vsim mojim življenji na duši in na telésu skazal. Kako ti čem to, o Bog, poverniti?

Klicanje svetiga Duhá.

Pridi, o sveti Duh! razsvitli moje serce z žarki svoje večne luči, de vse, kar sim ta dan grešil in zamudil, pomislim v britkosti svoje duše, se vsiga spovem, vse resnično obžalujem in se tako s teboj, s svojo nar vikši dobróto, spravim. Tvoje oči so vidile moje nepopolnamosti in spremljevale so vse moje stopinje. Pokáži mi, o Gospod! moje hudobije, daj mi spoznati svoje grehe!

Zdaj izprašuj svojo vést. Pomisli, s čim si se od jutra do večera pečal, kaj se je pri tem zgodilo, v kterih krajih si bil; s kterimi osebami si hodil: kako si se v molitvi, pri délu, v družbi in pri veselji, v cerkvi in doma zaderžal, proti Bogu — proti sam sebi, — proti bližnjimu — v mislih, željah, besédah in délih — v djanji in nehanji,

posebno v dolžnostih stanú (kakor predpostavljen ali podložni, kakor oče ali mati, sin, hči i. t. d.). Ali z zamujenjem dél ljubézni, za ktere si imel priložnost. Prašaj se, kakó si čas obračal, če si tudi druge k gréhu napeljeval ali k grehu molčal, če nisi zopet v nov gréh zabredel. Sprašuj se pa tudi téga, kar si dobriga stóril, če si to storil iz dobriga naména ali morebiti zavoljo ljudi, iz nečimernosti ali dobre vólje. Ako se ne zgodi zavoljo Bogá, tudi zasluženja nima pri Bogu. Kdor samo za svét dela, bo tudi samo od svéta plačilo prejel.

G r é v i n g a.

O Gospod, s kakšno nehvaležnostjo sim ti povračal vse tvoje velike dobrote! Rudečica sprehaja moje obličje, kadar pomislim, koliko hudiga sim storil, in koliko dobriga sim opustil! Spoznám svojo hudobnost in obžalujem te grehe . . . in druge grehe iz globočine svojiga serca, ker sim tebe razžalil, o Bog! kteriga čez vse ljubim. Oh, ko bi ne bil

grešil! Odpusti mi, o nebeški Oče! po zdihljajih in solzah, po terpljenji in smerti svojiga preljubiga Sina Jezusa Kristusa! V tebi, o Jezus! je vse moje upanje. V tvojo sveto kri vtopim vse svoje grehe in hudobije. Izbriši moj dolg, o Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! —

S k l e p.

Ali bi zopet grešil? ali bi tvoje svete rane, o Jezus! zopet ponovil? tvojo drago za-me prelito kri zaničeval? Ali ne bom nikóli začel, sebe in svojih hudih navad berzdati? Ali se ne bom nikóli ogíbal te hudobne družbe ? se umikal tej priložnosti ? se varoval tega tolikrat storjeniga greha ? Ali bi mi ne imel biti ti, o sladki Jezus! ljubši, kakor vsako grešno veselje? — „Rékel sim: Zdaj začénjam!“ Ps. 76, 11. — O Jezus! daj mi pomoč in uterdi moj sklep!

Prošnja in klicanje.

Prosim te, o Gospod! obíši milostivo to moje prebivalíše in očisti ga od vsih zalezovanj hudiga sovražnika. Ohrani to noč moje teló in mojo dušo neomadeževano in dodeli milostivo, de močan in zdrav doživim prihódnji dan, tebi v čast, o Bog! in v zveličanje svéje duše. — Žegnaj — o Bog! mene in moje žlahtnike in znance, dobrótnike in prijatle, tudi moje neprijatle, kterim iz serca odpustim. Vari vse duhovne in deželske gosposke in zapovednike! Poglej z očmi svoje milosti na sromake, jetnike, žalostne, popotnike, bolnike in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivovérce, razsvitli nevernike in ajde. Bodi milostljiv tudi ubozim dušam v vicah in daj jim večni mir. Amen.

Presveta devíca in mati Božja Marija! za Bogam moje nar večje zaupanje! V tvojo pomoč in brambo

perbežim. Spravi me s svojim Sinam, priporoči me svojimu Sinu, pokaži me enkrat svojimu Sinu! — Světi angel varh, světi pomočniki in vsi izvoljeni Božji, prosite za-me zdaj in v môji smertni uri. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. Verujem i. t. d.

Preden grės v posteljo, se pokrôpi z žegnano vodo, zaznamnjaj se na čelu s svetim imenam Jezus ter reci:

Jezus Nazareški, kralj Judov, me obvari nagle in neprevidene smerti. — Oče! v tvoje roké izročim svojo dušo. — Jezus! tebi živim; Jezus tebi umerjem; Jezus! tvoj sim živ in mertev. Amen.

Od poslušanja pridige.

„Kdor je iz Boga, besedo Božjo posluša.“

Jan. 8, 47.

Pridiga je bila nekđaj (kakor se še zdaj godí) med mašo; zató je mogel vsak, kdor je bil pri celi sv. maši, tudi pridigo slišati. Tudi zdaj se ne smé

pridiga zamujati, posebno ker je v današnjih časih med učenimi in priprostimi tolika nevednost v keršanskim nauku; kteriga se v mladosti naučé, ljudjé silno kmalo pozabijo, če ga ne slišijo v pridigi razlágati. „Blagor njim, kateri poslušajo besédo Božjo in jo ohranijo!“ Luk. 11.

Nevédnim kristjanam so posébnó popoldanski keršanski nauki silo koristni, ker se v njih razlágajo vse resnice vére po versti in prav razložno. Kako neodpušljivo je, če gospodarji in gospodinje, kateri sami nikóli nobene pridige ne slišijo, tudi svojim učéncam in poslam prilóžnost jemljejo, k pridigi in h keršanskimu nauku, k popoldanjimu žégnu, še clo k svéti maši iti, ker pravijo: „Gospodarju služiti gré pred Božjo službo.“ O de bi pomislili, de imajo tudi oni gospodarja v nebesih, kateri jih bo enkrat sodil in duše tirjal od njih, ktere pogubljaajo! — Ako hoče kdó, de mu bo pridiga k pridu, naj je ne posluša iz novoželjnosti, de bi potém rékel, taka in taka je bila; ali de bi lepo govoriti slišal: temuč de bi se podučil, k svetimu življenju vnél in se poboljšal. Misliti si moraš pridigarja ne kakor človeka, ampak kakor poslanca Božjiga,

in kar govori, ne obračaj na druge, ampak sam na sebe. V pridigi ne išči človeške umétnosti in modrósti, ampak žive besede Božje, ktera pride iz ust duhovna, — ktera imá večji móč, kakor mertve bukve, ki jih bereš. Vtisni si kako resnico iz pridige v glavo in pre-mišljuj jo večkrat v tednu in ravnaj se tudi po nji. Zakaj „tisti niso pravični pred Bogom, kateri postavó slišijo, ampak tisti, kateri jo spolnujejo.“ — Kako lepa je bila šéga, de so v keršanskih družinah pred jedjó vselej evangeli brali, in starši svoje otroke, gospodarji pa svoje posle iz pridige prašali, ktero so v cerkvi slišali.

Molitev pred pridigo.

Poslušati hočem, o Bog! kar mi boš govóril. Tvoj uk in tvoje opominovanje hočem ponižno sprejeti, zakaj ti si moj Gospod in Učenik. O Jezus! luč svetá! razsvitli moj um, očisti in pripravi moje serce, de mu dobro seme tvoje beséde stotéri sad obrodi. Amen.

Molitev po pridigi.

Zahvaljen bódi, o Gospod! de si mojo dušo s svojo Božjo besédo nasitil. Ravnaj moje póta po svojih zapovedih. Daj, de to, kar sim slišal, dobro pomislim, posebno Ne pripusti, de bi hudi sovražnik v mojim sercu zaterl dobro seme tvoje Božje beséde, de se ne vsuši v vročini mojih strast, ne zaduši v ternji posvetnih skerbi, bogastva in slasti, temuč de s tvojo pomočjó stotéri sad v mojim sercu obrodí, de enkrat k tebi pridem, o večna Beseda, ki z Očétam in svetim Duham živiš in kraljuješ Bog vekomaj. Amen.

Od svéte maše.

„Povsód se čisti dar daruje mojimu imenu.“

Malah. 1, 10.

Sveta maša je pravi in nekervavi dár noviga zakóna, v katerim Jezus Kristus v podobah kruha in vina po maš-

nikovih rokah vsak dan sebe svojimu ne-
 béškimu Očetu na altarju daruje, kakor
 se je enkrat na križu za nas kervavo
 daroval. Na križu je Kristus za nas
 umerl, in je s svojo kervavo smertjo
 večni dar sprave za naše grehe pri-
 nesel. Na altarju Jezus ne umerje rés
 (zakaj on je od smerti vstal in živi
 večno pri svojim Očetu), daruje se pa
 vunder rés za nas nekervavo, in nas
 opomni svoje smerti na križu, ktera se
 pri sveti maši obhaja. Maša je pa tisti
 čisti dar, kteriga je duhoven Melkizedek
 že opravil, ki je ob času Abrahama kruh
 in vino nar Vikšimu daroval, in od kte-
 riga je tudi prerok Malahija prerokoval,
 de se bo enkrat povsód, od iz-hóda do
 zahóda daroval. Hvalitni dar je v poče-
 šenje Božje, zahvalni dar za prejete
 gnade in dobróte, spravni dar za naše
 grehe, prosivni dar za nove gnade.
 Ravno tisti dar je, kakor je bil na križu,
 ker je na križu kakor na altarju ravno
 tisti duhoven in ravno tisto Jagnje, Je-
 zus Kristus, pričijóč, samo drugači se
 daruje, in ker neskončno zasluženje,
 ktero nam je Kristus na križu zadobil,
 v maši na nas preide. Ker je Jezus
 Kristus za vse ljudi umerl, se tudi dar

sv. maše za vse ljudi opravlja, za žive na zemlji in za uboge duše v vicah, pa tudi v čast svetnikov. Ta dar ni samo mašniku, kateri ga opravlja, ampak vsim pravovérnim kristjanam v prid, posebno tistim, kateri so pobožni pri sv. maši in za ktere mašnik posebno móli. Kristus sam moli za nas pri sv. maši in kaže nebéškemu Očetu svoje rane. Kako velike gnade nam zamore sv. maša pridobiti! — Hôdi tadaj pridno k sv. maši, ne samo ob nedéljah in praznikih, ko si dolžan pri sv. maši biti, ampak vsak dan, če moreš. Kadar si pred altarjem, misli, de z Marijo, z Janezam in z Magdaleno stojiš na Kalvarski gori pod križem. Premišljuj Jezusovo terpljenje in objokuj svoje grehe v Kristusove rane. Pazi dobro na vse, kar mašnik déla, posébnó na poglavitne dele sv. maše. Pri evangeliu vstani in se pokrižaj, de s tem pokažeš, de se hočesh za resnico vere vojskovati in jo pričati, ako bi ravno mogel zavolj tega od svéta sramôto in preganjanje terpéti. Pri darovanji, kadar mašnik kruh in vino Bogú daruje, položi v duhu svoje teló in svojo dušo na altar in skleni svoj dar z darom Jezusa Kristusa. — Pri p o v z d i g o -

v anji moli Jezusa na kolenih in z zgrévanim colnarjem se na persi terkaj. Pri obhajilu mašnikovim se v duhu obhajaj, to je, obudi žive želje po Jezusu (tode obudi popolnoma grevengo nad vsimi svojimi grehi, in če si v smertnim grehu, moraš zraven popolnoma grevenge tudi terdni sklep storiti se ga predenpred spovedati), obžaluj, de ne moreš z duhovnam vred nebeškiga kruha pokusiti in skleni si prav prizadjati, večkrat v resnici se obhajati. — Po sveti maši se zahvali Bogú in preveč ne hiti iz cerkve, ako hočeš kadaj v nebeško kraljestvo priti.

Molitve pri sveti maši, s premišljevanjem Kristusoviga terpljenja.

Pred sveto mašo,
préden duhoven pristópi.

Misli si, de si v Jeruzalemu, tam, kjer je Jezus s svojimi učenci poslednjo

večérjo imel. — Daruj sveto mašo za kako posebno potrebo.

Gospod! moj Bog! kako veliko je tvoje imé med narodi sveta! Od iz-hóda do zahóda se čisti dar tvojimu iménu daruje.

Jezus, večni vikši duhoven po Melkizedikovim rédu, pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto mesó in kri v spravo naših grehov.

O Jagnje Božje! ki si za nas na križu svojo kri prelilo, polôži se v roko svojiga služabnika, mašnika, kakor nekervav dar in našim dušam v hrano!

Sveti neskončni Bog! ubogi človek se perbližam pred altar, de bi sveto mašo slišal. Sklenjen z nar popolnejšim namenam, s katerim se je tvoj preljubi Sin pri svéti večerji in na križu za nas daroval, to sveto mašo tebi darujem v počéšenje tvojiga presvetiga imena, v zahvalo za vse dušne in telésne dobróte, v za-

dostenje za svoje gréhe, v doségo novih potrebnih gnad, posebno . . ., v pomoč in tolažbo tistim, za ktere sim dolžan moliti, posebno tém živim . . ., in tém mertvim . . . Pripravi, o Bog! moje serce, očisti mojo dušo, de bom vrédno pri tém svetim darovanji.

Kadar mašnik na spodnji stopnici móli.

Kadar mašnik zdolej pred altarjem globoko priklonjen móli očitno spoved, si misli Zveličarja na Oljski gôri v molitvi, kako je v smertni žalosti na tla padel in kervavi pot potil — zavoljo tvojih gréhov. — Spovej se tudi ti Bogu svojih gréhov in obžaluj jih iz céliga serca.

Kdó mi podá vode za mojo glavo, kdó da solz mojim očém, de zamorem objokováti svojo veliko pregreho!

Oče! grešil sim zoper nebó in zoper tebe; nisim vredin tvoj otrok imenovan biti! Ne zaverzi me, Go-

spod! izpred svojiga obličja in ne od-
vzemi mi svojiga svétiga Duhá. Po-
glej milostivo na me, o Bog! in
usmili se me! Zavoljo svojiga pre-
ljubiga Sina, nad katerim imáš svoje
dopadajenje, mi odpusti moj dolg!

Jezus, moj Gospod in Zveličar!
s svojim kervavim pótam na Oljski
góri izbriši vse moje gréhe!

Gloria ali slava.

Kadar jo mašnik móli.

Premišljuj hudobno veselje Judov
ko so Jezusa vjéli in kralja nebéškiga
kakor hudodélca z vervmí povezali. —
Ti pa hvali Bogá in svojiga Zveličarja,
kteri je nase vzel to sramoto, de je
tebe réšil.

Čast bódi Bogú po višavah in
mir ljudem na zemlji, kteri so svete
volje! Hvalimo te, častimo te, mo-
limo te, povikšujemo te, zahvalimo
se ti zavoljo tvoje velike časti, o
Gospod Bog, nebéški kralj! Bog,

Oče vsigamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod Bog! Jagnje Božje, Šin Očéta! ki odjemlješ gréhe svetá, usmili se nas! Ki odjemlješ gréhe svetá, sprejmi naše prošnje! Ki sediš na desnici Očéta, usmili se nas! Ker ti sam si svét, ti sam si Gospod, ti sam si nar vikši, Jezus Kristus, s svetim Duham, v čast Bogá Očeta. Amen.

List ali berilo.

Kadar gré mašnik iz srede altarja na listno stran, premišljuje, kako so Jezusa od Anata h Kajfu peljali, ga po krivim tožili, v obraz bili in pljuvali. — Prosi, de boš pravi učenec Jezusov, kteriga Božja beseda se v listu bere.

O Jezus! s kakšno nebéško poterpežljivostjo si terpel, ko so te od sodnika k sodniku vlačili, povsod zasramovali in martrali. Jest pa bi ne preterpel ne ene same žal beséde iz ljubezni do tebe poterpež-

ljivo in molcé? — Nar pohlévniši Jezus! ozdravi me od napuha! Uči me prenašati brez serda in britkosti hude sklepe svojih sovražnikov! Stori me vredniga, zavoljo pravice sramoto terpéti, de zamorem tvoj pravi učenec biti! —

O Bog, kteri si razsvétlil s svojim Duham preróke in apostelne, in še zdaj védno iz ust svoje svete cerkve govoriš; pohlevno vérujem vse, kar me rimska katoliška cerkev uči in mi zapové verovati. Daj mi, o Bóg! vero svetih očakov, gorečnost prerokov, ljubezen apostelnov, de mi bo tvoja Božja beseda k zveličanju. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Evangelii.

Kadar gré mašnik na evangelsko stran, premišljuj, kako so Jezusa k Pilatu peljali in zopet tožili. — Obljubi svo-

jimu Zveličarju, de nikoli nočes zatajiti tega, kar te njegov evangéli učí.

Kako malo, o Jezus! si vza-
mem beséde tvojiga evangélie k sercu,
za kteriga si ti toliko mogel terpéti.
Kako redko in nemarljivo ga poslu-
šam! Kako mlačin in lén sim, ga
spolnovati! Kako malo si prizadévam
ga med druge razširjati! — Božji
Učenik, kteri si iz nebés prišel, nam
pót v nebésa pokazat, ne pripusti,
de bi se kadaj tvojiga svetiga evan-
gelia sramoval, ali ga celó zatajil
iz ljubezni do svetá, temuč gnado
mi daj, de se kristjana skažem z
besedami in z déli, de boš tudi ti
enkrat pri sôdbi mene svojiga učenca
spoznal in k sebi vzél v nebésa.
Amen.

Krédo ali véra.

(Če jo mašnik móli.)

Kadar se mašnik nazaj verne od
evangelske strani v sredo altarja in véro
móli, premišluj, kako je bil Jezus od

Pilata k Heródu poslan, kateri si je želel njegovih čudežev viditi. — Ali hočeš morde tudi ti čudeže viditi, de bi verval? Prôsi Bogá ponižne vére! Moli: Verujem v Boga Očeta, ali pa to le:

Blagor njim, kateri ne vidijo in vunder verujejo! — Jez verujem, o Bog! pomagaj mi v moji véri!

Kako se ti hočem zahvaliti, o Bóg! de si me izmed milijónov ljudi izvôlil, kateri v tamôti nevere in krivoverstva živé, in de si me k pravi veri poklical, ktera sama zveličati zamore!

Otrôk rimske katoliške cerkve sim! V njeni sveti véri hočem živéti in umréti!

Darovanje.

Kadar mašnik kélih razgerne ter kruh in vino daruje, premišljuj, kako voljnó se je Jezus, k Pilatu nazaj pripeljan, v strašno šibanje in s ternjem kronanje vdal, ker se je hotel vsiga za nas darovati.

Moje serce je pripravljeno, o Bog! pripravljeno je moje serce k vsimu, kar tebi dopade.

Vse, kar sim in kar imám, tebi na altar položim v dar. Moje teló in moja duša, moji čutljeji in moja moč naj bodo tebi darovani!

O moj Bog in moje vse! ves sim tvoj. Bodi tudi ti ves moj.

Umivánje rók.

Premišljuj, kako se je Pilat, ker si je roké umil, pravičniga pokazati hotel, pa vender ni opustil, Jezusa po krivičnim obsoditi. — Prosi prave pobožnosti!

Kolikrat, o Gospod! išem pobožnosti in čednosti, samo de me ljudjé vidijo, in si tako malo prizadevam za pravo, notrajno pobožnost! Kolikrat me posvétne reči od tvoje svéte postave odvernejo!

Gospod! očisti me mojih skrivnih grehov, in zavoljo ptujih grehov prizanesi svojimu hlapcu!

Opêri me bolj in bolj od moje hudobije, in ponovi v meni dobriga duha!

Sanktus.

Premišljuj, kako so Judje, ki so Jezusa pred pêtimi dnevi o njegovim prihodu v Jeruzalem veseli pozdravljali rekoč: „Hozana!“ zdaj zlobno vpili: Križaj ga! križaj ga! — Prosi stanovitnosti! —

O človeška nestanovitnost! Zdaj kličem skesan in žalostin: Vekomaj nočem več grešiti; kmalo potém vnovič razžalim svojiga Boga in ga križam s svojimi gréhi. — Gospod! révin sim in slab. Bódi moja pomoč! Svét, svét, svét si ti, o Gospod, Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Hozana po višavah! Češen bódi, ki pride v imenu Gospódovim! Hozana po višavah.

Pred povzdigovanjem.

Premisli, kakó Jezus od Pilata k smerti obsójen težki križ zadéne in na Kalvarsko goro gré. — Ponudi se mu,

ga na poti križa nasledovati. — Spomni se sadaj tudi živih, za ktere hočeš moliti.

Ali bi ne hodil tudi jez z Jezusom po križevi poti! Sej je sam djal: Kdor hoče moj učenec biti, zataji sam sebe, vzemi svoj križ slednji dan in hodi za mano!

O ljubčik moje duše! Pripravljen sim s teboj umreti! O Jezus, s tebój hočem terpeti, s tebój hočem umreti. —

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I., za ktere ti darujem ta dar. Usliši njih prošnje in bódi jim milostljiv!

Per povzdigovanji sv. hostie.

Premisli, kako je bil Jezus na križ pribit in svetu na ogled postavljen.

Molim te, o Jezus! pravi Bog in pravi človek! kateri si resnično pričjoč v podóbi kruha in se daruješ za gréhe svetá!

Nebéški Oče ! poglej svojiga ljubiga Sina, nad katerim imaš dopadajenje, in bodi mi milostljiv ubozimu grešniku !

Jezus ! tebi živim ; **Jezus !** tebi umerjem ; **Jezus !** tvoj sim živ in mertev !

Per povzdigovanji sv. keliha.

Premišluj, kako obilno je tekla kri iz Jezusovih ran k odpušenju naših gréhov.

Mólim te, rešnja in živa kri, ktéra si bila prelita za mene in za vse ljudi v odpušenje gréhov !

Nebéški Oče ! poglej rane svojiga edinorojeniga Sina ! **Za-me** kličejo milosti in usmiljenja !

Jezus ! tebi živim ; **Jezus** tebi umerjem ! **Jezus !** tvoj sim živ in mertev !

Po povzdigovanji.

Premišluj tamoto, ktéra je per križanji Kristusovim vso zemljo pokrila. —

Spomni se mertvih, ki so v tãmni ječi
víc shranjeni.

O Gospod! ne zaverzi me v ta-
moto, kjér je vpitje in škripanje z
zobmi. Obvari mojo dušo pred ve-
čno smertjo!

Usmili se tudi, o Gospod Jezus
Kristus! ubozih duš, ktere v tamni
ječi v vicah koperné, posebno I. I.
Pusti, de jih popelje sv. arhangel
Mihael v svitlobo svetnikov, de se
veselé tvojiga obličja, po katerim zdi-
hujejo.

Oče naš.

Môli z mašnikam o č e n a š, ali pa
premišljuj sedem Kristusovih besedi na
križu.

O č e, odpusti jim; ne vedo,
kaj delajo! — Ali bi ne odpustil
tudi jez svojim sovražnikom, de od-
pusti Bog tudi meni.

Resnično, resnično ti po-
vém, danas boš z menoj v
raju! O tolažna beséda! De bi jo
tudi jez slišal v svoji poslednji uri!

Žena! glej, tvoj sin! **Sin!** glej, tvoja mati! **Hvala ti** bodi, o Jezus, de si mi dal tako dobro mater! **O** de bi bil pokórin otrok Mariin!

Žejin sim! **O Jezus!** ti si bil zveličanja moje duše žejin. In moja duša bi ne bila žejna žive vode? **Kaj** na zemlji in v nebésih more mene nasititi, razun tebe, o **Bog!** in razun tvoje gnade?

Moj Bog! moj **Bog!** zakaj si me zapustil? Tako kličem tudi jez v terpljenji. **O,** ko bi tudi nebeško poterpežljivost imel, s katero je Jagnje Božje terpélo!

Dopolnjeno je! — **Res,** kmalo je posvetniga in zemeljskiga konec. **Kmalo** minejo terpeži tega svetá. **Blagor** mu, kdor do konca dostane!

Oče! v tvoje roké zročim svojo dušo! — **Takó** naj tudi jez v svoji smertni uri nazadnje zakličem: **Tebi,** o **Bog!** živim. **Tebi** umerjem. **Tvoj** sim vekoma. **Amen.**

Kadar mašnik sv. hostjo prelomi in per Agnus Dei (Jagnje Božje).

Premišljuj, kako se je Jezusova duša od telesa ločila. Prôsi gnade, srečno umreti.

Oh, kako bo môji duši, kadar se bo od telesa ločila? **O Jezus!** vse moje upanje je v tebi. Tvoja smert je moje življenje. **O** de bi moja smert bila smert pravičnih!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svéta odjemlješ! usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! usmili se nas, o Gospod!

Sveto obhajilo.

Premišljuj Kristusov pokop. On želi v tvoje serce kakor v nov grob položen biti. Če ne greš v resnici k obhajilu, se v duhu obhajaj, to je, obudi serčno željo po Jezusu, spoznaj ponižno svojo nevrednost in prosi Jezusa, de gré s svojo milostjo v tvoje serce in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospód! nisim vrédin, de greš pod mojo strého, ampak reci le z besédo in ozdravljena bo moja duša!

O de bi bilo moje sercé vredin grob tvojiga zdaj živiga telésa! **O Jezus Kristus!** moje serce ti odperto stoji. Pojdi va-nj, o Jezus! in prebivaj v njem.

Duša Kristusova me posvétí. Teló Kristusovo me réši. Kri Kristusova me napôji. Voda svéte rane Kristusove me očisti. **O mili Jezus!** usliši me. Skrijem se v tvoje svéte rane. Ne daj mi se od tebe ločiti. Pred hudimi sovražniki vari me. V moji smertni uri kliči me, de k tebi pridem, in te hvalim s tvojimi angeli.

Po sv. obhajilu.

Premišluj, kako je Kristus per svojim vnebohodu svoje učence požegnal.

Stori, o Bog! svoje ljudstvo srečno in požegnaj svoj delež! Požegnaj mene, o Jezus! de išem, kar je v nebésih, in ne, kar je na zemlji.

Poslednji evangeli.

Po žegnu mašnik še navadnje začétek evangelia sv. Janeza móli. Pervi kristjani so to molili, de so svojo vero pokazali. Móli ga tudi ti slednji dan tako le :

V začetku je bila Beséda, in Beséda je bila per Bogu, in Bóg je bila Beséda. Ta je bila v začetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez njé ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v tami svéti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Bogá, kterimu je bilo Janez imé. Ta je prišel v pričevanje, de je pričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvitli vsaciga človéka, kateri pride na ta svét. Na svetu je bil in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel in njegovi ga niso sprejéli. Kolikor pa jih ga

je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrôkam biti, njim, kateri verujejo v njegovo imé, kateri niso iz kervi, ne iz volje mesá, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda je mesó postala in je med nami prebivala (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očéta) polna milosti in resnice.

Po sv. maši.

Vzemi, o nebeški Oče! ta pre-svétí dar, v katerim se je tvoj pre-ljubi Sin, čisto Jagnje, tebi sam daroval. Njegove neskončne zasluženja naj nadomestijo, kar je moji molitvi mankalo; zakaj on je sprava našim gréham.

Gospod! ne zapustim te, prédin me žegnaš. Žégen vsigamogočniga Boga, Očéta, Sina in svetiga Duha bodi nad menoj in me spremljaj po vsih mojih potih, dokler ne pridem v dom večniga zveličanja. Amen.

Če si res zaderžan iz imenitnih vzrokov ob zapovedanih dnéh cerkev obiskati, mōli vsaj domá k Bogu, mōli mašne molitve, beri evangeli s kakim razlaganjem in združi se v duhu s svetim darilam v cerkvi.

Sveta maša,

*kakor jo mašnik bere *).*

Začetek svete maše.

Mašnik per spodnji stopnji začne sv. mašo takó le :

V iménu Očeta † in Sina † in svetiga † Duha. Amen.

M. Stopil bom pred božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseluje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetiga ljudstva : reši me od krivičniga in zapeljiviga človeka.

*) Ta maša je od prešvete Trojice.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel? in zakaj moram žalostin hoditi, od sovražnika zatert?

M. Pošlji svojo luč in resnico, de me peljete, in perpeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče.

Sl. Stopil bom pred božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! Čimu si žalostna moja duša? in čimu me motiš?

Sl. Zaupaj v Boga; še ga bom hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

M. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu.

Sl. Kakor mu je bila v začetku, in zdej in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

M. Stopil bom pred božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. V imenu Boga je naša pomoč.

Sl. Kteri je stvaril nebo in zemljo.

M. Se spovem Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu, vsim svetnikom, in vam, bratje, de sim veliko grešil z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Za to prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, bratje, moliti za-me per Gospodu, našim Bogu.

Sl. Usmili naj se te vsigamogočni Bog, in odpusti ti tvoje grehe, in te pripelji v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Se spovem Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima

apostelnama Petru in Pavlu, vsim svetnikom, in tebi, Oče, de sim veliko grešil, z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, Oče, moliti za-me per Gospodu, našim Bogu.

M. Usmili naj se vas vsigamogočni Bog, odpusti vam vaše gréhe in vas perpelji v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli vsigamogočni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernel se boš na nas, in nas oživil.

Sl. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

M. Bog! skaži nam svojo milost.

Sl. In dodeli nam svoje zveličanje.

M. Bog ! usliši mojo molitev.

Sl. In moje vpitje naj do tebe pride.

M. Bog z vami !

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik gre k altarju, in reče :

M o l i m o.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod ! naše pregrehe, de bomo vredni stopili s čistim sercam k nar svetejšimu. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik v sredi altarja perklonjen moli :

Prosimo te, o Gospod, po zasluženji tvojih svetnikov, katerih svetinje so tù, in po zasluženji vsih svetnikov, de mi odpustiš milostljivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik bere na desni strani altarja nektare besede, ki se jim introit, to je, vhod pravi.

Češena bodi sveta Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je milost skazal.

P s a l m.

Gospod, naš Bog, kako prečudno je tvoje ime na vsi zemlji!

Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu; kakor mu je bila v začetku, zdaj in vsaki čas od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češena bodi sveta Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja:

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Kriste, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

M. Čast Bogu na visokim, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te,

molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje velike časti. Gospod Bog, nebeški kralj, Bog vsigamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Boga Očeta, ki gréhe svetá odjemlješ, sprejmi našo prošnjo, kateri sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Zakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar viši, Jezus Kristus, s svetim Duham v časti Bogá Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem oberne in reče:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik moli na desni strani altarja:

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! kateri si dal svojim služabnikom v pričevanji prave vére čast večne Trojice spoznati, in v mogočnosti veličastva

edinost moliti: prosimo, de bomo s terdnostjo ravno te vere vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim. Amen.

Berilo iz lista sv. Pavla apostelna do Rimljanov
XI. p. 33 — 36 v.

O visokost bogastva božje modrosti in znanja! Kako nezapopadljive so njegove sodbe in neizvedljivi njegovi poti! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo? ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, de bi se mu povernilo? Sej je vse iz njega in po njem in v njem: Njemu bodi čast in hvala vekomaj! Amen.

Sl. Hvala Bogu!

M. Hvaljen si, o Gospod! kateri brezna pregledaš in sediš na Kerubinu (sedežu božjim). Hvaljen si, o Gospod! na podnebji nebes in češen vekomej, aleluja! aleluja! Hvaljen si Gospod, Bog naših očetov, in češen vekomej. Aleluja.

V sredi altarja :

Očisti moje serce in moje usta, vsigamogočni Bog! kateri si usta preroka Izaia očistil z živim oglam: tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, de tvoj sveti evangeli vredno oznanujem: po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Blagoslovljaj me, Gospod! Gospod bodi v mojim sercu in v mojih ustih, de vredno in spodobno oznanujem njegov evangeli. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik prekriža s. evangeli in sam sebe rekoč:

Besede svetiga evangelia, ki ga je popisal sv. Matevž v 28. p. 18 — 20 v.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojdite in učite vse narode, in keršujte jih v imenu Očeta in Sina in svetiga Duha! Učite jih dopolniti vse, kar

koli sim vam zapovedal. In glejte, jez sim z vami vse dni do konca svetá.

Mašnik kušne sv. evangeli in reče :

M. Po evangelskih besedah naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, **Kriste** !

Mašnik v sredi altarja moli ob nedeljah in večih praznikih véro, rekoč :

Verujem v eniga Boga, Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči, in v eniga Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu Božjiga, edinorojeniga, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Bogá, luč od luči, pravi Bog od praviga Bogá, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetam eniga bitja, od kteriga je vse stvarjeno, kateri je zavoljo nas človekov in zavoljo našiga zveličanja z nebes prišel (tukaj se perpogne z desnim kolenam,) in je po svetim Duhu iz Marije Device

meso na-se vzel, in se včlovečil. Tudi križan bil za nas pod Ponciam Pilatom, terpel, in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo spet prišel s častjo soditi žive in mrtve: njegoviga kraljestva ne bo konec. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kteriga z Očetam in Sinam vred, in enako molimo in častimo: kateri je iz prerokov govoril. Verujem cerkev, eno, sveto, katoliško in apostolsko. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Per darovanji kruha.

Vzemi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta čisti dar, kteriga jez, tvoj nevredni služabnik, tebi, svojimu živimu in pravimu Bogu, darujem za

svoje brezštevilne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričijoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mrtve: de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje! Amen.

Mašnik vlije kapljice vode v vino.

Bog, kateri si prečudno stvaril človeka v blagim stanu, in grešivšiga še bolj čudno prenovil: daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s tistiga Božjo natoro, ki se je vredniga storil naše človeške natore biti deležin, Jezus Kristus, tvoj Sin, Gospod naš, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Per darovanji kelha.

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, tvojo milost prosijoči, de gre pred obličje tvojiga božjiga veličanstva v prijetni dar za naše in za zveličanje vsiga sveta. Amen.

Moli s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in s potertim srcem stojimo pred teboj: vzemi naš dar, o Gospod! in godí naj se pred tvojim obličjem danas naša daritev, de ti bo všeč, o Gospod Bog!

Pridi, posvečevavec, vsigamogočni večni Bog, in posveti ta dar, perpravljeni tvojimu svetimu imenu.

Mašnik umije perste in moli iz 25. psalma:

V nedolžnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Bog! de poslušam glas tvoje hvale, in oznanujem vse čudeže tvoje. O Bog! ljubim lepoto tvoje hiše, in prebivališče tvojiga veličastva. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! in ne umori me z željnimi kervi, ki je krivica v njih rokah, in njih desnica polna podkupšine: jez pa hočem v svoji nedolžnosti živeti. Otmi in usmili se me: na pravim stoji moja noga;

v zbirališih te bom hvalil, o Bog!
Čast bodi Očetu i. t. d.

V sredi altarja moli:

Vzemi, sveta Trojica! vzemi daritev milosti, katero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in na čast Marije vselej Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, njih in vsih družih svetnikov: Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in prosijo naj v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Proti ljudem.

M. Molite bratje, de bo moja in vaša daritev prijetna per Bogu, vsigamogočnim Očetu.

Sl. Vzame naj Bog ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojiga imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev.

Posveti, prosimo, Gospod naš Bog! po klicanji tvojiga svetiga imena to daritev, ktero ti darujemo, in stori nas po nji sebi dopadljivi dar vekomaj. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d. Amen.

Tukej povzdigne mašnik svoj glas.

M. Od vekomej do vekomej.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M. Nakviško serca.

Sl. Imamo jih k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobi se in dolžnost je.

Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! kateri si s svojim edinorojenim Sinam in svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene persone, ampak v tro-

jici eniga bitja. Kar po tvojim razodenji verujemo od tvoje časti, to brez vsiga razločka od Sina tvojiga, to od svetiga Duha mislimo; takó, de v pravim in večnim Bogu molimo tri resnične persone in edino bistvo in enako veličastvo. Kterimu hvalo dajejo angeli in arhangeli, Kerubi in Serafi, ter ne jenjajo hrupa gnati vsak dan, in z enim glasam reči:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in zemlja tvoje časti. Čast tebi na visokosti! Češen bodi, ki pride v Gospodovim imenu. Čast tebi po višavah!

Mašnik se perklone in moli:

Te tedej ponižno prosimo, nezmerno usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, de vzameš in posvetiš te ponudbe, te darila, te prečiste svete darove, ktere ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, de ji mir daš, jo váruješ, jo ohraniš v edinosti in

vladaš po vsim svetu : pa tudi za tvojiga služabnika našiga papeža I. in našiga škofa I. in za našiga cesarja I. in za vse, kateri se prave katoliške in apostolske vere derže.

Spomin za žive.

Spomni se, o Bog! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj se spomin stori za tiste, za ktere hočemo darovati) in vsih pričijočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš: za ktere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za-se, in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za dosego svojiga zveličanja in varnosti, in pošiljajo svoje želje tebi, večnemu, živimu in pravimu Bogu.

Sklenjeni (ti ga darujemo) z vso družbo zvoljenih, in njih spomin obhajoci, sosebno častite vselej device Marije, matere našiga Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih apostelnov in marternikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza,

Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemen, Ksista, Kornelia, Cipriana, Lorenca, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damiana in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženji in prošnjah, de bomo v zavetji tvoje pomoči obvarvani per vsih rečeh, po **Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Mašnik derži roke nad kruham in kelham,
in moli :

Prosimo te tedaj, o Bog! vzemi potolažen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapci in z nami vred vsa tvoja družina, daj nam preživeti v tvojim miru svoje dni; otmi nas od večniga pogubljenja, in daj nam med tvoje izvoljene biti štetim. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, vzet, poterjen, resničn in prijetn; de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga preljubiga

Sina, Gospoda našiga, Jezusa Kristusa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, in je vzdignil oči proti nebu k tebi, svojimu vsigamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil in dal svojim učencam, rekoč: „Vzemite, in jejte vsi od tega, zakaj to je moje Telo.“

Mašnik povzdigne sveto hostio, ter jo ljudem pokaže, de jo molijo, in potlej reče:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga posvetil, in dal svojim učencam rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega; zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin.“

Mašnik povzdigne kelih s sveto kervjo, de jo ljudje molijo, in potlej reče:

Po tem povelji tedaj obhajamo o Gospod! mi, tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetiga terpljenja, od smerti vstajenja in častitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojiga, Gospoda našiga, in darujemo tvojimu prečudnemu veličastvu od tvojih daril in dobrot ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja, in kelih večniga zveličanja.

Ponižaj se pogledati na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem in vzeti jih, kakor si se bil ponižal vzeti dari svojiga hlapca, pravičniga Abelna, daritve našiga očeta Abrahama, ter sveto daritev in brezmadežno posvečbo, katero ti je Melkizedek daril, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni Bog! reci pernesti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj

vikši altar pred tvoje Božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in zavžilo presveto telo, in presveto kri tvojiga Sinu, napolnjeni z vso dobroto in gnado. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukej se spomin stori za mertve, za ktere hočemo moliti), ki so šli pred nami z znamenjem vere in ki so v miru zaspali. Dodeli jim, o Gospod! te prosimo, in vsim, ki so v Kristusu zaspali, kraj hladú, luči in mirú, po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik se na persi vdari in moli:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, v tvojo veliko usmiljenje zaupnim, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostelni in marterniki: z Janezam, Štefanam, Matiam, Bar-

nabam, Ignaciam, Aleksandram, Marcelinam, Petram, s Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo in z vsimi svojimi svetniki. Prosimo te, ne po našim zasluženji, ampak po svoji perzanesljivosti nam daj priti v njih družbo. Po Kristusu, Gospodu našim, po katerim, o Gospod, vselej te dobrote vse stvariš, posvetiš, blagosloviš in nam jih podeliš. Po njem, z njim in v njem se tebi, Bogu Očetu vsigamogočnemu, v edinosti svetiga Duha godí vsa cast in hvala.

Mašnik prevzdigne kelih s sv. hostio in reče na glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo.

Z zveličarjevo zapovedjo opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukam si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih. Po-

svečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas od zlega.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, o Gospod! od vsih zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, častite, vselej device božje matere Marije, svojih svetih apostelnov Petra in Pavla, Andreja, in vsih svetnikov, daj nam mir v naših dnevih, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej greha prosti, in vse zmote obvarvani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Sl. Amen.

M. Stori trikrat križ čez kelih in reče:

**Mir Gospodov bodi vedno z vami.
Sl. In s tvojim duham.**

M. Spusti kosčik sv. hostie v kelih in reče:

**Ta zmes in posvečba telesa in
kervi Gospoda našiga Jezusa Kri-
stusa nam bodi, ki jo prejmemo,
v večno življenje.**

Sl. Amen.

M. Se trikrat na persi vdari rekoč:

**Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, usmili se nas!**

**Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, usmili se nas!**

**Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ, daj nam mir!**

**O Gospod Jezus Kristus! ki si
rekel svojim apostelnam: mir vam
zapustim, svoj mir vam dam, ne glej
mojih grehov, ampak vero svoje cer-
kve, in daj ji po svoji volji mir in
edinost, kateri živiš in kraljuješ, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.**

O Gospod Jezus Kristus! Sin

živiga Bogá, kateri si po Očetovi volji s svetim Duham vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tem svojim presvetim telesam in svojo presveto kervjo od vsih zlegov. Daj, de se vselej tvojih zapoved deržim in ne dopusti, de bi se kadaj ločil od tebe, kateri živiš in kraljuješ z ravno tem Bogam Očeta in svetim Duham od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! vžitje tvojiga telesa, ki se ga jest nevredni človek prederznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel in klical v Gospodovo ime.

Mašnik se trikrat na persi poterka in reče trikrat:

O Gospod! nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik stori križ čez se s sveto hostio, in reče:

Teló Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik prime kelih rekoč:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Izveličavni kelih bom vzel in klical v Gospodovo ime. Klical bom va-nj in njegovo hvalo oznanoval, in v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzame kelih v desno roko, in stori z njim križ čez-se, rekoč:

Kri Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanji.

Kar smo z ustmi prejeli, o Go-

spod! naj nam bo s čistim srcem zavžito, in ta časní dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, o Gospod! ki sim ga zavžil, in tvoja kri, ki sim jo pil, naj se z mojim srcem sklene, in daj, de ne bo nič pregrešniga madeža v meni, ker sim s čistimi in svetimi skrivnostmi pokrepčan. Kteri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik na desni strani:

Hvalimo Boga nebes, in pred vsimi živimi ga častimo; ker nam je svojo milost skazal.

Mašnik v sredi altarja, proti ljudstvu:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Poobhajilna molitev.

Naj nam tekne k pridu telesa in duše, Gospod naš Bog, tega zakramenta zavžitek, in večno spoznanje svete Trojice in ravno tiste neraz-

deljive edinosti. Po Gospodu našim
 Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri
 živi in kraljuje v edinosti svetiga Du-
 ha, Bog od vekomaj do vekomaj.
 Sl. Amen.

M. Bog z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Idite, minula je maša.

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik na sredi perklonjen moli:

Naj ti, o sveta Trojica, opravi-
 vilo moje službe dopade, in daj, de
 bo daritev, ki sim jo nevredin človek
 pred očmi tvojiga veličastva daroval,
 tebi prijetna, za-me pa, in vse, ki
 sim jo za-nje opravil, spravna iz mi-
 losti tvoje. Po Kristusu, Gospodu
 našim. Amen.

Mašnik kušne altar, se proti ljudem oberne, in
 jih blagoslovi, rekoč:

Blagoslovi vas vsigamogočni Bog
 † Oče in † Sin in † sveti Duh.
 Sl. Amen.

Mašnik stopi na levo stran altarja in reče:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M. Začetek svetiga evangelia po popisu sv. Janeza.

Sl. Čast tebi, o Gospod!

M. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v tami sveti in tama je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo Janez ime. Ta je prišel v spričevanje, de je spričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak, de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsaciga človeka, kteri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen

in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokam biti, njim, kateri vérujejo v njeno ime: kateri niso iz kerví, ne iz volje mesá, ne iz volje moža, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolenam per-pogne) je meso postala in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očeta polna milosti in resnice.

Sl. Bogu hvala.

Od zakramenta svete pokóre.

„Pojdite in skažite se duhovnam.“ Luk. 17, 14.

O neskončna obilnost usmiljenosti Božje! On ne želi, de bi se grešnik pogubil, ampak, de zapusti pot hudobnosti in večno živi. Tudi po kerstu stoji grešnikom studenec gnade Božje odpert, v kte-

rim se zamorejo umiti s kervjó Kristu-
sovo — to je sv. zakrament pokóre.
Zakaj po svojim vstajenji od smerti je
rekel Jezus apostelnam. „Prejmite
svetiga Duha; kterim bote gréhe
odpustili, so jim odpušeni, in
kterim jih bote zaderžali, so
jim zaderžani.“ Kolikošna tolažba
je to nam slabim stvarem! Ker smo tako
nesrečni bili, lepo obleko kerstne nedol-
žnosti omadeževati, pojdimo k nasled-
nikom apostelnov, k škofam in duhov-
nam, in pokažimo jim bolézen svojih
duš, de se po njih odvezi v Božjim
imenu zopet ozdravijo. —

Kristjan! ne odlašaj spovedi, po-
sebnó, če ti vést kak smertni gréh očita.
Kako zamoreš do velike noči čakati, če
si že danas v nevarnosti večne smerti?
Če pa samo majhne gréhe storiš, se
tudi teh večkrat spovej. Človeški svojo-
ljubnosti se večkrat kaj majhniga zdi,
kar pa vunder ni majhno; in majhni
gréhi iznemar pušeni kmalo v večí gréhe
zapeljejo. Ne odlašaj spovedi nikoli čez
ene kvatre; prizadeni si raji, vsak me-
sec se spovedati. Pobožne duše, ki se
v resnici popolnamosti prizadenejo, še
večkrat to storijo. Kolikrat očedimo svoje

stanovanja! Kolikrat operemo svoje oblačila! Ne hodi zdaj k temu, zdaj k uni-
mu duhovnu, ampak zvôli si z Božjo
pomočjo svojiga spovednika, kateri je
pobožin, umin, milostin in natanjčin.
Casti ga kakor angela, kteriga ti Bog
pošlje, odpri mu z vsim zaupanjem svoje
serce in izdaj mu svojo dušo v ponižni
pokoršini. Ne premenjaj spovednika, če
nimaš prav posebnih vzrokov.

Ako je ravno na dobrim spovedniku
veliko ležeče, vender je na tem še bolj,
clo vse ležeče, de je tisti, kateri se spo-
veduje, resnično spokorin. Torej pazi
na te le nauke in ponovljaj jih večkrat.
— K zakramentu svete pokóre gre to
pervo: 1. Izpraševanje vesti; 2. gre-
venga; 3. terden sklep (ali naprejevzetje);
4. spoved in 5. zadostenje.

Svoje vesti ne izprašuj še le, kadar
k spovedi greš, ampak poprejšni večer
natanko. Prosi sv. Duha razsvitljenja in
pomisli, kaj si po poslednji spovedi gre-
šil. Per smertnih grehah pomisli, koli-
krat si jih storil, kolikrat v letu, ali v
mescu ali v tednu. Tudi okoljnosti po-
vej per spovedi, ktere greh povikšajo
ali spremenijo. Postavim: od staršev kaj
hudiga govoriti, je véci greh, kakor od

druzih ljudi. Per gréhlih zoper šesto zapoved moraš povedati, če si z zakonskimi ali žlahtniki ali clo z osebam Bogu posvečenimi grešil, tode imena krivih oséb ne smeš povedati. — Posebno obudi pravo grevengo nad svojimi grehi. Brez grevenge ni odpušjenja. Veliko spoved ne velja nič zavoljo pomankanja grevenge. Prosi Boga, de ti sercé prav omeči. Bolj ti more biti žal, de si Boga razžalil, kakor ko bi bil ves svét zgubil. Kaj ti pomaga vse, če zgubiš Boga? — Terdno skleni, ne več grešiti. Ali veš, kaj k temu gré? O prav veliko! več, kakor misliš. Tvoja volja mora tako terdna biti, de bi ti bila smert ljubši, kakor zopet v greh pasti. Če si v kaki hudobni družini, jo moraš zapustiti; če s kom hodiš, s komur bi ne smel, moraš koj nehati; če si kaj vzel, kar ni bilo tvojiga, moraš nazaj dati; če si v sovraštvu, se moraš spraviti; če si obrekoval svojiga bližnjiga, moraš reči, de ni rés, kar si čez-nj govoril; če si pohujševal, si moraš perzadjati pohujšanje popraviti; če si koga zapeljal, si moraš prizadeti, z opominovanjem in z molitvijo njegovo dušo rešiti. Zoper svoje nagibe in poželnosti se

moraš serčno vojskovati, nevarnih pri-
ložnost se moraš varovati; rad moli,
pridno delaj; — z eno besedo, drug
človek moraš postati, to se pravi: ter-
din sklep moraš storiti.

Grevenga in sklep se poboljšati pa
še ni dosti k odpušenju grehov; kri in
gnada Jezusa Kristusa nas mora še le
od greha očistiti. Glejte, Jagnje
Božje, ki grehe svetá odjemlje!
De bomo pa zasluženja Jezusoviga de-
ležni, se moramo spovedati, to je: svoje
gréhe postavljenimu duhovnu povedati,
de nam jih odpusti. Pojdi ponižno in
skesan k spovednici: zakaj ubog greš-
nik si. Poklékni, ter reci:

Prosim, duhovni oče! za sveti
žegen, de se svojih grehov prav in
čisto spovém. (Potem se stori sv. križ, in
se moli očitna spoved tako le): Jez, ubógi
gréšnik, se spovém Bogu vsigamo-
gočnimu, Marii, materi Božji, vsim
ljubim svetnikom in njim, častitljivimu
mašniku, Božjimu naméstniku, de sim
po zadnji spovedi, ki sim jo opravil
(tukaj se pové čas zadnje spovedi), velikrat in
obilno grešil v mislih, z besédami in

z djanjem, posebno pa se obtožim, de sim i. t. d.

Sadaj začni praviti svoje gréhe, in kolikor zamoreš, tudi število smertnih grehov povej, in, če si bil zadnji pot odvézan in če si naloženo pokoro opravil. Ne izgovarjaj se ošabno, še manj pa smeš druge tožiti. Ako za gotovo ne véš, če si ta ali uni gréh storil, reci, de tega dobro ne vem, če sim storil, ali ne. Kadar se misel in željá spoveduješ, povej, če si se prostovoljno v njih zadržal in vanje dovolil; če si imel prostovoljno dopadajenje nad njimi. Razodeni hude skušnjave, ktere so te nahajale. Posebno povej odkritoserčno, če te kaj iz poprejšniga življenja skerbi, de se ti pomaga. Ne boj in ne sramuj se, vsih svojih grehov se spovedati in razložno govoriti, de te spovednik zaume. Ali te ni Bog vidil, ko si grešil? Ali ti ni bolji spovedniku spovedati se greha, kakor enkrat per sodbi osramotenimu biti pred vsimi ljudmi? Sej je spovednik poln usmiljenja, poln skerbi, te poboljšati, in vse, kar mu poveš, ostane večno skrito. Ako kakšin velik greh nalaš ali iz štrafljive zanikernosti zamolčiš, ne veljá tvoja spoved nič, ob-

hajaš se po nevrednim. Božjiga rópa se kriviga storiš, in spovedati se moraš zamolčaniga gréha, kakor moraš tudi povédati, de si ga zovoljo strahú ali sramožljivosti zamolčal, kolikrat si bil potém per spovedi, če si tudi druge sv. zakramente v tem času prejél. Vse spovedi ne veljajo nič, ktere si po zamolčanim velikim grehu opravil, in vsih smertnih grehov se moraš spet obtožiti, kterih si se v njih spovédal. Večdel je tukaj nar boljše veseljno spoved, ali spoved od celiga življenja opraviti. To tudi takrat veljá, kadar smertniga gréha, postavim nečistosti, sicer nisi zamolčal, pa se ga tudi nikóli nisi poboljšal, ampak si po slednji spovedi v nečistosti živel in se z grešno družino, dostikrat več lét, pečal. Take spovedi so brez grévenge, brez terdniga sklepa, in zato nič ne veljajo. Bog se ne da zaničevati. Vesoljna spoved je tudi prav dobra, ako ravno ni potrebna, kadar kdo v drug stan stopi, postavim v zakon; v nevarnih bolézni, in sploh, kadar hoče kdo mlačno posvetno življenje opustiti in se resnično h keršanski popolnamosti obrniti.

Kadar si se svojih grehovspovedal, móli :

Ti in vsi moji gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobróto z njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim jih, duhovni oče, zveličavne pokore in svéte odveze.

Sadaj dobro poslušaj, kaj ti spovednik rečejo. Odgovori jim z vso resnico, česar te morde vprašajo. Tode ne zamolči nobeniga gréha per spovedi in ne misli: „Spovednik me bojo že prašali.“ — Misli si, de Jezus sam s teboj govori; zakaj spovednik je Božji namestnik. Če te opominjajo, jih ponižno poslušaj; zakaj še več si zaslužil. Če te nočejo odvezati ali tvojo odvezo odlašajo, ne bodi nevoljin; spovednik ti dobro želijo. Veseli se, de si tako natančnemu in pobóžnemu duhovnu v roke prišel. Ne hodi nikoli h kakimu drugimu, ki te koj odvéže; kaj ti pomaga od-

véza, ki jo z zvijačo dobiš? Saj povedati moraš, de poprej nisi bil odvezan, in zakaj nisi bil. — Naloženo pokóro natanko opravi. Bog ti spregleda sicer dolg in večno štrafengo; ali časno štrafengo moraš prestati, de Bogu zadoštiš, kolikor zamoreš.

Kako ojstre so bile pokóre v prvih časih keršanstva! Torej ne misli, de si že vse opravil, če mervico storiš, kar ti duhoven veléva. Prinêsi dober sad pokóre! Moli tadaj več; opravljaj déla ljubezni do bližnjiga; posti se, nôsi poterpežljivo svoj križ v duhu pokóre. O kakošno veselje imajo angeli v nebesih nad grešnikom, ki se pokori!

Spraševanje vesti.

I. Čez desét zapoved Božjih.

Perva zapoved :

„Vervaj v eniga samiga Boga!“

Zoper to zapoved greši: Kdor je nevérin, kdor je mlačin v pravi véri, — nektère reči vére malo obrajšta in zani-

čuje, postavim, tiho spoved — kdor skrivnosti vére prederzno vértá, — dvome ali cvible zoper sveto vero prostovoljno v sebi redí in ohrani, ali jih v družih obudi, kdor véro zataji, se celó katoljski véri odpové ali pa se njenih ukov in šeg sramuje, jih zoper zaničevavce vére ne zagovarja, ko jih zamore in dolžnost imá, in take brezbožne pogovore rad posluša in poterdi, ali pa če djanja katoljske vere, postavim, molitev, spoved, post zavoljo ljudi opusa — kdor se nepotrebama z neverniki ali krivoverci tako prijazno peča, de je v nevarnosti vero v sebi oslabiti ali še clo zgubiti, ali njih cerkve obiskava in njih nauke posluša — kdor prepovedane bukve in pisma bere in razširja, ktere zoper katoljsko vero učé, — kdor v Božjo pomoč in previdnost ne zaupa — nad Božjo milostjo in usmiljenjem obupa — zoper Božje naredbe z nevoljnostjo in nepoterpežljivostjo v terpljenji godernjá — kdor ima prostovoljno v sebi nekako merzloto, nevoljo ali še clo jezo do Boga, in jo morde tudi zunaj pokaže — kdor je Bogu za prejete dobróte nehvaléžin, — kdor molitev zamuja ali jo zanikerno opravlja, posebno zjutraj,

opoldne in zvečer, kakor tudi pred jedjo in po jedi — kdor se v cerkvi gerdo zaderži — kdor se na svetih krajih gerdo zaderži in do oseb Bogu posvečenih zaničljivo obnaša — kdor ostanke svetnikov ali svetinje, podóbe svetnikov in šege katoliške cerkve zaničuje — kdor se vražnih pomočkov, ali kácih čudeže obetavnih molitvic posluži in jih pripusti — kdor po vedeževanju iz kvart in po hudičevih umetnostih prihodnost zvediti ali obogateti želi i. t. d.

Druga zapoved :

„Ne imenuj po nemarnim Božjiga iména !“

Zoper to zapoved greši : Kdor Boga in njegovo pravičnost in dobrotljivost preklinja — kdor iména svetih reči s kletvijo in z rotnjem izgovarja — kdor po nemarnim imé Jezusa, Marije in svetnikov izgovarja — kdor se beséd svetiga pisma v nespodobnih norčijah po nemarnim posluži — kdor nepotre- bama priséže — kdor po krivim priseže — kdor pravne prisége ne spolni, postavim, prisege svojiga stanú — kdor se nemarno rotí, postavim, kdor se zaroti, de hoče kak gréh storiti, se

nad kom zmaševati, s hudobnimi osebami se pečati, se hudobnih naklepov deležniga storiti — kdor lahkomišljeno zakon obljubi in te obljube ne spolni, — kdor brez premiselka obljube dela in jih ne spolni i. t. d.

Tretja zapoved :

„Posvečuj praznik !“

Zoper to zapoved greši: Kdor ob nedeljah in praznikih nepotrebama ali brez privoljenja duhovne gospóske déla ali delati ukaže; de potem morde še clo očitno Božjo službo zamuja in druge pohujšuje — kdor v dnevih Bogú posvečenih v zgolj veselji živi — nepotrebne opravke in póta dela, nezmérno je in pije, in se z grešnimi osebami peča — kdor zamudi službo Božjo, sv. mašo in pridigo, in kdor odvráča druge od teh svetih opravil.

Četerta zapoved :

„Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel in de ti bo dobro na zemlji !“

Zoper to zapoved greši, kdor ne spolnuje dolžnost svojiga stanú.

Otrôci grešé, če svojim staršem ne skazujejo pokoršine, ki jim gré, spodobniga spoštovanja in ljubezni — če jim gerde beséde dajejo — če jih z gerdim zaderžanjem žaliijo in jezé — če jih zasramujejo, in zaničujejo, če se jih sramujejo — če jih preklinjajo ali clo pretépajo — če kaj hudiga od njih govoré — če jih v revšini in v bolézni brez pomoči pušajo — če brez njih vednosti zakon obljubijo — če njih zadnje volje natanko ne spolnijo — če za-nje ne molijo.

Starši greše: če za življenje, zdravje, čistost, podučenje, pobožnost svojih otrok premalo skerbé — če jih v stan pregovarjajo ali silijo, do kteriga poklica ne čutijo — če jih k molitvi, k obiskanju cérkve, k večkratni spovedi ne naganjajo — če njih napák ne štrafujejo, ali če jih le samo v jezi in preojstro štrafujejo — če eniga otrók preveč ljubijo in tako druge žaliijo — če na otroke premalo pazijo in jih ne odvracajo od hudih tovaršij, škodljivih veselj in igrá, ponočnih shodov in vasovanja, od nevarniga znanja — če jih s hudimi pogovori in deli pohujšujejo ali jih celo h kaki pregrehi nagovarjajo ali zapeljujejo.

Podložni sploh greše: če svojim vikšim dolžniga spoštovanja, zvestosti in podložnosti ne skazujejo — od njih hudo govorijo in njih napake razglasujejo — če jim z zanikernostjo škodo delajo, če se svojim vikšim v grešne reči vdajo — če povelja in naredbe svojih vikših presodujejo in grajajo, zoper gosposko godernjajo ali tudi druge zoper njo dražijo — če davkov ne opravljajo, katere so dolžni.

Vikši greše: če s svojimi podložnimi terdoserčno, krivično, ošabno, brez ljubezni ravnaajo, — če za dušno srečo in za telesne potrebe svojih podložnih ne skerbé — če na njih zadržanje ne pazijo — če jih k božji službi in k spovedi ne opominjajo ali celo od njih odvrčajo — če jim z besedami in z déli hude izglede dajejo — če se jih za grešne reči poslužijo — če jim za službeniga plačila ne dajo ali ga jim utergajo — če jih z delam prekladajo — če v boléznih za-nje ne skerbé i. t. d.

Péta zapoved :

„Ne ubijaj!“

Zoper to zapoved greši: kdor bližnjimu ali sam sebi življenje vzame ali

to storiti sklene in take misli v glavi nosi — kdor sam sebi ali drugim življenje krati in na zdravji škóduje, postavim, z nezmernostjo, hudo jezo, dolгим žalovanjem, z neusmiljenim štrafovanjem, s škodljivimi jedmi in pijačami, z obilnim délam, z nečistostjo — kdor hudovoljno sebi ali drugim smert ali veliko nesréčo vóši — kdor ima sovraštvo s svojim bližnjim, se ga iz zamere ogiba, ga ne pozdravlja, se nad njim maševati hoče ali se res mašuje — kdor je rad jezin, v jezi zabavlja in se rotí — kdor s pohujšanjem dušo bližnjiga umorí, s hudobnim govorjenjem, pétjem, s takimi bukvami, podobšinami, z vedénjem, z izgledi ali z očitnim vabljenjem k grehu i. t. d.

Šesta zapoved:

„Ne prešestvaj !“

Zoper to zapoved greši: kdor se prostovoljno v nevarnost podá, de v sebi skušnjavo k nečistosti obudi, postavim z nespodobnim plésam, s tacimi igrami, pogledi nespodobnih podobšin in štátév, z nezmernostjo, z branjem zapeljivih bukev, — kdor ponóči okrog róji, v

nevarne tovaršije hodi, se nepotrebama z osebami družiga spôla zgovarja — kdor nečisto govori ali take pogovore z dopadajenjem posluša in jim svoje dopadajenje skazuje — kdor nesramne pesmi poje ali rad posluša, ali pa drugim daje — kdor iz nečistiga naména pisma piše, prejema ali drugim donaša — kdor nečiste bukve ali pesmi bere ali drugim priporóča — kdor z nesramnim vedenjem ali z nespodobno nošo druge k gréhu mika, morebiti nalaš, morebiti še v cerkvi — kdor nečiste poglede imá, se nečistih rečí dotika ali prilizuje ali drugim kaj taciga do sebe dovoli — kdor se prederzne do sebe ali do družih kaj nesramniga storiti, kdor pregrešno znanje dela in se z osebami družiga spôla nečisto obnaša, ter se pregreši ali s prilizovanjem, s podkupljenjem ali s silo — z nedolžnimi — z nezakonskimi — z zakonskimi — z bližnjimi žlahtniki in z družimi — z osebami Bogú posvečenimi — morde v kakim svétim kraju ali v kakih drugačnih okoljšinah, ki ostudnost greha povikšajo, — morde celó z nespametnimi živalmi i. t. d.

Sedma zapoved :

„*Ne kradi!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor skri-
vaj ali s silo vzame, kar je bližnjiga —
v kupčii ali prodaji druge prekane —
nepravične obresti ali čimže jemlje, si
kaj sposódi ali prodá, dobro vedóč, de
ne more verniti ali plačati — kdor naj-
denih ali ukradenih reči pravimu gospo-
darju nazaj ne dá — ukradeno blagó
kupi, spravi ali vzame — revežem po
svojim premoženji milih darov ne delí —
zasluženiga plačila ne plača — se s po-
trato in sladnostnim življenjem v dolgove
zakoplje — desetine, čimža in drugih
davkov ne opravlja ali pri njih goljfé,
— kdor blagó, ktero se mu zaupa, slabo
shrani — za slabo delo in zanikerno
službo dobro plačilo jemlje — kdor la-
stino drugih poškóduje — pokažene reči
z vednostjo za dobre prodaja — pona-
rejene, zanič denarje izdaja — se po
krivim pravda, — gosposko podkupiti
hoče — storjene škode ne poverne —
uboge in nesrečne per prodaji in kup-
čii stiska — pravne deležnike ali erbe
v njih deležu prekane — svoji družini

z igrami, s postopanjem in z zapravljanjem škodje — kdor per gospodarstvu s ptujim denarjem in per razdeljenji érbšin krivično déla — pravne testamente overžuje. —

Osma zapoved :

„Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga !“

Zoper to zapoved greši: Kdor pred duhovnimi in deželskimi gosposkami krivo pričuje, krive priče imá, pisma ponareja ali krivične dela — kdor iz sile ali iz norčije laže, mórde tudi per spovedi ali drugim v škodo laže — kdor druge opravlja, morebiti cele soséske in duhovne — kdor se hlini — kdor se iz potuhe prilizuje — kdor druge podpihuje, s tem zdražbe déla, skrivnosti razodeva, brez pravice pisma lovi in bere — kdor zabavljuje piše, posebno zoper gosposko — napáke družih njim v sramoto razširja — kdor druge opravlja, zasramuje — kdor odvzété časti bližnjimu nazaj ne dá — kdor brez vzroka sumi ali svoj sum drugim nepotrebama razodene — kdor čez druge brez vzro-

ka hudo sódi, njih djanje in nehanje hudo razklada, opravljive pogovore rád posluša in jim prav da.

Deveta zapoved :

„Ne žéli svojiga bližnjiga žene !“

Zoper to zapoved greši : Kdor v nečistih mislih, željah in občutkih z dopadajenjem radovoljno ostane ali va-nje rés dovóli, ali kdor nekdanje sanje in misli radovoljno z dopadajenjem pre-mišlja i. t. d.

Deseta zapoved :

„Ne žéli svojiga bližnjiga blaga !“

Zoper to zapoved greši : Kdor imá misli in poželenje v sebi, se po krivici česar ptujiga povlastiti, koga prekaniti ali mu plačila ne dati — kdor je drugim zavoljo njih sreče ali premoženja nevošljiv, samogoltnih in skopih misel i. t. d.

II. Čez pét cerkvenih zapoved.

Perva zapoved :

„Posvečuj zapovedane praznike !“

Druga zapoved:

„Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodóбно pobóžnostjo per sv. maši.“

Tudi pridige in popoldanske službe Božje ne smés zamujati. Razun tega beri take dni tudi duhovne bukve, imej pobožne pogovore in opravljaj déla ljubezni do bližnjiga, postavim: podučuj nevédne in otróke v keršanskim nauku, obiskuj bolnike, dajaj mile darove i. t. d.

Tretja zapoved:

„Posti se zapovedane postne dni, namreč: štirdesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane pôstne dni; zderži se tudi ob pétkih in sabotah mesnih jedi.“

Ob postnih dnéh ni le zapovédano se mesnih jedí zderžati, ampak prepovedano je tudi več ko enkrat do sitiga se najésti, zvečer je le nekoliko jesti perpušeno. Več ko enkrat nasititi se smejo ljudje, ki še niso več ko 21, in ki so več ko 60 lét stari; pa vunder se morajo tudi taki mesnih jedi zder-

žati, pa tudi po svoji zmožnosti si saj kaj v jedi pertergati. Ker nimajo po vsih škofijah postnih dni enako, kar mesne jedi zadene, naj se vsak katoliški kristjan s svojim gospod fajmoštram ali spovednikom posvêtva, in če ni v stanu cêle zapovedi spolnovati, naj duhovno gosposko prósi, ga od tega izvzeti, in naj si namêsti tega družih dobrih dël naložiti dá.

Četerta zapoved:

„Spovej se svojih grehov postavljenu spovedniku k manjšimu vsaj enkrat v létu, in ob velikonočnim času prejmi sveto rešnje teló!“

Čas velikonočne spovedi ni v vsih krajih enak. Vsak katoliški kristjan si tadaj prizadeni zvediti, kadaj se velikonočna spoved začne, in je ne odlašaj do zadnje nedelje. Bolniki se morajo ob velikonočnim času domá obhajati dati. Tudi se opomni, de se z neveljavno spovedjo in z nevrednim obhajilam cerkvena zapoved ne spolni.

Peta zapoved :

„*Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.*“

Prepovedani časi so: od adventa do svetih tréh kraljev, in od pepelnice do prve nedelje po veliki noči. Tudi so drugi dnevi pokóre in molitve, v katerih so take in enake glasne veselice prepovedane.

III. Čez razne gréhe.

Poglavitni grehi so: 1. napuh, 2. lakomnost, 3. nečistost, 4. nevošljivost, 5. požréšnost, 6. jéza, 7. lenoba.

Gréhi v svetiga Duha so: 1. prederzno v Božjo milost grešiti, 2. nad Božjo milostjo obupati, 3. spoznani keršanski resnici se ustavljati, 4. svojimu bližnjimu zavolj gnade Božje nevošljivi biti, 5. do lepiga opominovanja oterpnjeno serce imeti, 6. v nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpíjóci gréhi so: 1. radovoljni vboj, 2. mutasti ali Sodovski gréh, 3. zateranje ubožcov, vdov in sirót, 4. delavcam in najemnikam zaslužek zaderževati ali utergovati.

Ptuji grehi so: 1. v greh svetovati, 2. grešiti velévati, 3. v drugih gréh pervoliti, 4. druge v gréh napeljevati, 5. drugih gréh hvaliti, 6. k grehu molčati, 7. greh pregledati, 8. greha se vdeléžiti, 9. gréh zagovarjati.

Gréh je tudi, dela opušati, ktere smo dolžni storiti, ali za ktere imamo priložnost. Sprašuj se tadaj tudi čez

Sédem telésnih dél usmiljenja, namreč: 1. lačne nasititi, 2. žejne napojiti, 3. popotnike sprejemati, 4. nage obleči, 5. bolnike obiskati, 6. jetnike rešiti, 7. merliče pokopavati.

Čez sédem duhovnih dél usmiljenja, namreč: 1. grešnike svariti, 2. nevedne učiti, 3. jim prav svetovati, kateri dvomijo, 4. žalostne tolažiti, 5. krivico voljno terpéti, 6. jim iz serca odpustiti, kateri nas žaliijo, 7. za žive in mertve Bogá prositi.

Molitve per spovedi.

Misli, de je spoved, h kateri se pripravljáš, zadnja tvojiga življenja. Prosi Bogá, de bi svoje grehe tako spoznal, kakor bi si v smertni uri vóšil.

Prošnja za razsvitljenje.

O Bóg in Oče svetlosti, kateri razsvetljuješ vse ljudi, ki na ta svet pridejo, pošlji v moje sercé en žark svoje luči, de zamorem svoje grehe prav spoznati! Daj mi v globočino svoje hudobnosti pogledati, de vidim vse gubè svojiga gréšnega serca do nar skrivnejših misel in željá. Ne perpusti, de me svojoljubnost oslepi. Daj mi spoznanje svojih mnóгих in velikih pregréh in opušenj, tudi skrivnih in ptujih gréhov, kakor si želim jih v svoji smertni uri in pred tvojim sodnjim sedežem spoznati. — Pridi, o svéti Duh; razsvitli mojo temôto! — Sveta Marija, mati Božja, mati spoznanja, prosi za mene!

Zdaj izprašuj svojo vést. Tisti, kateri po redkim k spovedi hódijo, si jo morajo delj časa izpraševati; takim utegne izpraševanje vesti, kakor je gori, dobro služiti, posebno per vesoljni spovedi. — Tisti pa, kateri se večkrat spovejo in si prizadevajo, keršansko živéti, naj ne

izprašujejo vesti preveč bojéče, ampak naj obudé bolj globoko grevengo in po-
božnost v sebi.

Obujenje grévenge.

Misli si, de klečiš z Magdaleno
pred Kristusovimi nogami.

Kdo da vode moji glavi in solz
mojim očém, de objokujem noč in
dan svoje mnoge in velike gréhe, s
kterimi sim tebe, preljubi moj Jezus!
razžalil? Kako rad bi, kakor greš-
nica Magdalena, tvoje svete nogé
umival s svojimi solzami! Kako rad
bi tebi, o narveči dobrota! svojo
serčno žalost skazal, ker sim te tako
hudo razserdil. Po svoji podóbi si
me vstvaril, jez pak sim se neumnim
živalim enaciga stóril. S svojo drago
kervjó si me odkupil, jez pak sim se
svetu prodal in njemu služil. Zapo-
vedal si angelam, voditi in varovati
me, jez pak sim se hudimu sovráž-
niku v oblast podal. Kolikrat, o nar
dobrotljivi Jezus! si s svojim milim

govorjenjem na moje serce terkal, me z gnadami in dobrótami vabil, s terpljenjem in žalostjo me svaril; kolikrat, o mili pastir! si z glasam pridigarjev, spovednikov, dobrih kristjanov mene zgubljeno ovco klical, jez pak sim se od tebe obernil in béžal pred teboj! O poterpežljivost, o usmiljenost Božja! O nehvaležnost in hudobnost grešnika! Kolikrat in kako po pravici bi me bil lahko v peklenško brezno pahnil, pa tako usmiljeno si mi zanésel!

In moje serce je vunder terdo, kakor kamen, in ne čuti svojih smertnih ran. O Gospod! na tvoje pove-lje je nekda j Mojzes s palico po skali vdaril, in obilno vode je iz njé perteklo. Oh, moj Jezus! vdari tudi ti s svojim svetim križem na moje kamnito sercé, de bodo solzé obžalovanja tekle iz njega. Z grešnico Magdaleno padem pred-te na kolena in kličem z vso dušo: O Jezus,

sprava grešnikov, ne zaverzi me izpred sebe! **O Jezus**, sin Davidov, usmili se me! **O Jezus**, ljubezen moja, ne daj, ne daj, de bi se od tebe vekomaj lóčil! Pomisli, o moj Zveličar! koliko težavnih stopinj si storil zavoljo mene. Poglej svete rane svojih nóg, ktere z obema rokama objamem in ves skesan kušnem. Te rane so moj up in moje zaupanje, moja tolažba in moja pomoč. **O Gospod**! skesaniga in raztertiga serca ne boš zaničeval. Vzemi me tadaj zopet v milost, o **Oče** usmiljenja! in oberni očí svoje milosti na mene uboziga gréšnika. Grešil sim in hudobijo sim storil pred teboj; vrédin nisim tvoj sin imenovan biti. Pa per tebi, o **Bóg**! je usmiljenje in obilno odrešenje. Odverni svoje obličje od mojih hudobij, in bódi milostljiv z mojim greham. Potém hočem vesel tvoje imé hvaliti in prepévati tvoje usmiljenje vekomaj. Amen.

Terden sklep in darovanje.

Rékel sim: Zdaj začnem! — Premišljeval sim pot svoje hudobnosti in podal sim se na pot zveličanja. V britkosti svoje duše se spominim pretečenih lét in terdno sklénem, od te ure svoje življenje poboljšati in ti do konca zvést ostati. Gospod! kaj hočeš, de storim? Moje sercé je perpravljeno, perpravljeno je moje sercé k vsimu, kar tebi dopade. Oče nebéški! darujem se ti z vsim, kar sim in kar imam; vsi moji počutki in vse moje moči naj bodo tebi posvečeni. Tebi hočem služiti, tebe hočem moliti zdaj in vékomaj. Ravnaj z menoj, o Gospod! po svoji sveti volji. Tebi hočem delati in terpéti, tebi živéti in umréti: vzemi, o Gospód! moje teló in mojo dušo v dar za moje gréhe.

Tode kako píčlo in nepopolnoma je vse, kar ti zamorem darovati, ker

sim tako ubóg in révin, in ker nič
 dobriga nimam na sebi! Grem tadaj
 in poterkam na duri tvojiga bogatiga
 Sina, in prosim milošnje iz neskon-
 čniga zaklada njegoviga terpljenja,
 ktero ti v vredin dar zamorem per-
 nesti. Oče nebeški! poglej svojiga
 ljubiga Sina, nad katerim imaš svoje
 dopadajenje. Darujem ti njegovo ne-
 izrečeno žalost in smertno britkost za
 vse svoje gréhe in za štrafenge, ktere
 sim z grehi zaslužil. Darujem ti nje-
 gov kervav pot namesti solz, katerih
 moje kamnito serce ne more jokati.
 Darujem ti njegove mnoge in težavne
 déla, njegovo oistro življenje, njegov
 trud, bolečine in terpéže, de se moja
 nepopolnoma grevenga z njegovim po-
 polnim in preobilnim zadostenjem spo-
 polni. Poglej, o nebeški Oče! z mi-
 lostjo na ta prijetni dar, in dodéli mi
 po neskončnim zasluženji svojiga edi-
 norojeniga Sina tudi gnádo, moje
 gréšno življenje poboljšati in po poti

pravičnosti stanovitno do konca življenja hoditi. Amen.

Molitev pred spovedjo.

O Jezus, moj sladki Zveličar! jez ubogi grešnik, kteriga hudobije število mojih lás preséžejo, v globoki ponižnosti in žalovanji pred-te padem na kolena in prosim te, opêri me s svojo svêto kervjó, ktero si na križu v odpušenje gréhov prelil. Ako ravno imam obilno in velikih gréhov, vunder nad tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne obupam, ker ne želiš smerti grešnika, ampak, de se spokori in živi. Sej so bile tvoje svete noge zató na križ pribite, ker si poterpežljivo mojiga spreobrnjenja čakal. Tvoje roke so razpete, de bi mene sprejéle in objéle. Nagnjena je tvoja glava, de bi mi dal kušljeji mirú in de bi mojo molitev uslišal. Odperto mi je tvoje sercé, ki vse ljubi in k ljubézni vabi. Pridite k meni, kličeš,

ki ste revni in z gréhi obloženi, in
 jež vas bom poživil! **Zató** pridem k
 tebi, moj **Jezus!** in položim brême
 svojih grehov pred-te pod tvojim svê-
 tim križem in te serčno prosim, mojo
 dušo v morje svoje svete kervi po-
 močiti in v brezno svoje neskončne
 milosti vtopiti. **K** tvojimu namestniku,
 spovedniku, grem, se mu svojih gre-
 hov na Božjim mestu spovedat in mu
 nič ne zamolčat, kar mi nepokoj dela.
 Spovednikovo odvezo, če sim je vre-
 din, hočem tako sprejeti, kakor ko
 bi mi ti sam rékel: „Pojdi v miru!
 Tvoji gréhi so ti odpušeni!“

Svéta Marija, pribežališe greš-
 nikov! prôsi za mene, de to spoved
 tako opravim, kakor ko bi bila po-
 slednja mojiga življenja! **Svéti angel**
 varh, moj zvesti tovarš! spremi me
 k spovednici, opomni me mojih gré-
 hov in prôsi **Bogá** za mene, de se
 odslej tako pokorim, de se zamoreš
 z vsimi angeli in svetniki v nebesih
 veseliti. **Amen.**

Pobožne premišljevanja pred spovedjo.

Spoznam svojo hudobijo ; pred
očmi mi je védno moj gréh!

Gospod! ne štrafuj me v svojim
serdu! Ne tepi me v svoji jézi!

Glej, spočét sim bil v hudobi-
jah ; v grehih me je rodila moja mati.

O Gospod! ne hodi v sôdbo s
svojim hlapcam ; zakaj ni ga živiga
pričo tebe pravičniga. Če hočesh hu-
dobije štrafovati, o Gospod! kdo za-
more obstati pred tebój?

Vunder pri Gospodu je usmilje-
nje in obilno rešenje. On ne želi
smerti grešnika, ampak de se spre-
oberne in živi.

Usmili se me, o Gospod! po
velikosti svoje milosti se me usmili!

Moje hudobije mi čez glavo kipé,
kakor težko brême na meni ležé.

Noč in dan zdihujem ; s solzami
močim svoje ležiše.

Iz globočine svoje revšine vpijem k tebi. **O Gospod ! o Gospod !** usliši glas mojiga vpitja ! oberni svoje obličje preč od mojih gréhov , izbriši vse moje pregréhe !

Spominjam se pretečenih dni, in večnost stoji pred mojim duham.

Kadar ti prideš sodit, o **Gospod !** kaj ti bom odgovoril ?

Usmili se me, o **Bog !** zakaj slab sim. Ozdravi me, o **Gospod !** zakaj moje kosti se trésejo.

Spoznati hočem svojo hudobijo, in ti mi boš odpustil mojih grehov dolg.

Operi me, o **Gospod !** od moje hudobije, in čist bom. Operi me s kervjó svojiga Sina, in bolj bél bom, kakor snég.

Svoje roké stegujem k tebi, žalovanje in zdihtovanje moje duše ti ni skrito.

Naj okusim tvoje usmiljenje; zakaj upam v tebe. Pokaži mi pót, po kateri naj hódim.

Oče ! grešil sim ; nisim vrédin
tvoj sin imenovan biti.

O Jagnje Božje , ki gréhe sveta
odjemlješ !

Zanesi mi , o Gospod ! — Usliši
me , o Gospod !

Usmili se me , o Gospod !

Molitev po spovedi.

Povikšuj moja duša Gospoda ,
in vse , kar je v meni , hvali njegovo
svéto imé !

Povikšuj moja duša Gospoda ,
in ne pozabi čudežev njegove milosti
in gnade.

Odpustil ti je vse tvoje hudo-
bije ; ozdravil je tvoje rane.

Odréšil je od smerti tvojo dušo ;
z dobrotami te je obsul , venčal te
je s svojo gnado.

Gospod je milostljiv in usmiljen ,
poterpežljiv in ves dobrotljiv.

Ni ravnal z menoj po mojih gré-

hih, in mi ni povračeval po mojih hudobijah.

Kakor so nebesa visoko nad zemljo, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, kateri se ga bojé!

Kakor deleč je iz-hod od za-hóda, je vzel moje grehe od mene.

Kakor se usmili oče svojih otrok, tako se Gospod usmili tistih, kateri se ga bojé.

Vé, de smo slabe stvari; vé, de smo prah.

Povikšujte Gospóda! zakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je véčno.

Le tvoja usmiljenost, o Bog! je meni moje prestope odpustila, in dolg mojih grehov zbrisala. O Bog! ti si ljubézen, in usmiljenje je tvoje veselje. Nočes smerti grešnika, ampak de se spreoberne in živí. O neizrečena ljubézen! užgi mojo dušo, de tudi jez tebe ljubim in iz ljubézni do tebe vse sovražim in studim, kar

je hudiga. Od té ure, o Oče usmiljenosti! te hočem večno ljubiti in tvojo milost in tvoje prijateljstvo postaviti čez vse, kar bi me utegnilo k gréhu zapeljati. Vrédin sad pokore hočem primesti. Mnoge križe téga življenja in težave svojiga stanú hočem k pokorjenju svojih gréhov voljno nositi. Do konca svojiga življenja hočem v tvoji službi, o kralj nebés in zemlje! ostati. Nič, nič me ne smé od tvoje ljubézni ločiti. — Gospod! v moje serce vidiš; vse reči véš, znano ti je, de resnično želim svoje življenje poboljšati. Pa kaj zamore slabi človek s svojimi sklepi brez tebe? O pridi moji slabosti na pomoč, podpéraj me v bóju z gréham; oboroži me s svojo močjó, de nebésko kraljéstvo doséžem. — O Jezus! kateri si me po odvezi spovednika s svojo presvéto kervjó od mojih grehov očistil, daj mi svoj Božji žégen, de grém v miru in nič več ne grešim. Amen.

Od odpústka.

„Kar kóli bóte razvezali na zemlji, bo razvezano v nebésih.“ Mat. 18, 18.

Po zadobljeni veljavni odvézi per sv. spovedi je grešniku dolg z večno štrafengo sicer odpušen: časna štrafenga pa še ostane, ktero mora grešnik terpeti. Torej da duhoven grešniku pokoro, tode razun te pokóre mora človek še druge ojstre dela delati, de Božji pravičnosti po mogočnosti zadosti. Kdor je tadaj velikrat in zlo grešil, utegne toliko za pokóro iméti, de bi mogel še v unim življenji terpéti, in če si svoje pregréhe in zaslužene štrafenge prav k sercu vzame, bi se utegnil v svoji gorečnosti, pokoriti se, tudi preojstro pokoriti. Tukaj naša ljuba mati katoljška cerkev človeški slabósti pomaga. Ker je namreč Jezus s svojim terpljenjem in s svojo smertjo za vse naše gréhe in štrafenge popolnoma zadostil, nam cerkev (če se resnično pokorimo in ker smo slabi) v Jezusovim iménu iz obilnosti njegovih zasluženj odpustek daje, to se pravi, spregleda nam nekaj časnih štrafeng ali pa vse, ktere bi za svoje storjene gréhe v tém življenji ali pa v vicah še terpéti

iméli. Tudi zasluženja Marije in svetnikov nam pomagajo, ker smo z njimi po Kristusu v zvezi. — Odpušenje vsih časnih štrafeng se imenuje popolna ma odpustek; če nam jih je le nekaj odpušenih, se imenuje pa nepopolna ma odpustek; taki odpustki so za 40 dni, za eno leto ali več lét. Zakaj v prvih časih keršanske cerkve so dobivali kristjani za nekatere gréhe oistre dela y pokoro za toliko in toliko dni ali lét. Če se je tadaj gréšnik prav spokórniga pokazal, mu je bil čas pokóre okrajsan za več dni ali lét.

Z odpustki se gréhi ne odpušajo; s spovedjo morajo že poprej zbrisani biti. Kdór ima tadaj kak velik gréh na sebi, se mora poprej s skesanim sercam spovedati, de odpustek zadobi. Z odpustki se časne štrafenge in déla pokóre odpušajo, tode samo tistim, kateri se prav prizadevajo, se spokoriti in poboljšati. Za mlačniga in lenôbniga ni odpustkov; ta móra ves svoj dolg splaćati. — Kakor katoljški kristjani spoznamo, kar odpustke vtiče, d v a člena vére; prvič, de ima cerkev od Kristusa oblast, odpustke dajati, in drugič, de so odpustki vernim koristni in

zveličavni. — Oblast, odpustke dajati, ima v katoljski c rkvi rimski papež, za posamezne škofije pa tudi škofi po svojih cerkvenih postavah.

De se odpustki zadobijo, so zapovedane mnoge molitve, post, milo nja, obiskovanje nekterih cerkva in (posebno, popolnoma odpustke zadobiti) tudi spoved in sveto obhajilo. Kdor ima pa lépo navado, se vsacih osem dni spovedati in obhajati, ni dolžan posebne spovedi opraviti, de bi odpustek dobil. De bi se popolnoma odpustka deležniga stóril, mora katoljski kristjan (razun zapovedanih molitev) na namen papeža in cerkve kako posebno molitev moliti. Ta namen se pa imenuje to, kar sveti materi cerkvi in njeni vidni glavi papežu posebno na sercu leži; namreč razširjanje katoljske vére, zat ranje nev re in krivoverstva, mir in edinost ker anskich oblastnikov, spreobrnjenje grešnikov in druge reči po okoljšinah časov. Sveta mati katoljska cerkev je nektorej djanja pobožnosti in molitve, ki jih zavoljo njih koristnosti razširiti želi, z odpustki obdarila. Postavim: kd r zjutraj, opoldn  in zve  r, kadar zvoni, angelsko češenje s skesanim sercam

in klečé móli — kdor ob petkih, kadar v spomin Jezusove smerti zvoni, klečé 5 Očenašev in Češenasimarij pobóžno móli in pri tém Bogá prosi za spreobrnjenje gréšnikov — kdor slednji dan tri Božje čednosti: vero, upanje in ljubezen obudi — kdor se lepiga pozdravljenja: Hvaljen bódi Jezus Kristus! z odgovorom: Amen vse večne čase! posluži — kdor litanijske od presladkiga iména Jezusoviga ali lavretanske litanijske moli, zadobi razne odpustke. Tudi v osminah praznikov presvétiga iména Jezusoviga in Marije, potem v Leopoldinski bratovšini za podpéranje misionarjev v Ameriki, in še po mnogotero se zamorejo odpustki dobiti.

Molitev za odpustke.

O Bog ljubézni in usmiljenja! upam od tvoje neskončne milosti, da si mi gréhe in večno štrafengo, ktero sim zavljo njih zaslužil, odpustil. Hvala ti bódi, o usmiljeni Oče! da nisi po svoji ojstrósti z menoj ravnal,

ampak po svoji milosti. Vém pa tudi, de si pravičin Bog, kateri grešnike vsaj s časnimi štrafengami tēpe in vrédin sad pokóre tērja. Oh, kako hudo in kako dolgo bi se mogel pokoriti za svoje mnoge in velike gréhe! Gospod, če hočēš hudobije tepsti, kdo bo obstal pred teboj? Zató perbežim k neizmérnimu zakladu zasluženja in zadostenja svojiga Zveličarja Jezusa Kristusa, in prosim te, o Bog! mene, skesaniga, pa slabiga grešnika svétiga odpustka deležniga storiti, kteriga tvoj naméstnik na zemlji iz zaklada gnad cérkve deli. Darujem ti iz téga namena molitve in déla, ktere so v zadobljenje odpustkov zapovedane, in sklénem jih s terpljenjem in s smertjo tvojiga Božjiga Sina, z zasluženjem prečiste Device Marije in vsih svetnikov v zadostenje svojih gréhov.

Perporočím ti tudi, o nebéški Oče! svéto rimsko katoljško cérkev

in prosim, de jo v njenih velikih potrebah milostljivo uslišiš :

1. O Bog! nar vikši pastir in Oče vsih vérnih, kateri si po svojim edinorojenim Sinu Jezusu Kristusu veličastvo svojiga iména vesoljni zemlji oznanil : ohrani in vladaj svojo sveto cerkev, povikšaj in poveličaj jo med vsimi narodi in dodéli, de se po vsi zemlji razširi. — Oče naš i. t. d.

2. Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika in naméstnika na zemlji, rimskiga papeža, kakor tudi vsih škofov in duhovnov. Vodi jih po svoji milosti po poti večniga zveličanja, de, kar tebi dopade, s tvojo gnado želé in z vso gorečnostjo dopolnijo. — Oče naš i. t. d.

3. O Bog! kateri daš mir in edinost žégnaš, dodeli vsim keršanskim kraljem mir in pravo edinost, zvéži njih serca s sveto vezjo ljubezni, de združeni v tvojo čast in

v blagor keršanstva délati zamorejo.
— Oče naš i. t. d.

4. Vsigamogóčni večni Bog, kateri hočeš vse osréciti, ki v tvoje imé verujejo in tvojo sveto cerkev poslušajo; poglej milostljivo na duše nevérnih in krivovércov, in dodéli, de svojo slepôto spoznajo in de se vsi naródi brez razpóra in krivih naukov združijo v naróčji katoljske cérkve. — Oče naš i. t. d.

5. Prósím te tudi, o Bog! spreoberni vse gréšnike in reši vse mertve kristjane. Dodéli, o Bog! dušam svojih služabnikov in služabnic odpúsenje vsih gréhov in véčno življenje. — Oče naš i. t. d. Verujem i. t. d.

Od svetiga obhajila.

„Kdor jé ta kruh, bo živel vékomaj.“ Jan. 6, 52.

Presvétí zakrament réšnjiga Telésa je Jezus zadnji večer pred svojim ter-

pljenjem postavil, ko je kruh v svoje svete roke vzél ter rékel: „To je moje teló“ in kelih z vinam rekóč: „To je moja kri.“ S témi vsigamogočnimi besedami, ktere tudi mašnik per sveti maši v Jezusovim iménu izgovori, se kruh in vino spremenita v právo mesó in pravó kri Jezusa Kristusa. — O kristjan! veseli se tega veliciga čudeža! Jezus je per nas! Vedno prebiva med nami v svetim tabernakelnu, kakor Bóg in človek. Mizo nam je perpravil, per kateri nas nasiti s svojim lastnim mėsam in s svojo lastno kervjó! O sladka dušna hrana! zakaj te zdaj kristjani tako redko uživajo? Slednji dan jejo in pijejo za teló, za dušo pak samo o veliki noči! O merzlôta, o nehvaléžnost! Ali tako Kristusu ljubezen povračujemo! Pervi kristjani so se v nekterih krajih vsak dan obhajali, vsaj slednjo nedeljo; tudi zdaj cerkev želi, de bi se per vsaki maši obhajali, ne samo mašnik, ampak vsi verni. Pristópi tadaj véčkrat k mizi Gospodovi, vsaj o večih praznikih. Vari se pa tudi v tisto krivo pobožnost zabrésti, kateri je véčkratno obhajanje iz nečimernosti in duhovniga napuha navada, brez skerbi za pravo keršansko

čednost. — Glej, de se k svetimu obhajilu prav dobro pripraviš. Kdor nevredno ta kruh je, si sodbo je; jed ostrupeni tistimu, kateri ima kak smertni gréh na sebi. Očisti tadaj poprej svojo vest s sveto spovedjo od smertnih gréhov in obudi pred svétim obhajilam popolnoma grevengo. Pomisli in vervaj terdno: Jezus je tvoj Gospod in Bóg, tvoj rešenik in sodnik, kteriga zavžiješ. Nikár ne hodi s sovražtvam v sercu k večérji ljubezni. — Kadar duhoven sveto hostio pokaže, moli svojiga Gospoda in Bogá, ponižaj se pred njim v prahu in rêci poln strahú Božjiga: „Gospód! nisim vredin, de greš pod mojo strého, ampak rêci le z besêdo in ozdravljena bo moja duša!“ — Zé tisti večér pred svetim obhajilam se perpravljaj z molitvijo, z branjem kakih dobrih bukev (postavim dvanajst bukev Tomaža Kempčana) in s premišljevanjem. Tudi moraš od polnoči tês biti, in tudi ne vode ne zdravil piti. Obhajilni dan vstani bolj zgodaj, kakor sicer, in serčno željo po Jezusu obudi. Pojdi z veseljem v cerkev, zakaj Jezus se hoče s teboj skleniti. — Koj po obhajilu se globoko perklôni, v svojim sercu Bogá moli in ne

hiti kój od altarja. Tudi se ne posluži koj molitvinih bukev, ampak tvoje serce naj govori z Jezusam. Drugi čas kój po svétim obhajilu dobro oberni; zakaj takrat ti ne bo Jezus nič odrékel, česar ga boš v svoje zveličanje prosil. Prosi ga posebno pomoči zoper svojo poglavitno strast (ali nagnjenje). Môli tudi za spreobrnjenje nevernikov in grešnikov in za uboge duše. Svéto obhajilo smeš tudi za druge darovati, ali svetnikom v čast ali za kaj družiga, kar ti je per sercu. — Vari se dan svetiga obhajila kój razmišljen biti ali posvetniga veselja iskati; tvoje veselje bodi z Jezusam govoriti, kteriga si prejel, in kličí: „Ne zapusti me, o Gospod, Jezus nar sladkejši!“

Obhajilne molitve.

Pred svétim obhajilam.

Djanje ponižnosti.

Bog svetlosti in veličastva! svéti, močni, neumerjóci Bog! Ali ti hočes k meni priti? Ti, kteriga nebésa ne

morejo obséči, se hočesh v moje tesno serce vseliti? **O** kralj nebés in zemlje! Vsigamogočni, neizrekljivi, neskončni! Kaj je človek, de se ga spomniš? Kaj sim posebno jez, de me obišesh? Sami angeli in nebéske moči niso nič memo tebe; jez pa bi si upal, tebi, o veliki **Bog!** se bližati! Ako bi bil tudi tako svét, kakor je bil svéti Janez Kerstnik, bi vunder ne bil take gnade vrédin; kako zaslužim tadaj, ki sim tako ubóg gréšnik, tebe nar svetejšiga pre-jéti? Še to bi bila meni revnimu prevelika gnada, ko bi me le pred svojimi nogami terpel, in ko bi mi pustil drobtinice od tvoje mize pobirati. Sadaj me pa še k sebi povabiš, me posadiš k svoji mizi med svoje otrôke in me hočesh nasititi s svojim lastnim mesam in s svojo lastno kervjó? Še vredin nisim, de se mene spomniš in na mene misliš, in v moje serce hočesh priti? **O Gospod!** nisim vrédin! nisim vrédin!

Djanje pokóršine.

Pa ti sam kličeš svoje otrôke: „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jez vas bom poživil!“ Ali smem temu klicanju zoperstaviti se, ki sim ves slab in trudin, in pred vsim drugim potrebujem tvoje pomoči in oživljenja? Pridem tadaj k tebi, o Jezus! ker me sam vabiš; k tebi pridem, ker sim slab, de mi moč daš; ker sim trudin, de me oživiš; ker sim ubóg in potrebin, de me obogatiš. Sam si rékel: Ako ne bote jédli mesá in pili kerví Sinu človékoviga, ne bóte iméli življenja v sebi. Pridem tadaj, pokórin tvojim besédam, k tebi, o premili Zveličar! in prosim te, de sam pripraviš moje serce, de bo vredno prebivališa tvoje.

Djanje vére.

Daj mi živo véro v tvojo pričjóčnost v podobah kruha in vina.

O Jezus! verujem, de si pričijóč v presvétim zakramentu resnično in ves, tisti Bog in človek, kteriga je Marija, prečista Devica, z močjo svetiga Duha spočela in rodila, kteri je za nas na križu terpel in umerl, in zdaj po svojim veličastnim vstajenji in vnebohodu sedi na desnici Očetovi, kakor prihodnji sodnik živih in mrtvih. Terno in živo verujem to, ker si ti sam, večna resnica, rékel: „Vzemite in jejte: to je moje teló! Pite, to je moja kri!“ Verujem, o Jezus! pomagaj mi verovati!

Djanje upanja.

Zbudi v meni, Božji Zveličar! tudi terdno upanje v tvojo neskončno milost in dobróto. **O Jezus,** vir vsiga dobriga, začétek vse milosti, kteri si v tem zakramentu pričijóč! česar bi ne upal od tebe, ki se mi hočesh sam dati, ker si neskončno dobrotljiv? Blagor mu, kdor v tebe upa! osra-

moten ne bo. **O Gospod, upam! Poterdi moje upanje!**

Djanje ljubezni.

Užgi v meni, o Gospod! ljubézen z večérjo ljubézni, ktero si pred mojim obličjem pripravil. **O Jezus!** kako bi te ne ljubil? Ni ti bilo dosti, iz nebeške svitlobe na zemljo priti, podobo služabnika na-se vzéti, vse težave in terpljenje, cló britko smert na križu zavoljo mojiga zveličanja terpéti, tudi ta zakrament ljubezni si hotel postaviti, de bi se vsiga meni dal in se z menoj revnim in nehvaléžnim prav natanko sklênil. **O neskončna ljubézen!** kako vredin si tudi ljubljen biti? Ljubiti te tadaj hočem, o preljubeznjiva in narvikši dobróta! Kaj me bo ločilo od Kristusove ljubezni?

Djanje obžalovanja.

Eno je, kar mi veselje ljubezni kalí — de tako pozno začnem tebe

spoznovati, tebe ljubiti. O Jezus, moja ljubézen! de bi te nikoli ne bil razžalil! Ali skesaniga in stertiga serca ti ne zaničuješ. Glej, o Gospod! spoznam svojo hudobijo, obžalujem svoj gréh. Obtožim se tebi in tvojimu naméstniku spovedniku in upam zavoljo zasluženja tvojiga terpljenja in tvoje smerti odpuščenja svojih gréhov. Ker je pa človeško sercé nezapopadljivo brezno, ktero ti sam previdiš, te prósim, očisti me od vsih, tudi skrivnih gréhov, de te vredno prejeti zamorem — ne v sodbo in pogubljenje, ampak v poveličanje in večno življenje.

Djanje hrepenenja.

O Jezus! kako goréče želi moja duša tebe prejéti! Kakor jelen po potóku koperni, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog! Utrudit sim se na poti gréhov; pa svét ni nasitil mojiga serca. Samo ti, moj Bog!

si moj pokoj, si moje nasitenje, moje veselje. Pridi tadaj, o moj Zveličar! in ne mudi se dalje! Pridi, o moja ljubézen, moja tolažba, moja trdnost, moje narvéci veselje! Pred vratmi mojiga serca že stojiš in terkaš. Blizo si, o Gospod! slišim tvoj glas. Pridi, o Jezus! pridi kmalo! —

Klicanje.

Pridi, Devica, od Bogá vredna spoznana, Jezusa Kristusa v svojim prečistim naročji spočéti in nositi, sprôsi mi gnado, de ga tudi jez v tej nar svetejši skrivnosti prejéti in v svoje sercé vzéti zamore. — Svéti angel varh! prôsi za mene, de nebeški kruh v zveličanje svoje duše povžijem. — Vsi svetniki Božji, kateri obličje v obličje gledate tistiga, kteriga v podobah kruha in vina skritiga prejamem, pomagajte mi s svojo prošnjo, de v tej dolíni solz Jezusa vredno vžijem in se v njegovim posestvu enkrat večno veselim.

Darovanje.

Moj Bog! darujem ti to sveto obhajilo v počesenje tvojiga nar višiga veličastva, v spomin britkiga terpljenja in smerti svojiga Zveličarja, v zahvaljenje za vse gnade meni in vsim vérnim podeljene, v odpušenje svojih grehov in zaslužene šrafenge, v svoje zveličanje in v zveličanje svojih žlahtnikov in znancov, v tolažbo mertvih, za ktere mi je pred družimi moliti. Posebno ti darujem, de se gréhu I. odpovém, kteriga tolikrat storim, in de čednost I. zadbim, ktero tako močno pogréšam, de v tvoji gnadi slednji dan rastem in se védno terdnejši s tebój združim. Stori mene in vse, za ktere to svéto obhajilo darujem, tistiga svetiga sadú deléžne, kteriga ima ta sveti zakrament po naménu tvoje neskončne ljubezni pernesti za zdaj in vekomaj. Amen.

Zdaj perstopim k altarju, bolnik k tolažbi življenja, grešnik k viru usmiljenosti, slépec k luči večne svetlobe, ubožec in revež k Gospódu nebés in zemlje. **O Jezus!** daj, de z vero **Petra** in z upanjem **Pavla**, in z ljubéznijo **Janeza** tvoje svéto mesó in kri zavžijem. **Amen.**

Glej, moja duša, tvoj žénin pride, pojdi mu napróti! — **Moj Gospod** in moj **Bog!** **O Jagnje Božje**, ki grehe svetá odjemlješ! — **Gospod!** nisim vredin, de grés pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša!

Po svétim obhajilu.

Pobožni zdihljeji.

Per meni si, o Jezus! zdaj. — **O** daj se mi objéti! — **O ljubézen!** ne zapusti me, — per meni ubogim ostani!

Ostani pri meni, žénin moje duše! — Tebi se vsiga darujem. — Ostani pri meni, Jagnje Božje! — Tebi samimu hočem živéti!

Preljubi! brez tebe ni veselja na svetu. — Ako me ti, o Jezus! zapustiš, kaj bo z menoj?

Moje serce bodi sedež tvoje ljubézni. Ó kralj čistih duš! S tebój, o Božji Sin, se hočem večno zaročiti.

Ti si nar lepši. — S tabo se hočem večno zaročiti. — Ne zaverzi svoje nevéste. — Ne zapusti je, ker ti je zvesta!

O ko bi gôri per tebi bil, v lepim nebeškim domu! — Zakaj vse žalostno je tukaj na zemlji.

Pa vunder, če moja prošnja kaj zamore, ne loči se od mene; — per tebi ne čutim ne bolečin, ne težav; per tebi je terpljenje veselje.

Zvést ti hočem ostati do černe jame, in zavoljo posvetne nečimernosti mi ne smé ljubézen do tebe nikoli ugasniti.

Tvoj sim, o Jezus! večno tvoj; tebe ljubim pred vsimi družimi; — daj mi vedno čisto živéti in tebi dopasti.

Daj, de v poterpežljivosti in obžalovanji svojih grehov umerjem, o sladki Jezus! Moja poslednja beseda bodi tvoje imé, de pridem k tebi v svéti raj!

M o l i t e v.

Veselje.

Našel sim ga, kteriga moja duša ljubi! Terdno ga deržim in ne spustim ga več iz svojiga serca. Moja duša povikšuje Gospoda, in moj duh se razveseljuje v Bogu, mojim Zveličarju. Na mojo revšino je poglédal, veliko je storil nad menoj. Živim, tode ne toliko jez, ampak Kristus živi v meni. Zdaj, o Jezus! pusti svojiga služabnika v miru se ločiti, zakaj moje oči so vidile Zveličarja. O Bog, moj Bog! ko bi

mogel zdaj, ko te v svojim sercu imam, v tvoji ljubézni umréti!

Djanje ponižnosti in česénja.

Bog ljubézni! vir gnade in svetlobe! v meni si — v meni ubóгим grešniku! Od kodi mi pride gnada, de me Kralj vsih kraljev obiše? V nar globočejši ponižnosti padem préd-te v prah. Moj Gospod in moj Bog! bódi večno česen in hvaljen. Hvalite, Gospóda, moja duša in vse moje moči; hvalite njegovo svéto imé!

Djanje zahvale.

Kako se ti zamorem zadosti zahvaliti, o Jezus! za gnado, de si to jutro k meni prišel, in de si se mi dal sam vžiti! Kjé je pastir, kateri svoje ovce nasiti s svojim mesam in napoji s svojo kervjó? Ti si dobri pastir, ki daš svoje življenje za svoje ovce, in ki si nam perpravil Božjo jéd. S čim ti hočem poverniti vse, o Gospod! kar si mi storil?

Darovanje.

Premili Zveličar! Ker si se vsiga za mene daroval in si se z menoj sklenil, se ti hočem tudi vsiga darovati. Darujem ti svoje telo in svojo dušo, vse svoje čutljeje in moči. Daj mi, de le iz ljubezni do tebe in po tvoji volji delam in terpim. Za mene si umerl in v meni zdaj živiš; tudi jez hočem tebi živeti in umreti!

Prošnja.

Bog svetósti, kateri si zdaj v mojim gréšnim sercu sédež svoje milosti zvolil, dodéli mi, de gréhu, svétu in sam sebi védno bolj in bolj odmerjem! Daj, de stariga človeka sléčem, posebno tega greha (tukaj se imenuje greh) več ne storim! Napolni me s svojim Duham in posvétí moje misli, moje želje, besede in déla, de ti dopadem. Daj mi ponižnost v sréči, poterpežljivost v nesréči, stanovitnost v skušnjavah, resničnost v govorjenji,

zvestôbo v djanji, ljubézen v obhoji z bližnjim. Vstvari v meni čisto sercé in ohrani moje telo v spodobnosti in čistosti. Dodéli mi, o Bog ljubézni! vse gnade, kterih za časnost in večnost potrebujem. — Ravno tega te prosim tudi za vse, za ktere mi je moliti, in za ktere sim posebno to sveto obhajilo daroval. Daj nam vsim svojo gnado, nevérikam luč vére, gréšnikom spreobrnjenje, dušam mertvih pa večni mir in pokoj!

S k l e p.

Požégnaj me, o Jezus! kakor si pred svojim vnebohodom svoje učénce požegnal. Požégnaj moje déla, moje veselje in terpljenje! Požégnaj vse moje življenje, posebno pa mojo smertno uro. Daj, de nebéški kruh, kteriga sim ravno kar vžil, za popót-nico v večnost prejamem, in v objetji tvojiga križa in v tvoji ljubezni umerjem. Amen.

Od presvête Trojice.

„Trije so, ktéri pričujejo v nebésih: Oče, Beséda in sveti Duh; in ti trije so eno.“ 1. Jan. 5, 7.

En Bog je v tréh osébah (persónah). Oče je Bog, Sin je Bog, sveti Duh je Bog; pa vunder niso trije Bogovi, ampak en sam Bog. — Bog Oče ne iz-haja iz nikogar, ampak sam od sebe je in vse je od njega; Bog Sin je od Očéta rojen od vekomaj, sveti Duh pa iz-haja od Očéta in od Sina od vekomaj. Oče ni Sin, sveti Duh ni ne Oče ne Sin; zakaj razni so v osebah, pa eno v Božjim bitji. Vse tri osebe so enako večne in vsigamogočne, enako neskončne in veličastne; in vunder je le en sam Večni in Vsigamogočni, en sam Neskončni in en sam Gospod, ker je en sam Bog. — To veliko skrivnost zapopasti si prizadevati, bi bila napčna izvedoželnost. Tukaj nam je samo moliti in ponižno verovati. Kar je Božje in brezkončno, slabi človeški um zapopasti ne more. Ko bi naša véra ne imela več nezapopadljivih skrivnost, bi ne bila Božja. — Brez vére v presvêto Trojico ni mogoče kristjan biti. Zakaj Kristus, po katerim imamo ime kristjani,

je druga Božja oseba in Sin Božji, ki se je za nas včlovečil in je nas na križu odrešil. Ta Sin Božji nam je tudi svétiga Duhá od Očéta poslal. Naše vstvarjenje, odrešenje in posvečenje je délo tréh Božjih oseb. Zahvalimo se za te dobrote Trojedinimu, kolikorkrat svéti križ naredimo! — Na ime tréh Božjih oseb smo tudi keršeni. Spomnimo se večkrat obljube per svétim kerstu storjene, posebno v praznik presvéte Trojice, rojstni dan in o svojim godu, kadar svéte zakramente prejemljemo i. t. d. — Sploh je vsaka nedelja časti presvéte Trojice posebno posvečena.

M o l i t e v

k presvéti Trojici.

Presvéta Trojica! Bog Oče, Bog Sin, Bog svéti Duh! edina v bitji, trojna v osebah! molim te in sklenem svojo molitev s hvalnim petjem nebeškihtrum, ktere tebi neprenehama kličejo: Svét, svét, svet si Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva!

O nebeški Oče! verujem, de si tudi moj oče, ker me nisi samo vstvaril, ampak po svoji gnadi tudi za svojiga otrôka vzel. Hvaljen in zahvaljen bodi, de si me iz nič izlekel in po svoji podobi vstvaril ter k pravi veri poklical!

O Sin Božji, edinorojeni od Očeta od vekomaj! verujem, de si se v spolnjenim času včlovečil, de si ljudi odrešil. Hvaljen in zahvaljen bodi, de si tudi mene iz sužnosti greha otel in mojo dušo s svojo kervjo odkupil!

O sveti Duh! ki od Očeta in Sina iz-hajaš! verujem, de si me v svetim kerstu posvetil in me pre-naredil v tempel Božji. Hvaljen in zahvaljen bodi, de si z ognjem svoje ljubezni mojo dušo očistil, razsvetilil in unel, de bi ne živel več grehu, ampak Bogu!

Trojedini Bog! Oče, Sin in sveti Duh! v tebe verujem, v tebe

upam, tebe ljubim iz vsiga svojiga serca. Daj moč meni slabimu in žegnaj mojo voljo, de ti zvesto služim na zemlji in de se enkrat v nebesih tvojiga obličja veselim. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Od angelskiga róženkranca.

Moli se v čast presvête Trojice in tudi v počesenje presvêtiga réšnjiga Têlésa. Moli se perviĉ véra in potem Oĉenaš in Ćešenasmarija; potem se ponavlja tridesetkrat angelsko hvalno petje: Svét, svét, svét je Gospod Bog Sabaot, ves svét je poln njegoviga veličastva! Čast bodi Bogú Očetu in Sinu in svêtimu Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Kadar se to angelsko pétje desêtkrat rêĉe, se moli Oĉenaš in Ćešenasmarija, tako de se vse v tri dele razdelí.

M o l i t e v

pred roženkrancam.

Bog Oče v nebesih usmili se nas! —

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh! usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog!** usmili se nas!

Vsigamogočni, večni, neizrekljivi **Bog! Oče**, **Sin** in **sveti Duh!** nerazdeljiva edina **Trojica!** nar vikši **Gospod** nebes in zemlje, pred katerim vsi **Kerubi** in **Serafi**, in vse moči angelov s strahom in trepetam stojé: če pomislimo tvoje **Božje** veličastvo in svojo ničlôbo, se nam je po pravici ustrašiti. **Zakaj**, o moj **Bog!** kaj smo li družiga, kakor stvari k hudimu nagnjene? In mi bi tebe, **Kralja** vsih kraljev, večniga **Bogá**, nar veči dobroto ogovarjali in z vsimi angeli molili? **Pademo** tadaj pred-te,

ubogi grešniki pred svojiga sodnika, kakor dolžni podložniki pred svojiga stvarnika. Pogledj serca svojih služabnikov in služabnic, s kterimi bi te radi hvalili in povikševali, kakor te hvalijo in povikšujejo vsi angeli in svetniki v nebesih. Ti pak, o presveta Devica in Mati Božja, Marija, in vi, vsi svetniki Božji, nam pomagajte, svojiga veliciga Bogá in Gospóda moliti, de bomo enkrat z vami deležni njegove svitlosti in veselja v nebesih ! Amen.

M o l i t e v

po roženkrancu.

Hvalimo Očéta in Sina s svetim Duham !

Hvalimo in povikšujmo ga v vse večne čase !

Vsigamogočni, večni Bog ! kteri si dal svojim služabnikom gnado, z lučjo prave vére spoznati veličastvo véčne Trojice in v nji edinost tvoje

véčne nature moliti: dodéli, de smo po terdnosti té vére vselej v vsih zopernostih poterjeni.

Usmili se tudi, presveta Trojica! svojiga služabnika našiga cesarja I., vse katoliške cerkve in vsih svojih služabnikov in služabnic. Usliši njih prošnje, odpusti jim vse njih grehe, stegni svojo Božjo rôko, de jih varješ in zveličaš. Po našim Gospódu Jezusu Kristusu, svojim edinim Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ponovljenje kerstne obljube.

Presveta Trojica! En Bog v treh osehah, na čigar ime sim keršen! Kako se ti hočem zadosti zahvaliti, ker si me izmed toliko milijonov, kateri v tamôti neverstva ali krivoverstva tapajo, k pravi, edino zveličavni véri poklical, od madeža perviga greha očistil, me za svojiga

otrôka vzel in sveti rimski katoljški cerkvi pridružil! O, de bi nikoli ne bil svoje svete vere zatajil, ne z besedo ne z delam! De bi nikoli ne bil beliga oblačila nedolžnosti po kerstu s smertnim greham omadeževal! — O Bog! iz serca mi je žal, de sim te tolikrat po svetim kerstu razžalil, in de sim tako nevredno nosil ime kristjana. Terdno tadaj ponovim zavezo, ktero sim per svetim kerstu s teboj storil, in obljube ponovim, ktere sim takrat naredil. Pričo svojiga svetiga angela varha in svetiga patrona, kakor tudi v obličji katoljške cerkve terdno obljubim:

Odpovedati se hudiču in njegovimu napuhu, in vsim njegovim delam. — Odpovedati se svetu, njegovi nečimernosti in njegovim zapeljivim naukam. — Odpovedati se mesu in njegovi poželjivosti in vsim greham. — Bogú samimu hočem služiti in prav keršansko živeti, kakor sveti

evangelij učim. **Bog**, uterdi moj sklep s svojo gnado! — Verujem v trojedniga **Boga Očeta** in **Sina** in svetiga **Duha**. Verujem v **Jezusa Kristusa**, edinorojeniga od **Očeta**, kateri je **Bog** in človek, ki je s svojo smertjo na križu človeški rod odrešil. — Verujem vse, kar je **Bog** razodel, kar je **Jezus Kristus** učil, kar so apostelni pridigovali in kar sveta rimska katoliška cerkev verovati zapove. V tej sveti veri hočem živeti in umreti.

Požegnaj me, **Bog Oče**, **Bog Sin** in **Bog svetih Duh**, da tej kerstni zavezi zvest ostanem do konca svojega življenja in večno zveličanje zadobim. Amen.

Od presvētiga rešnjiga Telésa.

„Mojo dušo žeja po močnim, živim Bogu; kadaj bom prišel in se perkazal pred obličje Božje?“

Ps. 41.

Sveto rešnje Telo pridno obiskovati in častiti, je ravno tako velika dolžnost

katoljškiga kristjana, kakor veliko k pobožnosti pomaga. Če imaš kje kakšniga dobriga prijatla, ga večkrat obišeš na njegovim domu, de se z njim pogovarjaš in kratek čas imaš. In svojiga nar boljšiga prijatla, svojiga nar ljubeznjivšiga Očeta, svoje nar veči dobrote bi ne obiskoval? Ali bi ti pred Božjim sedežem smelo dolgočasno biti? O koliko časa so svetniki pred svetim rešnjim Telésam doprinesli? Kolikrat so ponoči vstali, de so v svetišče šli! Tam sedi Bog, kakor na sedežu usmiljenja, tam posluša svoje otrôke, tam deli gnade verh gnad. Obiši tadaj večkrat sveto rešnje Teló. Kolkokrat v cerkev prideš, pred tabernakelnam poklekni in moli kaj časa pre-sveto rešnje Teló; ravno tako stori, predin iz cerkve gréš. — Hodi pridno k popoldanskimu žegnu in rad bódi tam, kjer je sveto rešnje Teló v češenje izpostavljano. De bi verne k češenju svetiga rešnjiga Telesa unemali, so v Milanu (ali Majlandu na Laškim) v letu 1534 štirdeseturno molitev vpeljali, v spomin 40 ur, ktérih je Jezusovo telo v grobu počivalo. — Spremljaj sveto rešnje Teló tudi k bolnikom. — Ne hodi memo nobene cerkve, de bi vsaj s kratko go-

rečo molitvico svétiga réšnjiga Telesa ne počastil. — Ouberni tudi domá včasi svoje oči proti božji vèži in hvali in môli v sercu skritiga Bogá v tabernakelnu. — Pridite, molimo!

M o l i t e v

pred svetim réšnjim Telésam.

Molim te, skriti Bog v podobi kruha! in padem na svoje kolena v prah pred sedežem tvojiga neskončniga veličastva, ktero vsi angeli in svetniki neprenehama častijo. Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog! Jezus, moj Bog in moj Zveličar! Verujem, de si v tej skrivnosti presvetiga zakramenta ves in resnično pričjoč. Ti sam si tukaj, z mesam in s kervjo, s telesam in z dušo, kakor Bog in človek. Terdno in zvesto verujem to, ako ravno tega z očmi ne morem viditi. Sej si sam rekel: Blagor jim, kateri ne vidijo in vunder verujejo; zato padem na kolena pred

tebe in kličem: Moj Gospod in moj Bog!

O Jezus, moj Bog in moj odrešenik! De bi imel zadosti moči in gorečnosti, te vsim narodam zemlje oznaniti, vse nevernike, kateri te v tem prečastitljivim zakramentu zaničujejo, spreobrniti, vse, kar te žaliga zadene, vse nespodóbnosti in zaničevanje odvracati! Le slabo te zamorem hvaliti in častiti, ker sim umerljiva stvar in ubog grešnik. Oh, presunjen od žalosti spoznam svoje grehe in te prosim odpušenja. Ne perpusti, de bi še kadaj razžalil tebe, o Bog ljubezni, Oče usmiljenja, kateri me s tolikimi gnadami okladaš. Ne spomni se, o Gospod! mojih hudobij in moje nehvaležnosti, s katero sim ti tvojo veliko ljubezen povračal. Glej, darujem ti svoje telo in svojo dušo, svoje čutljeje in svoje moči, vse, kar sim in kar imam, v tvojo čast in tvojo hvalo. Gospodari, o moj Bog! gospodari me po svoji presveti volji!

Jezus! ti ljubezen vsih duš, kateri
 vsem svojim vernim rēčeš: **Pridite,**
 k meni, kateri ste utrudeni in s teža-
 vami obloženi; jez vas bom oživil!
 ne zaverzi prošnje svoje nar nevred-
 nejši stvari, ki pred sedežem tvoje
 usmiljenosti na kolenih kleči. **Dovoli**
 mi, o sladki Jezus! de svoje serce
 pred tabo spraznim in ti potožim svojo
 nadlogo. **Usliši** me posebno v tej
 nadlogi, reši me iz te sile,
 če je v zveličanje moje duše. **To**
 upam od tebe, ker si **Bog** ljubezni,
 in ker si ta presveti zakrament po-
 stavil v spomin svoje ljubezni. **O**
Bog! ne pusti me osramoteti v svo-
 jim upanji!

Jezus, moja ljubezen! dodeli mi
 gnado, tebe bolj in bolj ljubiti. **O**
 nar večji, nar ljubeznjivši dobrota!
Kdo bi te ne ljubil? Iz ljubezni do
 ljudi imaš svoj sedež podnevi in po-
 nôči v svetim tabernakelnu, vedno
 perpravljjen, gnade deliti in z Božjim

kruham duše nasititi. Zato te hočem iz serca ljubiti, tebe samiga ljubiti, ki si zgolj ljubezen, zato samo hočem živeti, de te ljubim. Res je, o večno stara in večno nova ljubezen! de te pozno začnem ljubiti. Zato te pa hočem s toliko veči gorečnostjo ljubiti, o Bog mojiga serca! moje življenje in moja ljubezen! Kdo me bo ločil od tvoje ljubezni?

M o l i t e v

k Božjemu sercu Jezusovimu.

(Od svete Jéderti.)

Molim te, o Božje serce Jezusovo, večno obilni vir vsiga usmiljenja in gnade, nar veči čudež vsigamogočnosti, dobrote in modrosti Božje, sedež svete ljubezni, edini vredni dar, kateri zamore nas z narveči pravičnostjo spraviti! V globoki ponižnosti svojiga serca padem pred-te na kolena, spoznam tvojo nar veči viso-

kost, ktero vsi nebeški duhovi molijo, in se z njimi sklenem, tebe hvaliti in iz cele duše povikševati? O presveto serce mojiga odrešenika, ktero si z večno Besedo nerazvezljivo sklenjeno, in ktero imaš vse njegove večne in neizrekljive popolnamosti v sebi, in ktero si zavoljo tega ljubezen in veselje presvete Trojice; k tebi zdihujem, tebi se darujem, tvoji slavi in tvoji časti posvetim vse, kar sim in kar imam, zdaj in vselej. Dodeli mi, o presladko serce! besede, vredno tebe hvaliti, daj mi serce, vredno tebe ljubiti, in vzemi me milostljivo v žgavni dar, kateri naj v živim plamenu ljubezni tebi gorí od vekomaj do vekomaj. Amen.

V čast božjiga serca Jezusoviga je cerkev posebin praznik postavila, kateri se v osmini, to je, drugi pétেক po presvetim rešnjim Telésu praznuje. Tudi bratovšina od presvetiga serca Jezusoviga je, ktere udje ali bratje vsakdan en očenaš, eno češenasimarijo in vero

molijo, verh tega pa še zdihnejo: „O presladko sercé mojiga Jezusa! daj, de te vedno bolj ljubim!“ — Posebni namen te pobožne bratovšine je, Bogú s češenjem presvetiga serca Jezusoviga za nečast in razžaljenja zadostiti, ktere se mu v presvetim zakramentu rešnjiga Telesa z nevrednim obhajilam in z drugimi grehi delajo.

Kristusovo terpljenje.

„Vsi, kteri po potu memo gréste, pogledjte in prevdarite, če je ktera bolečina enaka moji bolečini.“ Žalostna pésem. 1, 12.

Kako ostudin je gréh, nar bolj iz tega izvidimo, ker je Sin Božji zavoljo njega take bolečine mogel terpéti. Zató je premišljevanje Kristusoviga terpljenja že veliko grešnikov spreobernilo in v svetnike premenilo. Pogledjte vunder križaniga Jezusa, kako svoje roké na križu

steguje, de bi vse grešnike k sebi potegnil! Poglejte glavo s ternjem kronano, roke in noge prebodene, teló s šibami razmesarjeno — oh! kdo je Gospod Jezusa tako martral? — To smo mi grešniki storili. O padimo tadaj z grešnico Magdaleno pod križ, in kušujmo s skesaním sercam nogé svojiga Zveličarja! Mešajmo svoje solzé s kervjó križaniga Jezusa, de speremo svoj dolg, svoj velik dolg. Ne obupajmo, ako smo še tako zlo grešili; zakaj križani Jezus nam je sprava naših gréhov. — O kristjani! premišlujte pridno Kristusovo terpljenje! Kako žalostno je, de se današnji dan v kristjanskih hišah tako redko podoba križaniga Kristusa vidi! — Cerkev nas ob četrtnih zvečer Kristusove smertne britkosti, in ob petkih njegove smerti z zvonanjem opominja. Ne pozabimo takrat moliti! — Koliko kristjanov je z velikimi težavami v sveto deželo rómalo, de so vse kraje obiskali, kjer je Jezus

živel, terpel in umerl! Namésti tega romanja je pozneje rajnki Leonard od Portu Mavricio obiskovanje križeviga póta razširil, kteriga je več papežev poterdilo, ki so z njim odpustke podelili, kterih so se pobožni romarji vdelézili. Ni samo v cerkvi mogoče, se teh odpustkov vdeležiti: tudi domá (kadar ni mogoče cerkve obiskati), če kdo pred štirinajstimi štacioni, ktere je kak duhoven iz réda svetiga Frančiška žegnal, Kristusovo terpljenje premišljuje in kako molitev po svoji volji opravi. — Opravljaj večkrat te svete in zveličavne opravila, posebno ob pétkih in v postnim času. Hôdi pa tudi na poti poterpežljivosti za Kristusam, de boš tudi po tej poti za njim v nebesa prišel!

Sveti

KRISTEV POT.

Moj Bog! moj Odrešenik! glej me tukaj pred tvojimi nogami. Žal so mi iz vsiga serca vsi moji grehi, ker sim z njimi tébe, nar večí dobroto, razžalil. Raji hočem umreti, kakor še kadaj tebe razžaliti.

H.

Jezusa v smert obsódiijo.

Pervi štacion.

Jezusa v smert obsódiyo.

Molimo te, o Jezus! in hvalimo te; zakaj s svojim svetim križem si svet odrešil.

Premišluj, kako je Pilat nedolžniga Jezusa v smert obsodil, in kako se je tvoj Zveličar smertni obsoji vdal, de boš od večne smerti réšen.

O Jezus! zahvalim se ti za veliko ljubezen in prosim te, ne obsodi me k večni smerti, ktero sim zaslužil, de bom vredin večniga življenja.

Oče naš. Češena si. Čast bódi i. t. d.

Jezusu križ naložijo.

Drugi štacion.

Jezusu križ naložijo.

Molimo te i. t. d. kakor gori.

Premišluj, kako je Jezus križ, kteriga so tvoji grehi tako zlo obtežili, na svojo ramo vzel.

O Jezus ! daj mi gnado, de tvojiga križa še bolj ne obtežim z novimi grehi, in de svojiga z resnično spokornostjo serčno nosim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

—

Dijari éacion.
III.

Jezus pervi pót pade.

Tretji štacion.

Jezus prvi pót pade.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako je Jezus pod svojim križem padel, ker breména, ktero so mu naložili, več ni mogel nositi, od truda in bolečin potlačen.

O Jezus! moji grehi so krivi, de si padel. Dodeli mi gnado, de ne ponovim tvojih bolečin z novimi grehi. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

IV.

Jezus sreca svojo presveto mater.

Četerti štacion.

Jezus sreča svojo presveto mater.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kakokšna bolečina je Jezusovo serce presunila, ko je Marijo zagledal, in serce Marije, ko jo je Jezus srečal. Tvoji gréhi so Sinove in materne žalosti krivi.

O Jezus! obudi v meni po prošnji Marije živo bolečino zavoljo mojih grehov, de jih v vsim svojim življenji objokujem in v smertni uri milost od tebe zadobim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

V.

Simon iz Cirene je prisiljen Kristusov križ nesti.

Peti štacion.

Simon iz Cirene je persiljen Kristusov križ nesti.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako so Judje, ko so vidili, de nima več moči, križ nositi, Jezusu s hlinjenim usmiljenjem križ odvzéli.

O Jezus! meni se spodobi križ nositi, ker sim grešil. Stori, de te vsaj na križevim potu spremim in iz ljubezni do tebe križ nadlog nosim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

VI.

Sveta Veronika Jezusu obraz obriše.

Šesti štacion.

Sveta Veronika Jezusu obraz obriše.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako se je ta sveta žena prizadela, Jezusu terpljenje olajšati, in kako ji je Jezus to prizadevanje plačati hotel, ker je svoj obraz v ruto, ktero je v rokah imela, vtisnjen pustil.

O Jezus! dodeli mi gnado, svojo dušo od vsih madežev očistiti; vtisni svoje sveto terpljenje v mojo dušo in v moje serce. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

szent István

VII.

Jezus drugi pót pade.

Sedmi štacion.

Jezus drugi pót pade.

Molimo te i. t. d.

Pomisli Jezusovo terpljenje, ko je drugi pót padel. Ti si mu ga s svojimi grehi kriv, v ktere zmeraj zopet padaš.

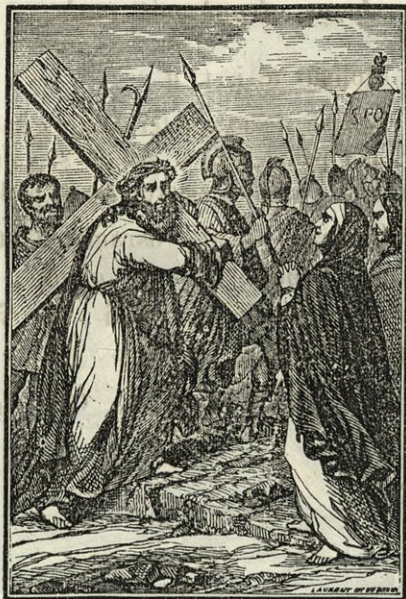
O Jezus! kako osramoten stojim pred teboj! Daj mi gnado, iz svojih grehov tako vstati, de več va-nje ne padem. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Sedmi stacion.

VIII.

Jezus sreča Jeruzalemske žene.

Osmi štacion.

Jezus sreča Jeruzalemske žene.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako Jezus te žene opominja, ne nad njim, ampak nad samimi seboj jokati, de te poduči, se bolj nad svojimi grehi jokati, kakor nad njegovim terpljenjem.

O Jezus! daj mi solzé prave grevenge, de je sočutje, ktero nad svojimi bolečinami imam, meni v za-
služenje. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi
i. t. d.

IX.

Jezus trétji pót pade.

Deveti štacion.

Jezus tretji pót pade.

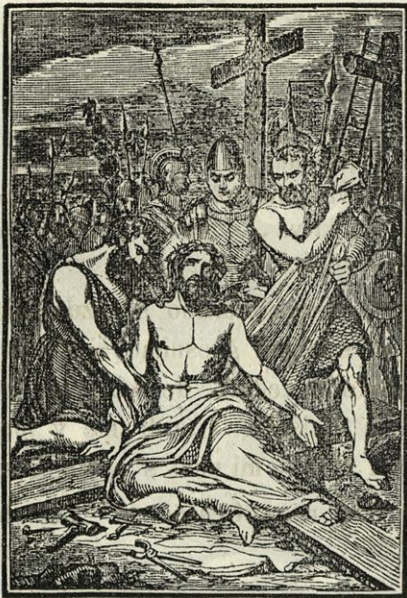
Molimo te i. t. d.

Premisli, kako Jezus z ravno tolikimi bolečinami tretji pót pade, kakor prva dva póta. Tega je tvoja terdovratnost kriva, s katero vedno v nove grehe padaš.

O Jezus! terdno sim zdaj sklenil, se svojimu grešnemu življenju za zmiraj odpovedati, de tebi tvoje terpljenje olajšam. Uterdi me v mojim sklepu in daj mi moč s svojo gnado.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

X.

Jezusa sléčejo in mu dajo želča piti.

Deseti štacion.

Jezusa sléčejo in mu dajo želča piti.

Molimo te i. t. d.

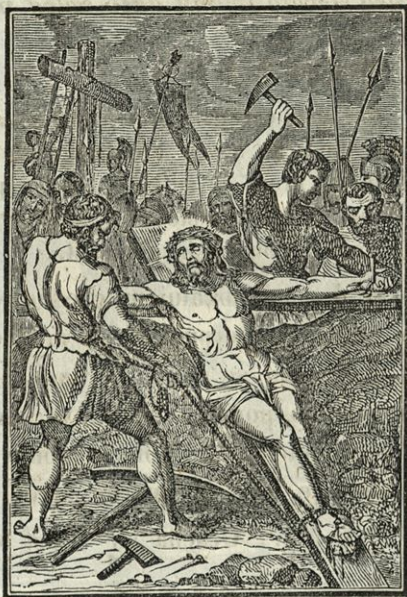
Premisli osramotenje, ktero je Jezus prestal, ko so ga do naziga slékli, in britkost, ktero je čutil, ko so mu podali vino z želčem zmešano. Tako terpi za tvojo nesramnost in sladnost.

O Jezus! obžalujem grešno veselje, ktero si perpustim, in nezmernost, kateri sim se vdal. Terdno sklenem, s tvojo pomočjó nikoli več tvojiga osramotenja in bolečin ponoviti, in prihodnje lepo in zmerno živeti. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Jezusa na križ povzpetjo.

IX.

Jezusa na križ perbijejo.

Enajsti štacion.

Jezusa na križ perbiyejo.

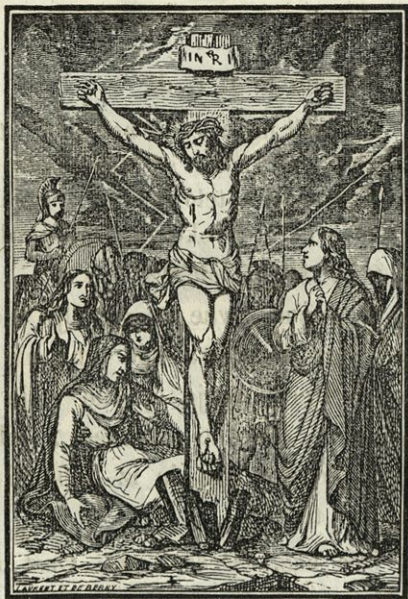
Molimo te i. t. d.

Premisli neizrečene bolečine, ktere je Jezus terpel, ko so Judje njegovo vse okervavljeno telo na križ razpeli, njegove presvete roké in nogé prederli in z žeblji na križ perbili.

O Jezus! vse to zavoljo mene terpiš, jez pa bi zavoljo tebe nič ne terpel? Perbij mojo oporno voljo na svoj križ. Terdno sklenem, nikoli več te ne razžaliti in iz ljubezni do tebe vse terpeti.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

XII.

Jezus na križu umerje.

Dvanajsti Štacion.

Jezus na križu umerje.

Molimo te i. t. d.

Premisli, de je tvoj odrešenik, ko je tri ure smertne britkosti terpel, na križu umerl, tebe zveličati.

O Jezus! ker si svoje življenje za mene daroval, se mi spodobi, ostanek svojiga življenja tudi tebi darovati. To je moj terdin sklep. Prosim te pomoči, ta svoj sklep dopolniti, po zasluženji tvoje svete smerti.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Jezusovo telo s križa sramože.

XIII.

Jezusovo telo s križa snamejo.

Trinajsti štacion.

Jezusovo telo s križa snamejo.

Molimo te i. t. d.

Premisli žalost matere Božje, ko je blédo, kervavo in mrtvo telo svojiga Božjiga Sina v svoje naročje vzéla.

O presveta Devica! sprosi mi milost, de več ne bom Jezusa s svojimi grehi križal, temuč ga z djanjem keršanskih čednost vedno živiga v sebi ohranim. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

XIV.

Jezusovo telo v grob položijo.

Štirnajsti štacion.

Jezusovo telo v grob položijo.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako so presveto telo Jezusovo z vso častjo v nov za-nj perpravljen grob položili.

O Jezus! zahvalim se ti za vse, kar si za moje odrešenje terpel, in prosim te, daj, de se perpravim, s sveto večerjo tvoje telo vredno prejeti, kteriga si za mene v smert dal. Pridi v mojo dušo prebivat.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Sklep svetiga križeviga pota.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas! o Gospod! kateri si hotel znamenje svetiga križa z drago kervjo svojiga Sina posvetiti, prosim te, dodeli, de se bomo vsi tvojiga varstva obveselili, kakor se časti svetiga križa veselimo; po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Duše vernih mertvih kristjanov naj po milosti Božji v miru počivajo. Amen.

Šestkrat očenaš, češena si in čast bodi i. t. d. (poslédnji očenaš v namen rimskiga papeža).

M o l i t e v

v spomin Kristusove smertne britkosti ob četertkih.

Jezus je šel s svojimi apostelni na Oljsko goro in je začel žalovati

in otožen prihajati. Rekel je: moja duša je žalostna do smerti. —

Oče naš i. t. d.

Potem je padel na svoje kolena in je molil.

Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih, pa vunder ne kakor jez hočem, ampak kakor ti! —

Oče naš i. t. d.

In ko je umiral, je tekel njegov pot na zemljo, kakor kapljice kervi. In prišel je angel z nebes in ga je poterdil. —

Oče naš i. t. d.

Gospod, usmili se nas! Kriste usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

O Jezus! kateri si zovoljo naših grehov umerl in kervav pot potil, prosimo te, dodeli nam gnado, de vdani v Božjo voljo vse zopernosti prestanemo in posebno v smertni uri po tvojim svetim angelu moč zadbimo. Amen.

M o l i t e v

v spomin Kristusove smerti ob
petkih.

Od šeste ure se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. — Oče naš i. t. d.

Okoli devete ure je Jezus z velikim glasom vpil, rekoč: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? — Oče naš i. t. d.

Jezus je zavpil z velikim glasom: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. In je nagnil svojo glavo in umerl. Oče naš i. t. d.

Prosimo te, o Gospod! poglej milostljivo na keršansko ljudstvo, za katero se je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus v roke dal in je v strašnih bolečinah na križu umerl. Dodeli nam, de bomo s ponižnostjo in s potrpežljivostjo po njegovih stopinjah hodili, in de bomo neskončnega zaslužnja njegoviga terpljenja in nje-

gove smerti deležni in vredni večniga življenja. Amen.

Gospodovi prazniki

in

s v e t i č a s i.

A d v e n t.

Beseda Advent pomeni prihod našiga Gospoda Jezusa Kristusa. Stirji adventni tedni nas opominjajo 4000 let, ktere so ljudje na rojstvo Zveličarja čakali. — S kakošnim hrepenenjem so sveti očaki in preroki obljubljeniga Odrešenika perčakovali in so rekli: Ve, nebesa, ga rosite, ti ga nam dežuj, oblák! — Obudi tudi ti željo po Jezusu, de se ti v sercu rodi in v tebi začne živeti. — Posti se v zapovedanih postnih dneh; zakaj advent je čas pokore. Uči se premagovati sebe in pertergovati si, de

boš o Božiču novorojenimu Zveličarju tudi kaj darovati in v rojstni dar per-
nesti zamogel. Vari se bolj skerbno
gréhov; zakaj Jezus pusti samo čistiga
k svojim jaslim. — Môli več, posebno
v čast prečiste Device, kakor nji v čast
tudi cerkev v adventu zornje maše bêre.
Kolikor bolj se perpraviš k prazniku
Kristusoviga rojstva, toliko veči bodo
tudi gnade, ktere boš prejél.

M o l i t e v.

V tem svetim času, o Bog! ho-
čem svojo dušo zbrati, de se v tihi
pobožnosti na gnade polno rojstvo
tvojiga Sina perpravim. Pridi, o moj
Zveličar, večna resnica! in razsvitli
me. Pridi, o večna ljubezen! in ogrej
me. Po tebi so moje želje, o Pre-
sveti, kakor so bile želje prerokov
in patriarhov po tebi. Iz celiga serca
kličem z njimi: Ve, nebesa, ga ro-
site, in vi, oblaki, pravičniga dežujte!
Zemlja, odpri se, in pernesi odreše-
nika! O kralj miru! tvoje kraljestvo
pridi k nam, kraljestvo pravice, res-

nice in miru! Kaj zamore svet brez Jezusa? Vse je nečimerno; samo tebe spoznati, ljubiti, v tebi se večno veseliti, veljá. Pridi, Gospod Jezus! moje serce je perpravljeno, tebe prejeti je perpravljeno moje serce. Zvoli v mojim sercu jaslice, o sladki Jezus! ostani večno per meni! Amen.

Kvaterni dnevi.

Cerkvi je na dobrih duhovnih veliko ležeče. Nar veči žegen pernesejo vernim soséskam. Zato nam zapoveduje cerkev v kvaternih dnevih, v katerih so bili duhovni žegnani, postiti se in Gospoda dobrih duhovnov prositi.

M o l i t e v.

O Jezus! sveti, nedolžni, neomadeževani vikši duhoven noviga zakona! Razsvetli škofo svoje svete cerkve, de samo vredne može za duhovne posvetijo, de nihče ne stopi v tvoje svetišče, kteriga ti nisi k temu poklical. Daj, de vsi, kteri žegne

prejamejo, resnično premislijo, kam se podajo. Pošlji pridne, pobožne, od tvojiga duha razsvetljene delavce v svoj vinograd; daj jim modro gorečnost, serčno ljubezen do tebe in do bližnjiga, ohrani njih serca čiste od grehov; daj, de brez graje hodijo pred tabo in pred tvojim ljudstvom, po tvojim zgledu naj z besedo in z zgledom k zveličanju duš ravnajo, de pastirji in ovce tebi dopadejo. Amen.

B o ž i č.

Danas obhaja cerkev praznik rojstva Jezusa Kristusa. Kako česčenja vredna je skrivnost: Bog leži kakor otrok v jasliah! Veseli se, o človek! de je Bog tvoj brat postal. Toliko je storila ljubezen do tebe! Reci s posebno pobožnostjo: Beseda se je včlovečila in je med nami prebivala! — Zahvali se Bogú za včlovečenje, ktero je začetek našiga poveličanja. Pojdi prosto tje k Jezusu, kakor blagi pastirji in prosi ga njegoviga žegna. Otroci se dajo lahko sprositi. Daruj Jezusu svoje serce. Spo-

štuj in podperaj posebno ta dan uboge ; zakaj Jezus je zavaljo nas revšino na-se vzel. Poduči tudi otroke in k jaslim jih pelji. Veseli se ta dan, tode v Gospodu !

M o l i t e v.

Novorojeni Zveličar sveta ! Sin nar visočejšiga in po človeški naturi naš brat ! pred tvojimi jaslami perpognem svoje kolena v nar globočejši ponižnosti, in te z živo vero in z gorečo ljubeznijo molim, kakor svojiga Gospoda in Boga, kakor sta te molila Marija in Jožef, kakor so te molili Betlehemiški pastirji in modri iz jutrove dežele. Prosim te zavaljo tvoje neskončne ljubezni, ktera te je v človeško revšino perpeljala : usmili se me in žegnaj me, kakor si svoje perve častivce požegnal. Veselo z angeli petje zapojem, s katerim so tvoje milosti polno rojstvo obhajali : Čast Bogu na višavah in mir na zemlji ljudem svete volje ! Amen.

Poslednji dan léta.

Pomisli danas nečimernost svetá in kratkost življenja. Kakor senca zginé in kakor dim, kteriga sapa razžene, kakor cvetlica, ktera v jutru cvetè, na večer pa zvène. Ne vdajaj serca rečem, ktere tako kmalo minejo. Uči se svoje dni štéti, pomisli grehe, ktere si v letu storil in moli za odpušenje, zahvali se tudi za prejete dobrote in gnade, posebno, de te Bog v sredi tvojih grehov zapaniga ni odtod poklical, kakor je več tvojih znancov v tem létu umerlo.

M o l i t e v.

O Bog, kteri si nad menoj nar nevrednejšim svojo prečudno dobroto razodel, odpusti mi po svoji neskončni ljubezni moje grehe, s kterimi sim te v tem létu razžalil, in dodeli mi gnado, de velike dobrote, ktere mi skazuješ, prav spoznam, cenim in se z njih dobrim obračanjem tvoje Božje ljubezni vredniga skažem. Amen.

N o v o l e t n i d a n, *in praznik Kristusoviga obrezovanja.*

Danas začneš novo léto, morebiti je poslednje tvojiga življenja. Bog ti ga da k tvojimu poboljšanju. Pomisli svoje grehe, katerih še nisi opustil, in delaj dobre sklepe. Prosi Boga njegoviga žegnana. Začni v imenu Jezusa, ktero je bilo današnji dan Božjemu otroku dano. Jezus pomeni zveličanje, pravo srečo. Ako tadaj hočeš sebi in drugim srečo vošiti, voši, de bi vsi Jezusa spoznali, ga ljubili in po njem zveličanje dosegli. Glej, danas je prvo kri za tebe per obrezovanji prelil. Obreži tudi ti svoje serce od hudih nagibov, de samo Jezus v njem živi.

M o l i t e v.

S teboj in v tvojim imenu, o Jezus! začnem to léto. Daj, de mi bo léto poveličanja. Bodi mi, o Jezus! kar tvoje ime pravi, pomočnik, odrešenik, zveličar. Bodi moja terdnost, kadar me slabost nahaja, moj

pomočnik, kadar terpim, in moj zveličar, kadar umerjem — moja največja dobrota, moje edino in vse. Zato v novim letu ponovim sveto zavezo: Ako živim, tebi živim; ako umerjem, tebi umerjem; tvoj, o Jezus! sim zmiraj in večno. Amen.

Razglašenje Gospodovo

ali

praznik svetih treh kraljev.

Ta praznik se imenuje razglašenje Gospodovo, ker cerkev ta dan tri prigodbe obhaja, s katerimi je bil Jezus kakor obljubljeni odrešenik sveta razglašen; namreč: modri so Jezusa molili, Jezus je bil v Jordanu od Janeza keršen, in Jezus je prvi čudež storil v Kani, kjer je vodo v vino spremenil. — Zvezda, ktera se je modrim v jutrovi deželi perkazala, naj ti pomeni luč vere. Zahvali se Bogu, de si k pravi veri poklican. Obudi tri Božje čednosti. Ponovi kerstno obljubo. Daruj se Bogu in daj mu v dar zlato ljubezni,

kadilo molitve in miro poterpežljivosti v terpljenji.

M o l i t e v.

O Bog, kateri si današnji dan svojiga edinorojeniga Sina ajdam po zvezdi razodel, dodeli nam, de bomo, kateri smo te v luči vere že spoznali, po tebi k gledanju tvojiga veličastva perpeljani! Po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Praznik presvetiga imena J e z u s.

Drugo nedeljo po svetih treh kraljih in naslednjih sedem dni zadobe tisti popolnoma odpustek, kateri po dobro opravljeni spovedi in vredno prejetim obhajilu k veliki maši pridejo in svojo molitev po misli cerkve pobožno opravijo. Dobro si zapiši v serce ime Jezus. Sveto ime je, ker se mu vse kolena vklanяти morajo; izgovori ga vselej s pobožnostjo. Mogočno ime je; kliči ga v vsaki skušnjavi in v vsaki sili na pomoč. Vse, česar bomo Očeta v Jezusovim imenu prosili, nam bo dal. Sladko

ime je; ljubi ga in nosi ga vedno v svojim sercu. Jezus naj živi!

M o l i t e v.

O Bog, kateri si svojiga edino-rojeniga Sina v zveličarja človeškega rodu namenil in zapovedal, ga Jezusa imenovati: dodeli nam milostljivo, de, kateri njegovo sveto ime na zemlji častimo, svoje imena v nebesih v bukvah zvoljenih zapisane najdemo in Jezusovo obličje večno gledamo. Amen.

Sveti postni čas.

Zdaj je čas gnade, zdaj so dnevi poveličanja! Cerkev potrese tvojo glavo s pepelam in te opominja: Spomni se, o človek! de si prah in de boš zopet prah. — Začni se tadaj resnično pokoriti. Moli bolj pogostama, posti se v zapovedanim postu, poglej večkrat v dnevu na križaniga Jezusa, in premišljuj terpljenje. Vari se greha, zakaj greh je Jezusa križal. Hodi pridno k pridigam in pripravljaj se dobro k velikonočni spovedi.

Molitev na pepelnico.

O Bog! kdor se pred tabo poniža, dobi gnado per tebi, in kdor se za svoje grehe pokori, vtolaži tvojo jezo. Usliši naše prošnje in izlij nad svoje služabnike, kateri zdaj s pepelam svoje glave potresti dajo, obilni žegen svoje gnade. Napolni nas z duham žalovanja in pokore in odpusti nam naše grehe. Uterdi, o **Bog!** svoje verne, de sveti post vredno začnemo in v svoje zveličanje končamo, po **Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Molitev veliki četrtek.

Nar dobrotljivši Jezus! kateri si nam s postavljenjem presvetiga zakramenta živo znamnje svoje ljubezni in terdin spomin svojiga terpljenja zapustil; daj, de nikoli skrivnost tvojiga telesa in tvoje kervi ne vžijemo, in de bi ne bili od hvaležne ljubezni in voljne pokoršine do tvojih zapo-

ved uneti. Daj, de nam sveti nauki tvojiga evangelia, ktere si s svojo kervjo zapečatil, po vrednim vžitji te dušne jedi dober sad prinesejo. Daj nam nazadnje gnado, de nam vžitje te večerje ljubezni ne bo k strahovavni sodbi in k zaverženju, ampak k zveličanju in k večnemu življenju. Amen.

Molitev veliki petek.

Tukaj vidim les svetiga križa, na katerim je moj odrešenik visel, tukaj vidim vikšiga duhovna noviga zakona, kateri nas z razserdenim Očetam spravlja. S kakšnim zaupanjem, o Jezus! se smem k sedežu tvoje milosti bližati? Ako so ravno moji grehi tako veliki, mi jih vunder odpustiš, ko te s skesanim sercam prosim. Ti si Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ. Pobožno kušnem tvoje roke, ktere so me vstvarile, branile in žegnale; kušnem tvoje noge,

s kterimi si me v mojih zmotah tako dolgo iskal; kušnem tvojo sveto stran, ktero si prebosti dal, de zamorem v tvoje ljubezni polno serce viditi. Molim te, o Gospod Jezus Kristus! in hvalim te, zakaj s tvojim svetim križem si svet odrešil. Moj Bog! moj odrešenik! bodi mi ubogimu grešniku milostljiv! V tvoje na križu prebodene roke izročim svojo dušo. Amen.

Molitev pred božjim grobam.

O Jezus, odrešenik sveta! kteriga telo, ko je smertne bolečine prestalo, v grobu počiva in bližnjiga vstajenja perčakuje; zahvalim se ti za vse dobro, kar si mi v mojim življenji na zemlji skazal, in za vse terpljenje, ktero si za odrešenje človeškiga rodu prestal. Daj mi voljo in moč, po tvojih stopinjah hoditi in tukaj tako živeti, de mi smert in grob ne bota strašna, ampak ko prestop ali pot v boljši življenje prijetna.

Velikonočni praznik.

Danas praznuj s serčnim veseljem spomin veličastniga vstajenja Jezusoviga. S svitlostjo in z veličastvam je današnji dan iz groba k novimu življenju vstal, kakor je sam od sebe prerokoval. Njegovo prerokovanje se je spolnilo, Sin Božji je resnično naš odrešenik, kateri nas je s svojo smertjo od grehov odkupil, in kateri nam je s svojim vstajenjem za poroka, de bodo tudi naše telesa enkrat vstale. Hvali Božjiga srednika za vse te gnade in veseli se, de je smert in grob premagal. Vstani iz svojih grehov z vredno velikonočno spovedjo in začni novo življenje.

M o l i t e v.

Vstal si, o Jezus! kako vesela je ta resnica za mene! Tudi jez ne bom v grobu večno ostal. Vstal bom in v tvoji svitlobi bom prebival, ko se zdaj tvojiga terpljenja vdeležim. To si mi obljubil in to obljubo si s svojim vstajenjem poterdil. Verujem to in veselim se v tej veri. — Ve-

ličastni Jezus! bodi moj izgled. Kakor si ti smert premagal in v novim, večnim življenji živiš: tako hočem tudi jez stariga človeka, to je, nagnjenje k grehu križati, in novo pobožno življenje začeti. O Jezus! premagovavec smerti in pekla! daj mi k temu svojo pomoč. Amen.

Križev teden.

Tri dni pred Kristusovim vnebohodam je cerkev k molitvi posebno odločila. Sveti vienneški škof Mamert na Francoskim je v šestim stolétji po Kristusu te molitve vpeljal, ker so takrat oginji in potresi, kakor tudi divje zverine veliko nezgóde in strahú delale. Volja cerkve je, da te dni duha pokore obudimo; per procesijah se molijo litnije vsih svetnikov, in prosi se za rodovitnost polja.

M o l i t e v.

Nebeški Oče! oči tvojih otrok gledajo na tebe, da jim daš živeža v pravim času. Dobrotljivi Bog! v

tebi je vse naše upanje. Ti nam daš vsakdanji kruh; svojo milo roko stegneš in vse je polno tvojiga žegna. Kar noben človek ne more dati, ti zamoreš. Vsigamogočni! daj nam tadaj, prosimo te, vlažne rose, rodovitniga dežja, topliga solnca v pravih času. Odverni po svoji milostni modrosti vsako nevarnost od našiga polja in od naših vinogradov, de nam dajo obilno sadú. Kar nam boš dal, hočemo zadovoljni in zmirni uživati, svojim bratom milostljivo podeliti in se s pobožnim življenjem tebi hvalne skazati. Amen.

Kristusov vnebohod.

Kristus je šel v nebesa. Glej kakor apostelni z očmi ljubezni in hrepenjenja za njim. Nebesa so tvoj dom, nebesa so tvoja prava domačija. Kristus je šel pred teboj, ti tam mesto pripravil. O kako lepe so nebesa! Glej, de si jih zaslužiš. Nebesa silo terpe, in kateri si silo delajo, jih na-se potegnejo. Od-

tergaj svoje serce od posvetnih reči, in iši, kar je gori, kjer Kristus sedi na desnici Očeta.

M o l i t e v.

Slavni premagovavec greha, smerti in pekla! vidim te danas s častjo v nebesa iti, ktere si z zasluženjem svojiga terpljenja in svoje smerti grešnim ljudem zopet odperl. **Z** oljske gore se v prebivališe večniga veselja vzdigneš, s tiste gore, na kateri si smertne britkosti terpel in kervav pot potil. **K**ako lepo me s svojim izgledam učiš, de samo terpljenja in križa pot v nebesa pelje. **P**red menoj si šel, za teboj hočem hoditi in se ne nobeniga truda, nobene zopernosti bati, de nebeško veselje dosežem. **Z**daj že hočem v duhu po nebesih hoditi in to želeti, kar je gori, kjer ti, **G**ospod Jezus **K**ristus! na desnici **O**četa sediš, živiš in kraljuješ vekomaj. **A**men.

Binkuštni praznik.

Današnji dan je prišel sveti Duh nad apostelne in jih je razsvetlil, posvetil in uterdil, de bi sv. evangeli vsim narodom popolnoma in brez zmote označevali, in božje kraljestvo na zemlji uterdili. Danas je tadaj rojstni dan keršanske cerkve; zakaj po prvi pridigi svetiga Petra, katero je po prihodu svetiga Duha pridigal, se je prva keršanska občina ali gmajna zbrala. Zahvali se Bogu, de si tudi ti ud keršanske cerkve, in prosi svetiga Duha, de te razsvetli v veri, uterdi v upanji, posveti v ljubezni. Ponovi gnado, katero si per birmi prejel, in prosi, de sveti Duh vse duhovne in vse verne, kateri posebno to léto sv. birmo prejamejo, s svojo gnado napolni.

M o l i t e v.

Pridi, o sveti Duh! napolni moje serce s svojimi darovi, de bo tebi posvečeno, tvoje prebivališe in tvoj tempel. Duh resnice! uči me poti Gospodove, pokaži mi njegovo sveto

voljo. Duh luči! obvari me pred vsako zmoto, pred vsim oslepljenjem od svojoljubnosti. Duh pobožnosti! moli ti sam v meni z neizgovorljivimi zdihljeji. Duh moči! opaši me s svojo gnado, de ne omagam v skušnjavi k grehu. Duh posvečenja! zbriši v meni greh in obleci mojo dušo s pravičnostjo. Duh tolažbe! daj mi moč v terpljenji: daj mi mir, kteriga svet ne more dati. Duh bogoljubnosti! obrni moje oči in moje serce od zemlje proč proti nebesam, de išem, kar je večno in neminljivo. Duh ljubezni! daj, de hočem in storim samo, kar je dobro. Amen.

Praznik presvete Trojice.

Glej spredej: „Od presvete Trojice“ stran 151.

Praznik presv. rešnjiga Telesa.

Veliki četertik se obhaja postavljenje presvetiga rešnjiga Telesa v tihi žalosti, ker se praznuje kakor zadnja

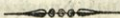
večerja, od ktere je šel Jezus v svoje terpljenje. Današnji dan pa obhaja cerkev vse svoje veselje in kaže v procesii presveto rešnje Telo, ktero po ulicah mest in po travnikih in po polji nesejo. — Bodi iz pobožnosti, ne iz zijaosti per procesii, zahvali se Bogu za postavljenje presvetiga rešnjiga Telesa in maštva; prosi Boga odpušenja vsiga, s čimur ga ljudje v tem zakramentu razžalijo, in obiši tisti teden po tem prazniku večkrat presveto rešnje Telo in moli ga. — Glej spredej: „O d presvetiga rešnjiga telesa“ stran 159.

Cerkveno žegnanje.

Premisli obilnost gnad, ktere se ti v Božji veži delijo. Tukaj slišiš Božjo besedo; tukaj si per daritvi svete maše; tu zadobivaš odpušenje grehov, tu vživaš Jezusovo meso in kri. Obžaluj, de teh neštetih gnad prav ne obračša. — Stopi ves ponižin v cerkev; zakaj živi Bog, Jezus Kristus, je tukaj resnično pričijoč, ne samo kakor Bog, ampak tudi v svoji sveti človeški naturi. — Spomni se, de je tudi tvoje telo tempel Božji, in vari se, ga s kakim smertnim greham oskruniti.

M o l i t e v.

O Bog! kateri nam vsako léto dan posvečenja tega svojiga tempelna ponavljaš, in nas svojih svetih skrivnost z veseljem deležne delaš: usliši prošnje svojiga ljudstva in dodeli, da se vsi, kateri v ta tempel tvojih gnad prosit pridejo, milostiviga uslišanja obveselé. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Češenje presvete Device in matere Božje Marije.

„Glej, tvoja mati!“ Jan. 19, 27.

Tako je rekel umirajoči Zveličar Janezu, pa tudi nam jo je mater dal in mi vsi smo otroci Marije postali. O blagor nam, kateri imamo tako dobro, tako mogočno mater! Kdo bi Marije ne častil visoko, ktero je Bog sam tako počastil, da jo je Mater svojimu Sinu izvolil? — Mati Božja — to je ne-

izrečena čast! Marija je polna gnad, mati Božja in devica — devica pred rojstvom, v rojstvu in po rojstvu svojiga Sina — brez greha spočeta, brez greha v življenji, žegnana med vsimi ženami, imenitna pred vsimi stvarmi, lepši in slavniji kakor angeli, kraljica nebes in zemlje. H komu zamoremo za Bogam z večjim zaupanjem perbežati, kakor k Marii? Kaj bo Sin Božji odrekel materi Božji, na ktere prošnjo je prvi čudež storil v Kani Galilei? Kdo zamore vse čudeže šteti, kateri so bili od začetka cerkve po prošnji presvete Device storjeni? Ne ve se, pravi sv. Bernard, de bi kdo ne bil pomoči dobil od Marije, če jo je z zaupanjem prosil. — O kristian! kako dobro boš storil, če se Marii posebno v varstvo perporočiš in jo kakor mater častiš! Počasti jo slednji dan, kadar angelsko češenje zvoní, posvečuj sabote in Mariine praznike s posebnimi molitvami, s postam, in s sv. spovedjo; moli tudi večkrat Mariin roženkranc. Pred vsim pa premišluj lepe čednosti Marije, in glej, de jih posne- maš. Perzadeni si posebno po svojim stanu čisto živeti, zakaj prečista Devica zamore samo tiste ljubiti, kateri čisto živé.

M o l i t e v

v čast čistiga spočetja.

Češena si Marija, polna gnade!
 Češena si ti izvoljena, ktero je stvar-
 nik od ure tvojiga spočetja od vsiga
 madeža greha čisto obvaroval! Vsa
 čista si, vsa lepa, ni ga madeža na
 tebi. O prečista Devica! ponižaj se
 in obrni svoje milostljive oči na mene
 uboziga grešnika. Nisim samo v gre-
 hih spočet, tudi po prejeti kerstni či-
 stosti sim svojo dušo z mnogimi grehi
 zopet omadeževal. O perbežališe greš-
 nikov! sprosi mi gnado od Boga, de
 madeže svoje duše z drago kervjo
 Jezusa Kristusa in s solzami svoje
 žalosti zbršem in belo obleko izvo-
 ljenih zopet oblečem, de se enkrat v
 nji z veseljem in zaupanjem pred Bo-
 gam zamorem perkazati. Amen.

M o l i t e v

v čast sedem žalost Marije.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Čast bodi Očetu i. t. d.

1. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo žalosti, katero je tvoje blago serce per Simeonovim prerokovanji občutilo. **O ljuba mati!** zavoljo svojiga žalosti polniga serca mi sprosi čednost ponižnosti in dar strahu Božjiga. — Češena si Marija i. t. d.

2. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo britkosti, katero je tvoje materno serce takrat občutilo, ko si v Egipt bežala in tam prebivala. **O ljuba mati!** zavoljo britkosti svojiga serca mi sprosi čednost radodarnosti, posebno do ubozih, in dar pobožnosti. — Češena si i. t. d.

3. Serčno usmiljenje imam s te-

boj, o prežalostna mati! zavoljo žalosti, katero je tvoje skerbno serce občutilo, ko si svojiga Jezusa zgubila. O ljuba mati! zavoljo svojiga prepadeniga serca mi sprosi čednost čistosti in dar učenosti. — Češena si i. t. d.

4. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo groze, ktera je tvoje ljubezni polno serce spreletela, ko si Jezusa s križem srečala. O ljuba mati! zavoljo svojiga od strahu oterpnjeniga serca mi sprosi čednost potrpežljivosti in dar moči. — Češena si i. t. d.

5. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo trpljenja, katero je tvoje terdno serce prestalo, ko so Jezusa križali in ko je umerl. O ljuba mati! zavoljo svojiga v britkostih vtopljeniga serca mi sprosi čednost zmernosti in dar sveta. — Češena si i. t. d.

6. Serčno usmiljenje imam s te-

boj, o prežalostna mati! zavaljo globokih ran, ktere je tvoje usmiljeno serce takrat prejelo, ko so Jezusovo stran presunili. O ljuba mati! zavaljo svojiga od bolečin razterganiga serca mi sprosi čednost ljubezni do bližnjiga in dar umnosti. — Češena si i. t. d.

7. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati zavaljo tihe žalosti, ktero je tvoje od terpljenja omagano serce per Jezusovim pogrebu terpelo. O ljuba mati! zavaljo svojiga na vso moč žaljeniga serca mi sprosi čednost stanovitnosti in dar modrosti. — Češena si i. t. d.

V. Prosi za nas, o prežalostna mati!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

O Marija, prežalostna mati, kraljica marternikov! vzemi milostljivo to mojo molitev, v kateri sim tvoje neizrečene britkosti premišljeval, in sprosi

mi gnado prave žalosti in odpušenja
 mojih grehov. Spoznam, de so moji
 grehi tvojimu Božjimu Sinu tako glo-
 boke rane vsekali in tvoje materno
 serce z mečem bolečin presunili. **O**
 mati usmiljenja, o perbežališe greš-
 nikov! ne serdi se nad nevredno
 stvarjo, ktera ti je toliko serčne ža-
 losti storila, ktera se pa zdaj spo-
 koriti in poboljšati želi. Daruj zaslu-
 ženje svojih britkost za-me uboziga
 grešnika, de se odsihmal pošteno po-
 korim in vsak telesni in dušni križ,
 kteriga mi bo Bog v svoji milosti
 poslal, poterpežljivo nosim, k odpu-
 šenju svojih grehov in k zadobljenju
 večniga življenja. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga serca Marije.

O serce Marije, matere Božje
 in naše, prelubeznjivo serce, nad
 kterim ima presveta Trojica svoje do-

padajenje, vredno, de te angeli in ljudje častijo in ljubijo, serce nar bolj podobno Jezusovimu sercu, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti, serce polno dobrote in usmiljenja z našo revšino! otajaj led naših serc in stori, de se vse vernejo k sercu našiga Božjiga Zveličarja. Navdaj jih z ljubeznijo do tvojih čednost, unemi jih s tistim nebeškim ognjem, od kteriga si ti vedno uneta bila. Objemi s svojim sercam sveto keršansko cerkev, vari jo in bodi ji vedno sladko prebivališče in nepremagljiv tabor zoper vsak naklep njenih sovražnikov. Bodi naša pot do Jezusa, in besednica, po kateri prejamemo vse gnade, kterih nam je treba k zveličanju. Bodi naša pomoč v stiskah, naše olajšanje v težavah, naša moč v skušnjavah, naše perbežališe v preganjanji, posebno v našim poslednjim vojskovanji življenja v smertni uri, kadar se bo ves pekel zoper nas vzdignil, de bi naše

duše vzel, v tisti ojstri uri, ko nam bo šlo za našo večnost. O takrat, premilostna Devica! nam pokaži sladkost svojiga materniga serca in moč svoje prošnje per Jezusu, de nam gotovo perbežališe odpreš k temu viru usmiljenosti, od kodar zamoremo tje priti, ga s teboj v raju hvalit vekomaj. Amen.

M o l i t e v

za varstvo Marije.

Presveta Devica in Božja porodnica! Jez I., ako ravno nevredin v število tvojih služabnikov vzet biti, te vunder poln zaupanja v tvojo preveliko milost in usmiljenost danas pričo svojiga svetiga angela in vsih svetnikov nebeških za svojo pomočnico in preljubo mater zvolim. Terdno sklenem ti pokorno služiti in te kot otrok častiti. Perzadeti si hočem tudi, kolikor morem, de te bodo drugi spodobno častili. Zato te, o gnade polna

mati ! po presveti kervi tvojiga preljubiga Sina Jezusa Kristusa ponižno prosim, de me v število svojih služabnikov in otrok vzameš in mi od Boga gnado sprosiš, de se v mislih, besedah in delih vedno tako zadržim, de bom Bogu in tebi ves dopadel in de se enkrat s srečno smertjo iz tega življenja ločim. Amen.

Mariin roženkranc.

Rože, iz katerih pobožni kristjani Marii venec ali krancelj spletajo, je večkrat po versti ponovljena Češena si Marija, v kateri se po besedi „Jezus“ razni izreki perstavljajo, kateri življenje, terpljenje in poveličanje Kristusa in Marije zadevajo. Ti perstavljeni vmesni izreki se imenujejo skrivnosti. Začne se rožnikranc z: Verujem v Boga Očeta, potem se moli en Očenaš in Češena si Marija petdesetkrat. Po vsaki deseti Češena si Marija se moli Očenaš, s katerim se roženkranc v pet razstavkov razdeli; skrivnosti, ki

se v razne razstavke za besedo: Jezus
— devajo, so te le:

1. V veselim delu.

1. *Kteriga si Devica spočela.*
2. *Kteriga si Devica v obiskanji Elizabete nosila.*
3. *Kteriga si Devica rodila.*
4. *Kteriga si Devica v tempelnu darovala.*
5. *Kteriga si Devica v tempelnu našla.*

2. V žalostnim delu.

1. *Kteri je za nas kervav pot potil.*
2. *Kteri je za nas gajžlan bil.*
3. *Kteri je za nas s ternjem kronan bil.*
4. *Kteri je za nas težki križ nesel.*
5. *Kteri je za nas križan bil.*

3. V častitim delu.

1. *Kteri je od smerti vstal.*
2. *Kteri je v nebesa šel.*

3. *Kteri je svetiga Duha poslal.*

4. *Kteri te je v nebesa vzel.*

5. *Kteri te je v nebesih kronal.*

Vsi trije roženkranci imajo 150 češenasmarij, ktere se zato Mariin psalter imenujejo, ker ima Davidov psalter 150 psalmov ali duhovnih pesem. Ne sramuj se, roženkranca (ali pater-noštra) v roko vzeti in nanj moliti. Ravno ta molitev je neučenim in učenim enako perpravna, ker je silno lahka in ker je s perstavljenimi skrivnostmi, ktere se naj preišljujejo, prav polna naukov in lepa. Kar je sveti Dominik to molitev vpeljal, ga ni svetnika, kteri bi je ne bil molil.

M o l i t e v

ob praznikih Marije.

Poleg svetiga Efrema.

O Marija, čista in neomadežvana Devica, mati našiga Boga! Ti si kraljica nebes in zemlje, upanje v vsakim upanji, naša pomočnica, polna časti, polna čednost in gnad.

Čez vse si, kar nebesa obsežejo. Svitloba te obdaja, lepši kakor solnca luč Ti si bila edino zaupanje naših očakov, slava prerokov, hvala apostelnov, krona vsih devic in svetnikov. Ti si tista mladika Jese, ktera je nar lepši cvetlico obrodila. Ta cvetlica je tvoj Sin, kateri je Bog in človek; in ti, ktera si njegova mati, si tudi devica, — devica pred rojstvom, v rojstvu, po rojstvu svojiga Božjiga Sina, vselej neomadeževana, vselej čista. — O deviška mati! po tebi je prišel odrešenik k nam, kateri nas je z Bogom spravil; po tebi smo zadobili vse zveličanje, vso gnado. Ti si zaupanje grešnikov, perbežališe revnih, pomoč bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vsiga sveta. Vari nas pod senco perut svoje materne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velicih revšinah kopernimo; pomagaj nam, o pomočnica kristjanov! V tebe zaupamo, o milosti polna De-

vica! s solznimi očmi te prosimo, prosi milostljivo za nas, de nas tvoj Sin ne zaverže zavoljo naših grehov, in nas ne poseka, kakor nerodovitne drevesa, temuč nam čas in gnado da k pokori. Eja, naša srednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinom, perporoči nas svojimu Sinu, postavi nas enkrat po nadlogah tega življenja pred svojiga Sina, de se z njim in s teboj veselimo. Amen.

Češenje svetih angelov.

„V obličji angelov ti hočem hvalo peti, o moj Bog!“ Psalm 37.

Angeli so čisti duhovi, kateri imajo bolj popolnoma in boljši voljo, kot človek, telesa pa ne; zato imajo tudi slavne imena. Sveti Pavl imenuje te nebeške duhove Kerube, Serafe, Trone, Gosposke, Moči, Oblasti, Vojvodstva, Arhangele, in Angele. Devet verst angelov ie tadaj, po redu njih posebnih

lastnost in služb. Od Boga so vstvarjeni, de ga molijo in mu služijo, in s tem večno zveličanje uživajo. Njih število je neskončno veliko. Ker imajo angeli prosto voljo, so imeli tudi svoje skušnje od Boga. Veliko njih se je zoper Boga vzdignilo, in zavoljo svojiga napuha so bili v štrafengo večno v pekel verženi; imenujejo se hudi duhovi ali hudiči. Tisti pa, kateri so Bogu zvesti ostali, se zdaj Božjiga obličja v nebesih večno veselé in spolnujejo z vso pokoršino njegovo sveto voljo. Ti dobri angeli so Božji posli ali poti do ljudi, in tudi njih varhi. Vsak verni kristjan ima svojiga angela varha, ki ga opominja, poučuje, svari, tolaži, na duši in na telesu varuje. — Prosi vsak dan svojiga svetiga angela varha, de je povsod per tebi, de te povsod vidi, in slušaj ga, kar ti v serce daje; zakaj njegov glas je Božji glas. — Časti tudi posebno svetiga arhangela Mihaela; zakaj on je varh vse cerkve, brambovec vere in spremljevavec izvoljenih duš, katerim v smertni uri pomaga, zoper hudiga sovražnika se vojskovati in ga premagati.

M o l i t e v

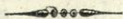
k svetimu angelu varhu.

Sveti angel, moj zvesti prijatelj in tovarš na poti tega življenja, od nebeškiga Očeta meni za varha poslan! zahvalim se ti za vso ljubezen in skrbnost, s katero nad mojo dušo čuješ. Kličem in prosim te, prosi za mene pred sedežem Božjim. Obvari me vsih dušnih in telesnih nevarnost; brani me zoper sovražnike mojega življenja; sprosi mi gnado, de vedno v strahu in pričijočnosti Božji hodim; stori me pazljiviga in previdniga, de v nikakoršnin greh ne dovolim. Pomagaj mi vse skušnjave premagati; daj mi moč v vsih križih in težavah, posebno v zadnjim vojskovanji s smertjo, in pelji mojo dušo k Bogu, njenimu začetku in koncu. Amen.

M o l i t e v

k svetimu arhangelu Mihaelu.

O ti od Boga izvoljen knez nebeških moči, sveti Mihael, kateri si napuhnjena Luciferja z njegovo derhalijo v pekel pahnili, varh in brambovec cerkve, koja se vojskuje, in spremljevalec vsih duš, koje se iz tega življenja v gnadi Božji ločijo! Pridi Božjemu ljudstvu na pomoč, brani katoliško cerkev, koja ti je perporočena, zoper vse naklepe sovražnikov, ohrani in uterdi pravo vero, bodi naš škit v življenji in v smerti. Odverni od nas hudiga duha, kateri neprenehama po naših dušah streže, in pomagaj nam, da ga premagamo v vojski zadnje ure svojiga življenja. Pelji nas nazadnje k trumi izveličanih, da bomo prepevali hvalo Bogu s teboj in z vsimi ljubimi angeli vekomu. Amen.

Češenje svetnikov.

„Hvalite Boga v njegovih svetnikih!“ Psalm 150.

Poglej, o kristjan! v nebesa in preišluj nešteto množico svetnikov od vsih narodov in časov in rodov, s krono svetosti na glavi in z vencam premage v roki, ker so na zemlji veliko žalosti prestali, v nedolžnosti živeli ali se oistro pokorili. Zdaj uživajo plačilo svojiga terpljenja — večno zveličanje! Povej sam: Ali niso vredne nebesa, zanje kaj prestati? Vzemi si tadaj svetnike v izgled; slabi človeki so bili, kakor ti. Ravnaj z Božjo gnado, kakor svetniki, in tako čast zamoreš doseči. Izvoli si posebno nektare izmed svetnikov v izgled, kateri se tvojimu stanu podajo, in posnemaj jih. Beri večkrat življenje svetnikov, de spoznaš, koliko so si perzadeli, in kako malo si ti perzade-neš. — Prosi svetnike tudi, de za-te per Bogu prosijo, zakaj oni zamorejo veliko v nebesih. Izvoli si svoje patrone, to je, varhe. Tudi njih podobe časti in njih svete telesa ali druge ostanke od njih.

M o l i t e v

v čast svetiga Jožefa.

Bodi počešen, mož po volji Božji, sveti Jožef! Tebe je ljubi Bog pravičniga našel na zemlji in te je zvolil ženina gnade polne device, in rednika svojiga preljubiga Sina. Veliko gnad si od Boga prejel, veliko veselja si vžil v Jezusovi in Mariini družini, pa tudi revšino, skerbí in terpljenje si z njima zvesto delil. Zakaj ti si hotel, kakor je Bog hotel in Božja previdnost je bila tvoje zaupanje v zopernostih tega življenja. Zato redi tudi mojo dušo! o sveti rednik Jožef! skerbi z ljubeznijo za-njo, pelji jo na pot vere k njenimu namenu. Sprosi mi otročjo vero in terdno zaupanje, zvestobo in pridnost v mojim poklicu, mirno voljnost in poterpežljivost v križih, in vedno čistost telesa in duše. Posebno v zadnji uri bodi moj varh, in mi pridi na pomoč z Jezusam in

Marijo, de pričo vas, o Jezus, Marija in Jožef! svojo dušo dobrotljivu stvarniku izročim. Amen.

V dan svetiga Marka.

Ta dan, 25. maliga Travnja, je procesija za odvernjenje raznih nesreč in deželnih nadlog od Boga sprostiti. V letu 580 je reka Tibera veliko povodinj naredila, po kateri so hude bolezni prišle. Zato so papež Gregor, Veliki z imenam, ta dan molitve in pokore zapovedali. Moli ta dan litanije vsih svetnikov, obudi žalost čez svoje grehe in prosi za odvernjenje vsih časnih in večnih zlegov.

M o l i t e v

v čast svetiga Janeza Nep.

Sveti Janez Nepomučan, kateri si zavoljo zvestiga molčanja spovedne skrivnosti nar. strašnejši martre in tudi smert stanovitno prestal, sprosi nam gnado, z jezikam se ne pregrešiti, temuč ob pravim času govoriti

in molčati, de bomo enkrat s teboj, o serčni oznanovavec evangelia in častiti marternik molčečnosti! v nebeškim veselji združeni. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Alojzja Goncaga.

V čast tega angelskiga mladenča, kateri je bil ob perložnosti, ko so ga Papež med svetnike perštetiga izrekli, mladosti za patrona perporočen, se šestnedeljska pobožnost obhaja, v spomin šestih let, ktere je v redu svete družbe Jezusove preživel. Papež Klemenš XII. so dodelili popolnoma odpustek za vsako šestih nedelj, ktere se ali ravno pred njegovim godam (21tiga rožniga cveta) ali pa ob kakim drugim času (tode zaporedama) v čast tega svetnika obhajajo, če se vsako teh šestih nedelj po dobro opravljeni spovedi sveto obhajilo prejame in druge pobožne djanja opravljajo (postavim premišljevanja, molitve ali druge keršanske dela). — Sv. Alojzi je izgledni učenik in patron čistosti.

O sveti Alojzi, angelski mladenec! tvoj nar nevredniši častivec ti čistost svoje duše in svojiga telesa posebno priporočim. Prosim te za voljo tvoje angelske čistosti, perporoči me neomadeževanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi materi, devici vsih devic, in vari me vsakiga smertniga greha. Ne permusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč odverni, kadar me v skušnjavi ali v nevarnosti greha vidiš, vse nečiste misli in želje od mojiga serca; obudi v meni spomin večnosti in križaniga Jezusa, vtisni globoko v mojo dušo sveti strah Božji; ogrej me z Božjo ljubeznijo, de tvoj izgled na zemlji posnemajoč zaslužim s teboj per Bogu v nebesih se veseliti. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Janeza Kerstnika.

Sveti predhajnik Jezusa Kristusa, Janez, kateri si bil posvečen že pred

svojim rojstvam in kateri si z izgledam svojiga ojstriga življenja kakor tudi z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobernal: prosi za mene per Bogu duha vere in pokore, de po poti večniga zveličanja hodim, opran v kervi Božjiga Jagnjeta, kteriga si s perstam kazal. Amen.

M o l i t e v

v čast svetih apostelnov Petra in Pavla.

Sveta pervaka apostelnov Peter in Pavl, ktera sta evangeli toliko narodam oznanovala in ga nazadnje s smertjo marternikov v Rimu poterdila: varvajta milostljivo cerkev, ktera se na zemlji vojskuje, in pomagajta ji s svojimi močnimi prošnjami njene sovražnike premagati. Posebno, sveti Peter, skala, na ktero je Jezus svojo cerkev zidal, vari rimski stol, na kterim si enkrat sedel, in žegnaj svo-

jiga naslednika papeža, kteriga kakor vidniga poglavarja cerkve in kakor občinskiga Očeta vsih kristjanov častimo. Žegnaj ga, de modro pase čedo, ktera mu je izročena, in ji z izgledam svetosti sveti. Amen.

M o l i t e v

v čast svete Ane.

Češena bodi, sveta Ana, mati presvete Božje porodnice in stara mati Jezusa Kristusa! Kako velika je mogla tvoja svetost na zemlji biti, ker te je Bog vredno našel, nar svetejši stvar, nar čistejši devico in mater Božjo spočeti in roditi! Kako velika mora tvoja čast v nebesih biti, kjer si v družbi svojiga Božjiga vnuka Jezusa in svoje visoko žegnane hčere, kraljice nebeške Marije! Zato, o mila mati Ana! te prosim poln zaupanja, moli za mene, in prosim te, sprosi mi v vsih mojih dušnih in telesnih potrebah želeno pomoč. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Leopolda.

Ta svetnik je v našim cesarstvu patron tako imenovane Leopoldinske bratovšine, ktere bratje ubogim oznanovavcam prave vere v Ameriki pomagajo, in vsak mesec popolnoma odpustek zadobiti zamorejo, če razun majhniga darú en mesec vsak dan en Očenáš in eno Češenasimarijo s pristavkam: „Sveti Leopold! prosi za nas!“ molijo in če sveto spoved in obhajilo opravijo; — ravno tako v dan svetiga Leopolda in čistiga spočetja Marije.

Sveti Leopold, kateri si nekdam svojo ljubo domačijo v modrosti in v Božjim strahu vladal, in jo zdaj v nebesih s svojimi prošnjami varuješ: požegnaj našiga cesarja rodovino in vari jo pred vsimi sovražniki; požegnaj tudi vse cesarske dežele in ohrani sveto vero v njih, kakor tudi terdno zvestobo do cesarja, de se bodo prave sreče veselile zdaj in vekomaj. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Štefana.

Sveti Štefan, prvi marternik, kteri si še umirajoč za svoje sovražnike molil: sprosi mi gnado od Boga, vsim svojim sovražnikom iz serca odpustiti, de Bog tudi meni moje grehe odpusti in de v sveti ljubezni umerjem. Amen.

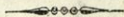
M o l i t e v

v čast svojiga svetiga patrona.

K tebi, o sveti I., kteri si mi bil per svetim kerstu za patrona dan, perbežim in te prosim, vzemi me za svojiga rejca in ne zapusti me nikoli. Vodi me po poti svojih čednost in sprosi mi od Boga gnado, de po dolžnostih svojiga stanu pobožno živim; odverni od mene vso dušno in telesno nevarnost; pomagaj mi vsaki čas posebno v moji smertni uri, de s teboj pridem pred obličje Božje. Amen.

V praznik vsih svetnikov.

Izvoljeni prijatli Božji, nešteti svetniki iz vsih narodov, stanov, spolov in časov! češen bodi ta vaš dan! Češeni bodite, vi sveti očaki in preroki, vi častitljivi apostelni in učenci Jezusovi, vi slavni marterniki, vi stanovitni spoznovavci, ve kakor limbarji čiste device! Hvaljeni bodite vsi, vi večno srečni, kateri zdaj neizrečeno plačilo za svoje čednosti vživete; prosite za mene in za vse svoje brate na zemlji, de se po vašim svetim izgledu ravnamo, in se enkrat z vami v nebeškem veselji združimo. Amen.

M o l i t v e

za razne osebe in potrebe.

1. Za sveto cerkev.

Gospod Jezus Kristus, kateri si v zveličanje vsih ljudi sveto cerkev

postavil, in nas po svoji neskončni usmiljenosti ude te cerkve naredil, prosimo te, vari jo s svojo močjo zoper vse njene sovražnike in razširi jo po vsi zemlji, de se vsi narodi resnici podveržejo in združeni v veri večno zveličanje dosežejo. Amen.

2. Za svetiga očeta papeža.

O Jezus, nevidna glava cerkve, ktero si na Petra t. j. na skalo postavil, vari in vodi svojiga namestnika na zemlji, rimskiga papeža, de po izgledu svetiga apostelna Petra, kteriga naslednik je, stanovitno vero s terdno serčnostjo in s sveto gorečnostjo tvojo cerkev vlada in kakor zvest vikši pastir s svojo čedo v večno življenje pride. Amen.

3. Za škofa.

Jezus, pastir in škof naših duš! prosimo te za škofa te škofije, de ga s svojim duham napolniš, z vsimi

čednostimi dobriga pastirja ozaljšaš in mu zveste sodelavce perdružiš, de z njimi netrudama v tvojo čast dela, sebi in nam, svojim ovčicam, pa večno zveličanje doseže. Amen.

4. Za dušne pastirje in vse duhovne.

O Bog, kateri si duhovnam oznanovanje svoje besede, opravilo svete maše in deljenje zakramentov izročil: daj vsim duhovnam, posebno našim dušnim pastirjem gnado, de svoje dolžnosti zvesto spolnujejo, nam z izgledam pobožnosti svetijo in za zveličanje svojih in naših duš skerbé. Amen.

5. Za spovednika.

O Bog, kateri si meni v mojim spovedniku vidniga angela in vodnika na poti zveličanja dal, razsvetli ga s svojim duham in vodi njegov jezik, de mi oestro in z ljubeznijo pot tvojih

zapoved kaže. Požegnaj njegovo pobožno perzadevanje in stori, da ga tvojiga namestnika spoštujem in mu kot otrok zaupam, in da me s tvojo gnado v večno zveličanje pelje. Amen.

6. Za cesarja.

Nar vikši Gospod nebes in zemlje! Kralj vsih kraljev in Gospod vsih oblastnikov! prosimo te za srečo tvojiga izvoljenca našiga cesarja in vse njegove rodovine. Nagni njegovo serce k spolnovanju tvoje svete postave in k varovanju katoliške cerkve; da pravo srečo svojih podložnih s pravo vero in strahom Božjim, in z modrimi in pravičnimi postavami povikša in po dolгим, srečnim vladanji posvetno krono premenja s krono nebeškiga kraljestva. Amen.

7. Za vse deželske gosposke.

O Bog, od kteriga iz-haja vsa oblast v nebesih in na zemlji, žeg-

naj naše gosposke in dodeli, de nas s keršansko ljubeznijo in pravičnostjo vodijo, in de mi pokorno in v miru živimo v njih modrim vodstvu. Amen.

8. Molitev otrokov za starše.

O Bog, kateri si časno in večno srečo obljubil otrokam, kateri svoje starše spoštujejo, daj mi gnado, de jih vedno razveselujem s spoštovanjem, s pokoršino in z ljubeznijo. Požegnaj jih in poverni jim vse dobro, kar imam od njih. Daj jim dolgo in srečno življenje, obilnost v vsim dobrim, po smerti pa nebeško veselje. Amen.

9. Molitev staršev za otroke.

O Bog! bodi oče mojim otrokam. Tebi jih izročim, ker sim jih iz tvojih rok v dar prajal in ker si mi jih ti zaupal. Daj mi moč, de jih v tvojim strahu in v vsim dobrim zre-dim. Navdaj jih z ostudnostjo pred vsim greham, ohrani jih v pravi veri

in vari jih pred vsako skušnjavo. Daj jim tudi toliko posvetniga, kolikor v zveličanje duše potrebujejo, po smerti pa meni in njim večno veselje v nebesih. Amen.

10. Žegen čez otroke.

Otrok moj! imej vsak dan svojega življenja Boga pred očmi in ne prelomi njegovih zapoved. Požegnaj te vsigamogočni Bog in te vari vsiga hudiga na duši in na telesu, Oče, Sin † in sveti Duh. Amen.

11. Za zakonske.

O Bog, kateri si sveti zakon postavil in v zakrament povzdignil, daj nama gnado, de se v terdni zvestobi ljubiva, s keršanskim gospodarstvom svoji družini zgled dajeva, potrpežljivost in edinost ohraniva in po tvoji sveti volji v vsih rečeh živiva, de se, kakor sva na zemlji skle-

jena, tudi v nebesih enkrat najti zamoreva. Amen.

12. Za žlahtnike.

O Bog! prosim te za tvoje služabnike in služabnice, kateri so s kervjo z menoj bolj zvezani; požegnaj jih in dodeli jim vse, kar jim je na duši in na telesu k pridu, posebno, de tebi, o Gospod! v pravi veri in v zvesti ljubezni služijo, in po težavah tega življenja enkrat v nebesa pridejo. Amen.

13. Za prijatle in dobrotnike.

Oče nebeški, kateri ljubezen posvečuješ in vse dobro plačuješ, poglej milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, požegnaj in ohrani jih, in poverni jim dobrote, katere mi skazujejo, s časnim in večnim plačilam. Amen.

14. Za sovražnike.

O Jezus, kateri si na križu za svoje sovražnike molil! prosim te, odpusti vsim, kateri so me razžalili, in poboljšaj jih s svojo gnado. Vzemij iz mojiga serca vse sovraštvo in britkost, in daj mi moč, de hudo z dobrim povernem in tako tudi od tebe odpušenje grehov zadobim. Amen.

15. Za spreobrnjenje nevernih in grešnikov.

Vsiganogochi, večni Bog, kateri hočeš, de so vsi zveličani in resnico spoznajo! poglej milostljivo na duše nevernih in krivovercov, de svojo slepoto spoznajo in se v naročji katoliške cerkve združijo. Daj tudi, o Oče usmiljenja! vsim, kateri so v smertnih grehih, gnado prave žalosti in spreobrnjenja zavoljo zasluženja svojiga edinorojeniga Sina, kateri s teboj in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

16. Za bolnike.

Gospod Jezus! tvoj služabnik, kteriga ljubiš, je bolan. Ne daj, de bi mu bolezen v smert bila, ampak v tvojo čast in njegovo posvečenje. Daj mu poterpežljivost v terpljenji, vsim pa, kteri mu strežejo, pravo ljubezen, de imajo s to boleznijo on in drugi priložnost si nebesa zaslužiti. Amen.

17. Za umirajoče.

Gospod življenja in smerti! stvarnik vsih ljudi! usmili se umirajočiga, pošlji mu pomoč v njegovim zadnjim vojskovanji, odpusti mu njegove grehe, daj mu v tvoji gnadi umreti, in plačaj ga po terpljenji tega življenja z večnim veseljem v nebesih. Amen.

18. Per volitvi stanu.

Moj Bog in moj Oče! veš, de hočem zveličan biti in perpravljen sim, za zveličanje svoje duše vse daro-

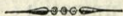
vati. Gospod ! kaj hočeš, de storim ! Daj mi tvojo sveto voljo spoznati. Pokaži mi stan, de ga zvolim. Razsvitli me in daj mi pomoč, de se ne deržim svojiga nagnjenja ali posvetnih reči, temuč de tvojo sveto voljo spolnim in to zvolim, kar mi je v povelicanje. Amen.

19. Ob času žalosti.

Gospod ! tvoja roka me zlo teži. Tode ne mermram zoper tebe, ki si pravičin v svojih sklepih, in poln usmiljenja v svojih sodbah. Grešil sim in rad se pokorim za svoje grehe. Tvoja volja se izidi ! Daj mi le potrpeljivost in moč v terpljenji, de v prid svoje duše terpim in reši me iz moje revšine, ako je tvoja volja. Spomni se, o Gospod ! moje slabosti, in bodi mi milostljiv, de tvoje ime s hvalo prepevam in tvojo usmiljenost povikšujem vekomaj. Amen.

20. Popotni žegen.

Žegnaj te vsigamogočni Bog in ti daj svojiga svetiga angela za vodnika in tovarša, de zdrav in srečin prideš, kamor je Božja volja. Pojdi v miru v imenu Očeta, in Sina † in svetiga Duha. Amen.

M o l i t v e

za

bolnike in umirajoče.

„Vsakimu človeku je namenjeno, enkrat umreti.“
Hebr. 9, 27.

Umreti moramo, in le enkrat bomo umerli, pa ta ena smert bo čez vso večnost razločila. Vse naše življenje naj bo tadaj perpravljanje k smerti. „Čujte, govori Kristus, zakaj ne veste ne dneva ne ure!“ Zato se ne perpravljajmo še le v boleznì k smerti, ampak že v dnevih zdravja. Zivimo pobožno, de sveto umerjemo; odtergajmo že zdaj

svoje serce od poželenja po časnih rečeh, ker moramo po smerti vse zapustiti. Sprašujmo vsak dan svojo vest in prejmemo večkrat svete zakramente, ker nam v smertni uri morebiti ne bo mogoče se spovedati; prosimo večkrat Boga srečne smertne ure; obiskujmo svoje bolne prijatelje in druge, in pomagajmo umirajočim, de se iz premišljevanja smerti učimo srečno umreti; tudi v dnevih zdravja poravnajmo svoje posvetne reči in testament naredimo, de se bomo v bolezni samo z Bogom pečati zamogli. — Kadar res zbolimo, vzemimo bolezen z mirno voljnostjo iz Božjih rok; naj nam bo k dušnemu pridu; terpimo jo potpežljivo in perpravljeni bodimo k vsimu, kar pride. Prejmemo pred, ko je mogoče, svete zakramente in tudi svetiga poslednjiga olja ne odlašajmo do zadnjiga. Kteri so per bolniku, imajo ojestro dolžnost na vesti, skerbeti, de se bolnik do časa previdi. Po prejetih svetih zakramentih bolnik ne sme družih misel imeti, kakor od vere; Bogu naj se izroči, svoje terpljenje naj z Jezusovim združi in stori na tanko vse, kar mu zdravnik veleval; to je Bogu prav

prijetna pokora. Svojim sovražnikom naj iz sersa odpusti, in tudi s tistimi naj bo poln ljubezni, kateri mu strežejo. S praznim žlobodranjem, z nepotrebnim in pogostim obiskanjem bolnika ne nadlegovati; samo bogaboječi ljudje, posebno spovednik, naj pridejo večkrat k bolniku. Bolnik naj si da od časa do časa Kristusovo terpljenje brati, in litanije od presladkiga imena Jezusoviga, od prečiste Device Marije in od vsih svetnikov naj se mu molijo; prav perpravne za bolnika so zdihovavne molitvice. Kadar se zadnja ura bliža, se mora bolnik opominjati, s toliko veči gorečnostjo in zaupanjem na križaniga Zveličarja pogledovati, križ naj se mu v roko da, posebno tak, na kteriga je odpustek za smertno uro dan; večkrat naj se z žegnano vodo pokropi, in opomniti ga je, vero, upanje, ljubezen, grevengo čez svoje grehe, poterpežljivost in voljnost obuditi. Kadar v zadnjih zdihljejih živi, se mu naj večkrat presveto ime Jezus in Marija izgovarja.

M o l i t e v

za srečno smert.

O Bog! človeku je namenjeno enkrat umreti. Tvoj sklep je pravičin! tvoja volja se izidi! Samo te gnade te prosim, de me smert, kakor tat ponoči, neperpravljeniga ne zalazi, temuč čujočiga v molitvi najde. Ne pokliči me poprej iz življenja, preden se ne spokorim; strašno bi bilo, brez pokore tebi v roke pasti. Daj, de nikoli ne pozabim, de je za srečno smert pobožne molitve treba. Daj, de pravičin pred tvojim obličjem hodim, tvojo voljo spolnujem in se tako k ojstri smertni uri perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi srečno umreti. Oče, daj mi smertni strah srečno premagati. Jezus! bodi na križu umirajoč pred mojimi očmi, in daj mi slišati besede: Danas še boš per meni v raj. — Sveti Duh! raz-

svitli in uterdi me, de v svoji veri stanovitin ostanem, se vsim skušnjavam zoper njo ubranim in kakor ud rimske katoliške cerkve umerjem. — Sveta Marija! mati usmiljenosti, mati Božja, kraljica nebes in zemlje, angelov in ljudi, posebna besednica in za Bogam perbežališe grešnikov, pomoč kristjanov, hči Očeta, mati Sina, nevesta svetiga Duha! poglej na mene uboziga grešnika. **K** tebi vpijem: Bodi mi tisto uro v pomoči, na kateri je toliko ležeče, in zavoljo ktere sim te vsaki čas klical. — Sveti Jožef! prosi za mene, de kakor pravični umerjem. Sveti angel varh! vari me in ne zapusti me, dokler do konca svojiga popotovanja ne pridem. Amen.

Duhovni testament.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen. Jez I. dam svojo dušo Bogu, svojimu stvarniku, in svoje telo zemlji, iz ktere je na-

rejeno. Prostovoljno zapustim vse veselje tega življenja in vse posvetne reči. Grehe obžalujem vse iz celiga serca. Zaveržem in sovražim jih vse, ker jih ti, o nar ljubeznjivši Bog! sovrašiš. Iz ljubezni do tebe odpustim vsim sovražnikom iz dna svojiga serca. Verujem v trojediniga Boga Očeta, Sina, in svetiga Duha, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca, svojiga neskončno močnega, dobrotljivega in modriga Boga in Gospoda. Verujem terdno, kar mi prava katolijska cerkev verovati zapoveduje. Zvesto upam od Božje dobrote odpušenje svojih grehov, gna do k dobrimu in večno življenje. Ljubim Boga iz celiga serca, iz cele duše in iz vse svoje moči. Podveržem se vsiga in popolnoma nar svetjši, nar modrejši in nar bolj častitljivi Božji volji. Perpravljen sim vse od tebe vzeti, o Bog! bolezen ali zdravje,

življenje ali smert, kar tebi dopade, tvoja volja se izidi nad menoj. Amen.

Svoje telo in svojo dušo perporočim prošnji prečastite device Marije, svoje ljube matere, svetiga Jožefa, svojiga svetiga angela varha in vsih svetnikov, ktere zdaj ves ponižin prosim, de bi mi pomagali v moji smertni uri. Moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, Jožef! v vaših rokah hočem živeti in umreti!“

— O moj Bog! v tvoje roke, v tvoje svete rane, ktere si iz ljubezni do mene, uboziga grešnika, na svojim svetim telesu prejel, izročim svojo dušo, svoje serce in svoje telo. O Bog! bodi mi ubogimu grešniku milostljiv! Amen.

Poslednji zdihljeji umirajočiga.

Molim te, o živi, resnični Bog!

Verujem v tebe, o večna resnica!

Upam v tebe, o neskončno usmiljenje!

Iz ljubezni do tebe, hočem umreti,
o Jezus! kateri si iz ljubezni do mene
umerl.

O dobrotljivi Bog! ne perпусти,
de te zgubim! O neskončna dobrota!
ljubim te iz celiga svojiga serca.

Iz ljubezni do tebe, o neskončna
dobrota! mi je žal, de sim te kdaj
razžalil. Nikoli več vse večne čase
nočem grešiti.

O Jezus! v kratkim bom stal
pred teboj, svojim sodnikom; oh,
usmili se me!

O Jezus! bodi moj odrešenik in
reši me!

O Jezus! tebi živim, tebi umer-
jem, tvoj sim živ in mertev. Amen.

V tvoje roke izročim svojo dušo.
Amen.

Umerjem, o Jezus! de tebe vidim.

Marija, mati Božja! prosi Je-
zusa za mene!

O Devica Marija! o ne odverni
svojih usmiljenih oči od mene, in po-

kaži mi Jezusa, žegnan sad svojiga telesa. **O** dobrotljiva, o usmiljena, o sladka Devica Marija! prosi za mene!

O Marija! skaži se mi mater!

O Marija! ne zapusti me, svojiga otroka, v nar večji sili!

O lepe nebesa, moja večna domačija! kdaj vas bom vidil?

O preljubi Bog! kdaj te bom popolnoma ljubil in gledal od obličja do obličja?

O Jezus! kdaj si bom svest, te nikoli več ne zgubiti?

Moj Bog in moje vse!

Vse rad zgubim, če le tebe, moj Bog! dobim.

O moj Bog! imej usmiljenje z menoj zavolj Jezusa, mojiga odrešenika!

Vse rad terpim, tudi vice voljno prestopim, ako le tebe, moj Bog! večno ljubiti smem.

Usmili se, o Jezus! svojiga slu-

žabnika , kteriga si s svojo drago kervjo odrešil.

Moja ljubezen je križani Jezus!

Gospod ! hiti me otet ; Gospod !
teci mi pomagat !

Oh ! kmalo upam v nebesa priti.

Jezus ! tebi izročim svojo dušo,
ktero si odrešil.

Sveti arhangel Mihael ! vojskuj
se za mene.

Sveti Jožef ! pridi mi pomagat !

Sveti angel varh ! ne zapusti me !

Vsi svetniki Božji ! pomagajte mi in
prosite za mene !

O Jezus ! umerjem v zaupanji v
tvoje neskončno zasluženje.

O Jezus ! svoje grehe obžalu-
jem.

O Jezus ! v tvojih svetih rokah
hočem umreti.

O Jezus ! v tvoje presveto milo
serce izročim svojo dušo.

Pridi , o Jezus ! reši me.

Pridi , o Jezus ! uterdi me.

Pridi, o Jezus! in pelji me v nebesa!

O Jezus, Marija in Jožef! pomagajte mi in usmilite se moje uboge duše.

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe.

Umreti hočem, o Jezus! ker si ti za mene umerl.

Umreti hočem, o Jezus! de zamorem tebe viditi in te večno ljubiti.

Jezus, Marija in Jožef, vselej v mojim sercu!

Jezus, Marija in Jožef, vselej v mojih mislih!

Jezus, Marija in Jožef! vselej na mojim jeziku!

Jezus, Marija in Jožef, moja poslednja misel, moj poslednji zdihljaj!

Jezus, Marija in Jožef, vaš sim živ!

Jezus, Marija in Jožef, vaš sim mertev!

Jezus! verujem v tebe; Jezus!
upam v tebe; Jezus! ljubim te čez
vse!

Jezus! bodi meni, ubogimu greš-
niku, milostljiv: Jezus! Jezus! Jezus!
Jezus! v tvoje roke izročim svojo
dušo.

Jezus, Marija in Jožef! v vaše
roke izročim svojo dušo!

Po smerti.

Pridite na pomoč, svetniki Božji!

Pridite naproti, angeli Gospo-
dovi! Sprejmite to dušo in peljite jo
pred obličje Narvikšiga! Naj te sprej-
me Kristus, kateri te je poklical, in
angeli naj te neso v Abrahamovo
naročje.

Gospod! usmili se!

Kriste! usmili se!

Gospod! usmili se!

Oče naš i. t. d.

Gospod, usliši mojo molitev!

In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i t e v.

Tebi, o Gospod! porporočimo dušo tvojiga služabnika (tvoje služabnice) I., de, ker je svetu odmerl (odmerla), tebi živi, in kar je po človeški slabosti v življenji grešil (grešila), ti po svoji neskončni milosti in dobroti odpusti in zbriši. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Gospod! daj mu (ji) večni mir in pokoj!

In večna luč naj mu (ji) sveti! Amen.

Molitve za mertve.

„Blagor mertvim, kateri so v Gospodu umerli.“
Skriyno razod. 14, 13.

Sveta in zveličavna misel je, za mertve moliti, de bodo od njih grehov odrešeni. S temi besedami nas že sv. pismo stariga zakona opominja, ubozih duš se pogosto spominjati in jim z molitvijo, postam, milošino in dobrimi deli pomagati. Posebno svete maše in od-

pustki jim veliko pomagajo, ktere se za-nje darujejo. Oh ne zamujuj, ubogim dušam pomagati! zakaj njih terpljenje je veliko. Vse bolečine življenja na zemlji, pravijo sveti očetje, niso tako velike, kakor je terpljenje duš v vicah. Učimo se tadaj iz tega, grehe sovražiti, pa ne samo smertnih grehov, tudi male. Nar manjši madež, kteriga ima duša per ločitvi od telesa na sebi, je ne pusti v nebesa, temuč jo obsedi v vice. Zakaj Božji svetosti je tudi nar manjši greh ostudin. Pokorimo se tadaj v tem življenji in očistimo se zdaj od svojih grehov, ko je še čas gnade, de ne pademo v roke neizprosljive pravičnosti Božje.

M o l i t e v

za mertve verne kristjane.

Pokrepčaj vas Bog Oče; odreši vas Bog Sin; potolaži vas Bog sveti Duh. Prosi za vas mati usmiljenosti; pomagajo naj vam vsi sveti angeli; pomagaj vam molitev vsih pravičnih na zemlji; pomagajo naj

vam vse daritve svete maše, obhajila in odpustki; pomagajo naj vam vsi zdihljeji ubozih, jetnikov, bolnikov, revežev in umirajočih; pomagajo naj vam vsi sveti darovi usmiljenja in dobre dela vsih kristjanov; pomagajo naj vam vse molitve nedolžnih otročičev; pomagaj vam čistost, pokoršina, in pokora menihov in vsih pobožnih; pomagaj vam včlovečenje, terpljenje in smert Jezusa Kristusa; pomagaj vam moje serčno želenje, de bote kmalo rešene. To daj in vas vzemi v nebesa presveta Trojica. Vi pa hvalite Gospoda v mojim imenu in mi pomagajte v moji smertni uri. Amen.

M o l i t e v

za rajnke starše.

O Oče našiga Gospoda Jezusa Kristusa! s prostim zaupanjem pridem, te prosit odrešenja mojih star-

šev, katerih duše se morebiti še v hudih vicah čistijo. O nar dobrotljivši Oče! odpusti jim njih grehe, katerih so morebiti več zavoljo mene storili. Darujem ti vso otročjo ljubezen in zvestobo, ktero ti je tvoj pokorni Sin na zemlji skazal, in vse, s čimur je svoji ljubi materi postregel. Zavoljo tega daru odreši duše mojiga očeta in moje matere od hudih štrafig in vzemi jih v svoje nebeško svitlobo. Amen.

M o l i t e v

za rajnke žlahtnike in dobrotnike.

O Bog! kateri si v naše serca vsadil ljubezen do svojih žlahtnikov; ponižno te prosim, de, ko bi še kateri mojih žlahtnikov v vicah terpeti utegnili, jih po svoji milosti iz njih rešiš. Tudi tega te prosim, de duše mojih dobrotnikov z večnim življenjem plačš. Darujem ti vso ljubezen, ktero

je tvoj Božji Sin svoji žlahti skazal,
in vse usmiljenje, ktero je z njimi
na križu imel. Ravno tako ti darujem
veliko zasluženje vsih telesnih in duš-
nih del usmiljenja, ktere je Jezus na
zemlji skazoval, in prosim, de vse
te obilne dela k dobrimu zarajtaš du-
šam, ktere v vicah terpé. Amen.

L i t a n i j e

od presvetiga imena Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živiga Boga,
Jezus, nar mogočniši,

} usmili se nas!

Jezus, nar močnejši,
 Jezus, nar popolniši,
 Jezus, nar častitljivši,
 Jezus, nar čudniši,
 Jezus, nar veselejši,
 Jezus, nar ljubeznjivši,
 Jezus, čisteji kakor solnce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, svitlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vredin,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar ubožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj miru,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, zgled čednost,
 Jezus, lepota pobožniga zader-
 žanja

Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše perbežališe,
 Jezus, Oče ubozih,
 Jezus, tolažba žalostnih,
 Jezus, zlahtni kamen,
 Jezus, bramba popolnamosti,

usmili se nas!

Jezus, dober pastir ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, vižar apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od prelomljenja tvojih zapoved,
 Od nevarnosti vsiga hudiga,
 Skozi skrivnost svojiga svetiga
 včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoje obrezovanje,
 Skozi svoje bolečine,

reši nas, o Jezus!

Skozi svoje gajžlanje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi svojo nebeško čast,
 Skozi svojo nar ljubeznjivši mater,
 Skozi prošnjo vsih svojih svetnik-
 kov,

reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

O Bog, kateri si svojiga edino-
 rojeniga Sina za zveličarja člove-
 škiga rodu namenil in ga Jezusa ime-
 novati ukazal, dodeli milostljivo, de,
 kateri njegovo sveto ime na zemlji
 častimo, svoje imena v nebesih v

bukvah zvoljenih zapisane najdemo, in se obličja Jezusoviga večno veselimo, po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

L i t a n i j e

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog!

Jezus, kateri si ponižno v Jeruzalem šel,

Jezus, kateri si svojim učencam noge umival,

usmili se nas!

Jezus, kateri nam kakor živi kruh
 moč daješ,
 Jezus, kateri nas s svojo sveto kervjo
 razsvitljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov pro-
 dan,
 Jezus, na svoji duši do smerti ža-
 lostin,
 Jezus, kateri si v vertu Getzemanu
 kervav pot potil,
 Jezus, na oljski gori od angela
 poterjen,
 Jezus, od Juda Iškarijota izdan,
 Jezus, z vervmi in ketinami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapuščen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postav-
 ljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu iz-
 dan,
 Jezus, per Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belim oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Ba-
 raba obražtan,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan in raz-
 tepen,

usmili se nas!

Jezus, v škerlatast plajš zaničljivi
 oblečen,
 Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, s terstam po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judam v oblast
 dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje k
 smerti peljan,
 Jezus, na gori Kalvarii do naziga
 slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ
 pribit,
 Jezus, kateri si na križu za sovraž-
 nike prosil,
 Jezus, na križu od Judov zaniče-
 van,
 Jezus, od leviga hudodelnika
 na križu preklinjan,
 Jezus, kateri si desnemu hudodel-
 niku, ki se je spreobernal,
 sveti raj obljubil,
 Jezus, kateri si na križu svojo žalost-
 no mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu z jesiham in žel-
 čem napojen,

usmili se nas!

Jezus, kateri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jezus, svojemu nebeškemu Očetu
 do smrti pokorin,
 Jezus, kateri si na križu svojo dušo
 v roke svojiga nebeškiga Očeta
 izročil,
 Jezus, kateri si na križu z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, na križu s sulico v serce
 preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,
 Jezus, v nov grob položen,
 Jezus, kateri si očake iz tamnic
 rešil,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

usmili se nas!

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s svojo smertjo na križu svet, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli, de skozi tvoje britko terpljenje in smert kakor v življenji tako tudi posebno v smerti svoje sovražnike premagam, in de moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angelov spremljena enkrat v nebeško domačijo, v večno veselje pride. Amen.

Lavretanske litanije

v čast prečiste Device Marije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški vsigamogočni Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga stvarnika,

Mati našiga odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

Devica verna,

Podoba pravice,

Sedež modrosti Božje,

Začetek našiga veselja,

Posoda duhovna,

Posoda časti vredna,

Posoda vse svetosti,

usmili
se nas!

za nas Boga prosil!

Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Troštarica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Oče naš i. t. d. Češena si Marija
 i. t. d.

M o l i t v e.

1. K presvetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno).

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skriynosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, te-

muč reši nas vselej od vsih nevarnost. **O** častitljiva in žegnana devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. **S** svojim Sinom nas spravi; svojemu Sinu nas perporoči; svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sadanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od I. adventne nedelje do Božiča.

Usmiljena mati Zveličarja, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja da-

nica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.
O. In je spočela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serce vlij, de, ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po nje-ga terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od Božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih

ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga čertika.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, prelubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Molimo.

Dodeli, milostljivi Bog, bramba naši slabosti! de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošinj od svojih grehov vstanemo.

**Od velike sabote do I. nedelje
po binkuštih.**

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od I. nedelje po binkuštih do I. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, obrni tadaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa, o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno prebivališe tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo

svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! za služenje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezí, in ohrani po prošnjah svoje

izvoljene matere, ljube device Marije, in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti, tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvari to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami.

Po Gospodu našim Jezusu Kristusu,
Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kra-
ljuje v edinosti svetiga Duha Bog
vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija
i. t. d. (petkrat.)

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

usmili
se nas!

Boža prosil!
za nas

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevž,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukež,

S. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti apostelni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,
S. Lavrenc, } za nas Boga prosi!

S. Vincenc,
S. Fabian in Sebastian,
S. Janez in Pavl,
S. Kozma in Damian,
S. Gervazi in Protazi, } za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambrož,
S. Avguštin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Miklavž, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Frančišk, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Lucia,

S. Neža,

S. Cecilia,

S. Katarina,

S. Anastazia,

za nas
Boga prosí!

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude
volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojiga svetiga
včlovečenja,

Skozi svoj prihod,

Skozi svoje rojstvo,

reši nas, o Gospod!

Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod Troštarja svetiga
 Duha

reši nas,
 Gospod!

V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižraš in
 ohraniš,
 De pastirja apostolskiga in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve po-
 nižraš,
 De keršanskim kraljem in oblast-
 nikam mir in pravo enovolj-
 nost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,

prosimo te, sliši nas!

prosimo te, sliši nas!

De vsim našim dobrotnikam večne
dari dodeliš,

De duše naše, in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov od več-
niga pogubljenja rešiš,

De sad zemlje daš in ohraniš,

De vsim vernim dušam večni po-
koj dodeliš,

De nas uslišiš,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjava:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitev po litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teči mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri
pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sim revež in sromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik! Bog!
nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,
 O. In otrok krivice naj se ne loti nam
 škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših
 grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudo-
 bijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči
 ga na zemlji, in ne daj ga v voljo
 njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo
 svojiga imena večno življenje vsim,
 kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
 in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni
 tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v
 te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetiša.

O. In vari jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika I., našiga papeža, in vodi ga po potu večniga

zveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duham naše djanje, in sprem-ljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej

iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah per popoldanji službi Božji
ob nedeljah in praznikih, kateri niso
matere Božje.

K svetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge.

Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža I., in vodi ga po potu večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku našimu cesarju I., tvojo pomoč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočin.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri živ-

ljenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

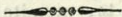
Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas oginj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojim ljubim Sinu, Gospodu našim in

odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija
i. t. d. (petkrat).

P e s e m per sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
K tebi zdihujemo.
Daritev svete maše
Si daj, o Bog, dopast',
In zdihovanje naše
Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek, pomni to!)
 De da ljudem živetí,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihtovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;

Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmiže,
 Tud greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbnuje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangeliam.

1.

'Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin,
 Per Bogu ni laži,
 O srečin, trikrat srečin,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod

Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

H kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devišta ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raju zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.

Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!

O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregeh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapijmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč!

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:

De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angelci vsi v en glas!

Ob povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda.
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previša,
 Je človek tud se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame vmerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli Milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,

Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat', tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
Vel'k čudež se godi,
Gospod se zdaj vživa,
Tud' vera 'ma oči.
Podoba je scer vina,
Podoba kruha vsa,
Ne vid' se nič spremina,
Telo in kri je pa.

2.

O srečin, kdor verjame,
De tukaj Jagnje je,
Katero nam odvzame
Tol'k' grehov butare.
Le to je jed, to vera
Kristjane poduči,
(Ljubezni neizmera!)
Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
Po vrednim vžijemo,
Se smertniga strašenja
Več bal' ne bodedo.
Težave in britkosti
Se tist' ne bode bal,
Katermu bo v slabosti
Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje té kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 De bodedo s temistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite misa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angelci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga daru,
 Zvirik gnade bod' to darovanje,
 Nam dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Druga pesem per sveti maši.

Kirie.

1.

Pred stolam tvoje milosti,
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tim, kater žele
 V solzah oprat' lastne dolge.
 Odpusti oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin :
 In kakor ovce smo zašli ,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja ,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej.
 In svojo gnado zopet dej ,
 In gna — do dej ,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar ,
 Opri slabosti svojih otrok
 Ti velki Gospodar.
 Za spravo zdej darujemo ;
 Tvojiga sinu zročujemo ;
 O Bog , skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi ,
 Vse nam — od — mi ,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomaj
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog !
 Od tebe zgol prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjam
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V diviškim cvetju je scvetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz gol ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno žnjo:
 De kdor se k njem' v solzah perbliža,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej uživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K' tvojiga Sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotljiv oče naš,
 Omeči to zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljubga Sinu
 Nam da trošt, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih, no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postavmo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan:
 Za nas persojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj.
 On per Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomej.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus, omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nam' nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte božje jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vredin, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al reci, de bom vredin (dvakrat.)
 Ter hodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj, ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado zadobim.

Per koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:

Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez.
 Zdaj zadnič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Pred pridigo.

O Jezus, duša moja
 Je žejna slišat' te,
 Ker le beseda tvoja
 Resnica večna je;
 Oznaní nam povelje
 Življenja večniga,
 Besedo, k' nam veselje,
 Neskončno srečo da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Duš naših razsvetli,
 In pameti slepôto
 Z resnico razjasni.
 Slep človek sam od sebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga brez tebe
 Spoznal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kaže
 V nebеса pravo pot;
 Če naša pamet laže,
 Nas ona varje zmot.

Le ona da spoznanje,
De vidimo svetost,
Odverne grešno djanje,
Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, boleča,
In dušo v živo skli,
Ognjena je, goreča,
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero našo,
Oživljaj jo povsod;
Daj vselej nam to pašo,
Te prosimo, Gospod!

Je grešnik marskateri
V nesrečo sam goljfan,
Miru ne iše v veri,
Tiči v pregreh' zaspan;
Ti k duši greš zaspani,
Ter grešnika zbudiš,
Mu praviš: grešnik vstani,
De večno ne zaspiš!

O de b' beseda tvoja
Ne vtihnili nikdar.
O daj, de duša moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v križih, daj v skušnjavah,
V skerbeh nam, Bog, ga daj,
Nas veseli v težavah,
Nas pelje v sveti raj.

Oznanjenje Marije Device.

Bod', Marija, počeseba!
 Pravi angel k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Dansi, ta tvoj velki dan!
 Milost Božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari;
 Dvico te je posvetila,
 Med ženami take ni.

Kaj se boš, Marija, bala?
 Bog za tvojo čistost ve;
 Sina bodeš svetu dala,
 Jezus bo njegovo ime.
 Velik bo po celim svetu,
 Božji Sin se bo imenval;
 In po Davidu očetu
 Vekomaj bo kraljeval.

Kak se to zgoditi hoče?
 Mi, Marija, govoriš!
 Al pri Bog' je vse mogoče,
 Tud če dvica bit' želiš.
 Lej, Marija, svojo teto,
 Dolgo ni bila vslišana,
 Le poglej Elizabeto,
 S sinam je požegnana.

Slišala je to povelje,
 Ostermelo je serce;
 Pa storit' ji je veselje,
 Kar Gospod ji zapové.

Lej, Gospodova sim dekla,
 Kar želi, zgodi se naj!
 Je Devica čista rekla;
 Angel se poverne v raj.

Lej, Devica je spočela,
 Ohranila dviški cvet;
 Mater' božje čast prejela,
 In osrečila ves svet.
 Božje čuda zdaj molimo,
 Božjo skrivno premodrost,
 Njega milost zahvalimo,
 Predobroto in svetost.

Adventna.

(Iz nemškiga.)

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V grehah in v tami ječali;
 Bog je bil zemljo preklel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tolko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi božji Sin;

Dvico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce,
 Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo.
 De preide grehov noč,
 In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostel nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kterga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,

O pernesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

Sveti večer.

Poglejte, čudo se godi!
 Kaj more nek' to biti?
 Nebeški dan o polnoči!
 To mora kaj pom'niti;
 Lej angela pred nami stat'!
 Luč svetla ga obsega;
 Od groze moram trepetat',
 Povejte, kaj bo 'z tega?

Tako pastirji govore,
 Pa angel se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Je vbožin, v jasliah leži,
 Lahko ga je poznati.

Zašlišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebi,
 Vesele mu ženejo šum,
 De svet otme v potrebi.

Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah :
 Mir vam , ki dobre volje ste ,
 Bogu čast po višavah.

Pastirji se razvesele ,
 Ko slišjo to novico ,
 Do Betlehema hrepene ,
 Spoznat' žele resnico.
 Pogledat pojdmo , pravijo ,
 Kar angeli so rekli ;
 Teko in se ne vstavijo ,
 De k jaslim so pritekli.

Tam Dete vgledatajo lepo ,
 De ni se moč nagledat' ,
 Tak ljubo in tak sveto !
 Žele mu dopovedat' ,
 De ljubijo ga iz serca ,
 De vse bi radi dali ;
 Nauke vse , katere da ,
 De bodo spolnovali.

Tud mi zdaj k jaslicam pojdmo ,
 In bodmo ga veseli ,
 Zahvalo , čast Bogu dajmo ,
 De smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod' , Zveličar moj !
 Vsak reci sam per sebi ,
 De si prišel do nas nocoj ,
 De b' večno bli per tebi.

Terpljenje Jezusovo.

(Iz nemškiga.)

Daj mi, Jezus, de žalujem',
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga, Jagnje, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus! daj, de tvoje rane
Nas presunejo kristjane,
To terpljenje prebritko
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred Očetam trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terpljenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,
Uklenili ti roke,
Ktere celi svet deržé.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, de se kri
Iz bolečih ran cedi.
Jezus, daj i. t. d.

Ternje bôde čelo tvoje,
Za velike grehe moje,

Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žeslo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli!
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe umierl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Žalostna Mati božja.

(Iz latinskiga.)

Žalostna je Mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je cerce vtopljeno,

Vse pobito, prebodeno
Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
Mogla je presveta Mati,
Ktere Sin je rešil svet!
Žalostna stoji jokaje,
Zdiha, gleda trepetaje,
Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
Če Marijo vgleđa biti
U britkosti, ko je ta?
Kdo preserčno ne žaluje,
Če to Mater premišljuje,
Ki terpeti tol'ko ima?

Grehe ljudstva na-se vzeti,
Vidi Jezusa terpeti,
Šibam vdati se voljno.
Gleda svojga Sina milo,
Ki je vse ga zapustilo,
Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave!
Daj mi čuti' te težave,
Daj mi solz pregrenkih dar.
Sturi mi serce se vneti,
In za Jezusa goreti,
De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati! to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni mi jih v serce.

Naj te rane tvojga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tud mene v živo sklé.

Daj, de s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Poleg križa de prebivam,
 In s teboj solze prelivam,
 'Z celiga serca želim.

O devic vsih devica,
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, de jokam se s teboj;
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves unamem,
 Kristus de bom udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati, v nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvojga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj,
 Ko bo smert telo zadela,
 Daj de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Velikonočna.

(Iz nemškiga.)

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smert, trohnoba!
Velikonočno jagnje bil,
Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
In v brezno satan trešen!

Smert nima svojga zêla več,
Odpert je grob in kamen preč!

Aleluja!

Odrešil je očete
Veliko časa vjete,

Častito jih pelja sebo
V zaperto z greham pred nebo!

Aleluja!

O, kak se svetjo rane
Nevsmiljeno mu dane!

Veselje angelsko verši,
De smert je mertva, nas uči.

Aleluja.

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpera:

Zveličar je od smerti vstal;
Tud nas ne bode grob končal.

Aleluja.

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angel kmal' zatrobí;
 Telo tud potlej popeljá
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Aleluja !

Dopolnit naše želje
 Perpraviti nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj !
 Prišel bom, upam, tud za t'boj
 Aleluja !

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Aleluja !

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Aleluja !

Aleluja ! Aleluja !
 Aleluja ! Aleluja !
 Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstat',
 Aleluja.

Križev teden.

(Iz nemškiga.)

Bog, kter' grešnike štrafuješ,
In pravične zveseljuješ,
V nebu ti nad nami' živiš,
Žugaš, tepeš in krotiš.

Sliši nas, stvari uboge,
Odverni nam vse nadloge,
Zdrave, v miru nas ohran',
Daj nam kruha vsaki dan.

Slednji dan nas iz dobrote
Preskerbiš lahko sirote;
Si mogočin Gospodar,
In skerbiš za vsako stvar.
Sliši naš, i. t. d.

Ti daješ stvarjem živeti,
De gre dež, in solnce sveti,
De polje lepo cvete,
Žito upanje daje.
Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
Pridejo na vert, na njive,
Tvoja volja je tako,
Služimo si z greham to.
Sliši nas, i. t. d.

Če od neba le dežuje,
De nam živež potonuje,
Pride to iz tvojih rok,
Zavolj spačenih otrok.
Sliši nas, i. t. d.

Če poleti za vročino
Vzame toča nam poljino,
De zelen'ga vidit' ni,
Smo pregrešili sami.
Sliši nas, i. t. d.

Če gromi, se križem bliska,
De se vsak ostrašen stiska,
Grešnik tvojo moč spozna,
V svojih grehah trepeta.
Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati
Hotel si Egiptu dati
Rodovitnost sedem let,
Ino sedem lakot spet.
Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril,
Z dolgo sušo jih udaril,
Ko je Ahab kralj njih bil,
Dež tri leta ni rosil.
Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaperto bilo,
Polje ni dežja dobilo,
Izrael je malikval,

Ti pa, Bog! ga obiskal.
Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
Čudno lakoti ubranil,
K' je zatirala strašno
Celo Judovsko zemljo.
Sliši nas, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreoberne,
Šibe tvoje si odverne,
Ko Elija pros' za nje,
Kmalo dost dežja dobé.
Sliši nas, i. î. d.

O Bog, tudi nas se usmili!
Ki smo te močno žalili,
Kadar bodeš tepel nas,
Vsliši prošnje tisti čas.
Sliši nas, i. t. d.

Tebi v voljo se čmo zdati,
Svoje polje obdelvati,
Ti odpri roko, Gospod!
In napolni nas dobrot.

Sliši nas, stvari uboge,
Odverni nam vse nadloge,
Zdrave, v miru nas ohran',
Daj nam kruha vsaki dan.

Binkošti.

Prid', sveti Duh! apostelnam dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo,
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh, razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O, vôdi nas do večnosti;
 Perpelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto rešnje Telo.

(Iz latinskiga.)

Praznika svetiga
 Dans veselimo se,
 Prav iz unetiga
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje Telo prejet'.
 Jest jim ga daje,
 Pa razdeli se ne;
 Vsak posebej celga prejme.

Kadar prejamejo
 Slabi njega Telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to,

Kelih jim tud zroči ,
 Da jim ga in veli :
 Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak je postavljeno
 Njega Telo u dar ,
 Dušam perpravljeno,
 De ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé ,
 De od njega živé ,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškiga
 Kruha naš duh živi ,
 'Z kruha človeškiga
 Se nam prav Bog sturi.
 Čudi se, o kristjan,
 Jezus je vsim jed dan ,
 Bod' si revin in zaničvan.

Dansi te prosimo ,
 Trojni, edini Bog !
 V sercih te nosimo ,
 Vari nas vsih nadlog ;
 Živi nas slabe zdaj ,
 K tebi nam priti daj ,
 In te vživat' na vekomaj.

Pred sv. rešnjim Telesam.

(Iz nemškiga.)

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen Odrešenik!
 U nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vsili nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj u nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomaj s tebo.

Sveto Serce Jezusovo.

(Iz nemškiga.)

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že préd nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj prosimo ga.
 Spoznamo, i. t. d.

Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno Serce;
 Spokorno in razterto
 Tud milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
 Se hočmo zadnji čas,

K' bo hotel Jezus priti
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas serca tvojga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano i. t. d.

Čast Marije.

O Marija! lepši cvet,
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga zmed vsih si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jezusam stojiš,
 Grešnikom pomoč deliš.

Sveta Mati vsih dobrot!
 Spomni se nas, revnih svet,
 V sercu maternim nas nôsi
 In pred Bogam za nas prosi
 On z veseljem vse sturi,
 Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 De poboljšamo se zdaj;
 Prosi božjiga sodnika,

Njega milost je velika,
De nam on odpustil bo,
Sturil milostno sodbo.

Grešnik! grehe objokuj,
Vredno zanje zadostuj;
Če se bomo spokorili,
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija zadnji čas
Milost sklicala čez nas.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časte,
Vsi pravični te slave.

Češen bodi trojni Bog!
Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti ;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš !
 Kolka je ljubezen tvoja !
 V grehe sim bil zakopan ,
 Revna je bla duša moja ,
 Ti pa prideš k nam na svet ,
 Smert , pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti ;
 Nam živi in nam vmerje ,
 Nam nebesa zaslužiti ;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika ,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika ;
 Milost , grešnik , le dobiš ,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus ! bod' usmiljen nam ,
 V službi svoji nas ohrani ,
 Kri si svojo dal za nas ,
 Greh končaj , per nas ostani ;
 Pelji naše duše v raj ,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stur' ,
 Zdaj in vselej nas obvari ;

Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de sturmo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

Spokorna.

Večno srečno je življenje,
 Če je greha zadolženje
 Ljubi Oče ti odvzel,
 Te otroka spet sprejel.
 Greha rane nam zaceli,
 Milost, o Gospod, dodeli;
 Milost prosi za dolge
 V grehah žalostno serce.

Oh, pogosto res sim padal,
 Vedno greh na greh nakladal;
 Grehov več ko las imam,
 Oh, grešil sim, sam spoznam.
 Greha rane i. t. d.

Žalost, groza me obhaja;
 Strah po udih me sprehaja;

Mir je zginil iz serca,
 Greh veselja več ne da.
 Greha rane i. t. d.

Zginila tolažba moja,
 Ki jo da ljubezen tvoja,
 Ker sim se brez vsga strahu
 Tvojga imenoval Sinn.
 Greha rane i. t. d.

Al me hočeš tud zavreči,
 Če v ljubezni zdaj goreči
 Teb' moj duh obljudo stri,
 In se greha spokori?
 Greha rane i. t. d.

Ne pravičniga ozdravit,
 Le zgubljenja k seb' pripravit,
 Serčno najdenga objet
 Si prišel z nebes na svet.
 Greha rane i. t. d.

Magdaleno pred nogami
 Vidiš zdihovat' s solzami,
 Vidiš jokat' tam na tleh,
 Odpustiš ji velik greh.
 Greha rane i. t. d.

Če jez serčno zdaj žalujem,
 Angelce razveselujem,
 Me v priyatla spet sprejmo,
 Če imam solzno oko.
 Greha rane i. t. d.

Strit' pokoro sim odlašal,
 Ti pa, Oče, si zanašal;
 Tvoji jezi de vbežim,
 Se poboljšat' prec želim.
 Greha rane i. t. d.

Dans je dan spoznati zmoto,
 Dans me vabiš grešno sroto;
 Dans tud kliče revna stvar,
 Ne zaverzi je nikar!
 Greha rane nam zaceli,
 Milost, o Gospod, dodeli;
 Milost prosi za dolge
 V grehah žalostno serce.

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
 Serčno ljubiti te želim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
 Zmotam pa serce zapreti;
 Sej iz rok ljubezni tvoje
 Je prišlo življenje moje.
 Vero, upanje povikšaj,
 De v ljubezni ves gorim.

Živo verjem i. t. d.
 Če tud cel svet v zmote zajde,
 V tebi se resnica najde;
 Teb' ni skritga, Bog presveti,
 Brez skerbi ti smem verjeti.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tri persone so v skrivnosti,
 Le en Bog u svoj' svetosti,
 V bistvu so moči enake,
 Čudne dela so od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebe, Oče, na višavah
 Bom zaupal v težavah;
 Tvoja roka me podpera,
 Če me svet, pekel zatera.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje v pogubljenje,
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj,
 Strah u sercu mi zateraj;
 De se vterjen ne preganem,
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, se veseliti,
 Tebe vekomaj častiti,
 V dobrih delih hočem rasti,
 Tebi v vsih rečeh dopasti.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati,
 Le do tebe čem hiteti,
 In z veselim sercam peti:
 Ljubi Oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
 Kadar ura mi odbije
 In me tamni grob zakrije,
 Ko trohljivost žvot razdere,
 Naj se v mojim sercu bere:
 Ljubi Oče, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Poslednji dan.

Strašin dan bo dan plačila,
 Zemlja se bo v prah zdrobila,
 Priča David in Sibila.

Grozin strah bo svet obdajal,
 Kadar bo sodnik prihajal,
 K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
 Mertvim po grobeh grometi,
 K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K božjemu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernešene,
Dela bodeš bral sturjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedil,
Vse, karkol je kdo naredil,
Celi svet bo tistokrat zvedil.

Revež, kam se čem podati,
Kje prijetla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
De so zame te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Trudin hotel si hoditi,
Zame svojo kri preliti;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te iméti pomočnika,
Naših duš Odrešenika,
Preden vidmo te sodnika.

De sim kriv, to sam pričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog, zdihujem.

Rane grešnice zaceli,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisim vredin odpušanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Vari v oginj me jokanja.

Med ovcé me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene preklete
Pabnil v oginj boš ujete,
Deni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno;
Skerbi zame stvar nekrečno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, omije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir.

Pristavek.

Prava vera.

„Brez vere ni mogoče Bogu dopasti.“ Hebr. 11.

„En Gospod, en Bog, en kerst, en Bog in Oče vsih!“ (Efez. 4.) zakaj nobeno drugo ime pod nebam ni dano ljudem, v katerim bi mogli zveličani biti, (Djanje apost. 4, 12.) kakor ime Jezus. Kakor je pa le en sam Jezus Kristus, tako je tudi ena sama prava keršanska cerkev, ktere vidna vikši glava je rimski papež, ki je naslednik svetiga Petra in namestnik Kristusov na zemlji. Tej cerkvi je Kristus obljubil, per nji ostati do konca sveta (Mat. 28, 20.), tej cerkvi je Kristus svetiga Duha obljubil, de jo uči „vso resnico.“ (Jan. 16, 13.) Ona je tadaj steber in terdnjava vse

resnice (2. Tim. 3, 15.) in sveti Krizostom pravi, de bo poprej oginj solnca ugasnil, kakor bo rimska katoljška cerkev od prave vere odstopila.

Veseli se tadaj, o katoljčan! de si ud prave, edino zveličavne cerkve, in reci večkrat s sveto Terezijo: Otrok katoljške cerkve sim! — Vervaj terdno in nedvomno, kar katoljška cerkev zapoveduje verovati, naj bo v svetim pismu zapisano ali ne. Zakaj veliko reči apostelni niso zapisali, ker so jih samo z ustmi učili. Vervaj to vse, ne, ker to tvoja pamet zapopade, (zakaj kako malo božjih skrivnost zapopade slabi človek!) temuč zato, ker te uči katoljška cerkev, ktero sveti Duh vodi, de se ne more zmotiti. Ne premišluj z ošabno vedoželjnostjo naukov svete vere; zakaj kdor veličastvo zapopasti hoče, pod njim omaga. (Pregov. 25, 17.) Z neverniki, s posvetnimi modrijani, z zaničevavci vere, ali s takimi, ki so

druge vere, se preveč ne pečaj, tudi tacih bukev ne beri, ktere zoper katoljško vero uče. Hodi rajši h katoljškim duhovnam, in daj se jim podučiti — v šoli — v pridigah in keršanskih naukih — v spovednici. Zamo-rejo ti tudi lepih bukev nasvetovati, de jih bereš. Tudi se ne sramuj, včasi katekizem ponavljati, zakaj več dobriga in lepiga je v njem, kakor v sto posvetnih bukvah.

Greh je iz zanikernosti v naukih svete vere nevedin ostati. Gorje posebno staršem in gospodarjem, kteri, ki so sami nevedni, tudi svoje otroke in podložne v nevednosti pusté rasti! — Pa tudi ni zadosti katoljškiga nauka vediti in verovati; tudi pokazati se mora, to se pravi, očitno se mora pokazati in z deli vere, namreč s preje-manjem svetih zakramentov, z obiskovanjem cerkve, z molitvijo in s pobožnimi deli se mora katoljška vera na

znanje dajati. „Kakor je telo brez duše mrtvo, tako je tudi vera mrtva brez dobrih del.“ (Jak. 2, 26.)

Vsakimu človeku, kadar se pameti zave, je treba vediti in verovati, da bo zveličan:

1. De je en Bog.
2. De je Bog pravičin sodnik, kateri dobro plačuje in hudo štrafuje.
3. De so tri Božje osebe, eniga bitja in ene nature : Oče, Sin in sveti Duh.
4. De je Bog Sin, druga Božja oseba, človek postal, nas s svojo smertjo na križu odrešiti in večno zveličati.
5. De je človeška duša neumerjoča.
6. De je gnada Božja k zveličanju potrebna, in da brez gnade Božje človek nič za večno življenje zasluženja vredniga ne more storiti.

Dalje mora katoliški kristjan tudi te reči vediti, in velik greh bi bil, ko bi jih iz zanikernosti ne vedil, namreč:

1. Apostolsko vero.
2. Gospodovo molitev.
3. Deset Božjih zapoved in pet cerkvenih zapoved.
4. Sedem svetih zakramentov.

Apostolska vera se tako moli:

Verujem v Boga Očeta vsigamogočnega, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga, Gospoda našiga. Kteri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncem Pilatom, ktižan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočnega. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve.

— Verujem v svetiga Duha, sveto katoliško cerkev, gmajno svetnikov, odpušanje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Amen.

Gospodova molitev se tako moli:

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas od hudiga (od zlega). Amen.

Angelsko češenje se tako moli:

Češena si, Marija, gnade polna, Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Deset zapoved Božjih in pet cerkvenih zapoved

glej spredaj: Spraševanje vesti, kjer
jih najdeš stran 100 in 110.

Sveti zakramenti so:

1. Sveti kerst.
2. sv. birma.
3. sv. rešnje telo.
4. sv. pokora.
5. sv. poslednje olje.
6. sv. mašnikovo posvečenje.
7. sv. zakon.

De bi v veri celo nevedni ne ostali,
bi dobro bilo, ko bi starši in gospodarji
skerbili, de bi njih otroci in podložni
vsako jutro razun vere, očenaša in če-
šenasmarije, tudi deset Božjih in pet
cerkvenih zapoved in svete zakramente
glasno molili.

Postna zapoved.

Že pervima človekama v raju je Bog postno zapoved dal, ker jima je zapovedal, sadu eniga drevesa ne jesti. Po storjenim grehu je bil post navadna pokora. Judje so imeli svoje postne dni; Jezus in apostelni so se postili. Pervi kristjani so se posebno oestro postili, pred vsimi pa tisti, kateri so se pokorili. Dan današnji je cerkev postno zapoved zlo olajšala; pa vunder je ljudje ne spolnujejo. V marsikterih hišah pa nanjo malo ali še clo nič več ne porajtajo. Oh, ali so taki celo pozabili, de mora vse življenje kristjana pokora biti? Ali mar menj grešimo, kakor so prvi kristiani grešili? Ali smo morebiti preslabi, de bi nar manjšiga posta prestatu ne mogli? Skušnja uči, de ne post, ampak nezmernost tako veliko ljudi pomori. — Jezus je mogel na križu tolikšno žejo terpeti, ti pa bi si ne hotel nič perter-

gati, kar se tvojimu gerlu perleže? O mehkužni človek! zakaj si tako močan v grehah, in tako slab v postu?

Nihče ne sme reči: To je le cerkvena zapoved; zakaj cerkev ima od Kristusa oblast, vernim več reči prepovedati ali pa zapovedati; kar tadaj zapove, stori v Božjim imenu. „Kdor vas posluša, je rekel Jezus apostelnam, mene posluša, in kdor vas zaničuje, mene zaničuje.“ In na drugim kraju govori Kristus: „Kdor cerkve ne posluša, ga imej kakor ajda in colnarja.“ Gorje tistim staršem, gorje tistim gospodarjem in gospodinjam, kateri iz nemarljivosti ali zaničevanja po ajdovsko gospodarijo, in ne pugubljajo samo sebe, ampak tudi duše svojih otrok, žlahtnikov in podložnih! Gorje vsim, kateri s prelomljenjem postne zapovedi celo družim očitno pohujšanje dajo in cerkev zaničujejo! Kdor ne more cele postne zapovedi spol-

ni, kakor je postavljena, mora saj toliko storiti, kolikor zamore, in druge pobožne dela mora opravljati (molitve, dela ljubezni, milošino), ktere mu spovednik naloži. Tudi se kristjanu spodobi, vsak postni dan si kaj pritergati, in usta, ktere le po dobrih in zvoljenih jedeh mika, s tem premagovati, de je z neimenitno in menj dišečo jedjo zadovoljin. S tem telesnim postam se mora tudi dušni post združiti, namreč, hude nagnjenja in strasti se morajo zaterati, jeza, jezičnost, oči se morajo berzdati, z eno besedo, greha se je varovati.

Duhovne orožja.

Pomočki zoper greh sploh so:

1. Večkrat in dobro svojimu spovedniku grehov se spovedati in dušo s svetim obhajilam uterditi.

2. Slednji dan svojo vest sprašati in popolnoma grevengo obuditi.

3. Postopanja in hudih družin se varovati.

4. Pridigo pazljivo poslušati.

5. Duhovne bukve brati.

6. Pridno moliti in tudi podnevi Boga večkrat klicati.

7. Pričujočnosti Božje in svetiga angela varha se pridno spominovati.

8. Na štiri poslednje reči: smert, sodbo, pekel in nebesa se večkrat zmisliti.

9. Kristusovo terpljenje premišljevati, ali vsaj križaniga Zveličarja večkrat pobožno pogledati.

10. Postiti in premagovati se, oči, ušesa, jezik, roke dobro varovati.

11. Dela ljubezni in usmiljenja opravljati.

12. Skušnjavam koj v začetku zoperstati.

Posebni pomočki zoper nečistost, ktera se vedno bolj po zemlji razširja, so :

Zatri koj nečiste misli in želje;

zakaj te so že velik greh, če jih rado-
voljno imaš. Kadar te taka skušnjava
obide, poglej v nebo, in reci sam sebi:
Nič nečistiga ne more v nebesa priti.
Ne, ne! rajši čem umreti, kakor grešiti!
Jezus, Marija, pridita mi na pomoč! —
Vari svoje oči, de se ne ozerajo pre-
derzno in poželjivo; vari svoje ušesa,
de ne poslušajo nečistih pogovorov;
vari svoj jezik, de nič nespodobniga
ne govori; vari svoje roke, de nič
hudiga ne store! Zakaj nečisti pogledi,
pogovori, poljubki (kušljeji), dotikljeji,
objemki so že greh in kmalo v veči
grehe zapeljejo. — Ne poj dvoumnih,
nespodobnih pesem, ne beri gerdih bu-
kev, ne hodi na ples, zakaj tukaj piješ
sladki strup, ki tvojo dušo umori. —

Z osebami družiga spola bodi mo-
driga, resnobljiga in sramožljiviga za-
deržanja; zakaj Bog je per tebi,
ki vse vidi! — Beži iz priložnosti
in nevarnosti k grehu; ponoči ne
vasuj in ne bodi nikoli sam z osebami,

druziga spola; koj, koj opusti njih družino; zakaj kdor nevarnost ljubi, v nevarnosti pogine. — Bodi sramožljiv sam seboj, in spomni se, de je sveti angel varh povsod per tebi; v svoji obleki bodi pošten, zakaj napuh gre pred padcam. — Premišljuj večkrat križaniga Jezusa; ali niso posebno grehi nečistosti njegoviga deviškiga telesa tako razmesarili? — Perporoči se materi Božji, nar čistejši devici; stori s privoljenjem svojiga spovednika od časa do časa obljubo čistosti; časti tudi svetiga Jožefa, svetiga Janeza evangelista in angelskiga mladenča Alojzja kakor patrona čistosti. Premišljuj večkrat čast, ktero čisti v nebesih uživajo. Pervi so pred Božjim sedežem; povsod spremljajo Jagnje Božje, kamor gre; novo pesem pojejo, ktere drugi svetniki ne znajo. — Premišljuj strašne martre, ktere nečistniki v peklu terpe. Njih oginj ne ugasne, njih červ ne pogine! Oh, kako strašno je, zavoljo kratkiga me-

seniga veselja v večnim ognju terpeti!
 — — Pojdi na kako pokopališe! poglej grobe! Koliko trupel tam trohni, ktere so se nekadaj s sladnostjo pregrešile; zdaj so živež červov! — Ali kje so njih duše? Pred stol večniga so prišle, in kako strašna sodba jih je zadela! — De tej strašni sodbi odideš, se vojskuj z mesam in s kervjo, pokori svoje telo in živi spokorno. Zakaj mehkužnost, nezmernost in veselje sveta so pot k nečistosti. Vari se nečistosti! Nič nečistiga ne pride v nebeško kraljestvo! Nebeškiga kraljestva ne bodo gledali ne nečistniki, ne prešestovavci! Blagor njim, kteri so čistiga serca, ker bodo Boga gledali!

**Prav dober in lahak pomoček
se popolnoma poboljšati.**

Prav dober pomoček, hudobije in hude navade zatreti in keršanske čednosti doseči, je tako imenovano posebno spraševanje vesti. Posebno spraševanje vesti se pa imenuje spraševanje čez posamezne grehe ali čez zamujenje kake čednosti. Sveti Krizostom pravi: „Prosim vsaciga vas, kateri spozna, de je eni hudobii bolj podveržen, kakor drugi, de naj si posebno pridno perzadeva, to hudobijo v svojim sercu zatreti.“ In še dalje govori: Opuštimo v tem mescu to hudobijo, v drugim drugo; tako se bomo sčasama poboljšali in kakor po Jakobovi gredi bomo v nebesa prišli. Zakaj zoper vse hudobije enpot se vojskovati, pretežko stane; po versti jih moramo premagati. Tako so že nekteri ajdovski modri možje delali. Sklenili so, postavim, vina ne

več piti. Potem so se mesnim jedem odpovedali. Dalje so si perzadjali, tudi v norčijah ne lagati. Tako so vse svoje napake premagali, in so v dobrih rastli. „Oh, govori Tomaž Kempčan, ko bi vsako leto le eno hudobijo opustili, kmalo bi bili popolnoma ljudje!“

Kako pa se vest posebno sprašuje? — Zjutraj, kadar vstaneš, skleni, tistiga greha se posebno varovati, ki ga večkrat storiš, in se v čednosti vaditi, ki mu je nasproti. Prosi Boga gnade in pomoči zato. Ponovi tudi podnevi ta svoj sklep, in opoldne se sprašuj ob kratkim. Pomisli, kolikrat nisi svojemu sklepu zvest bil, in perzadeni si, de se število tvojih grehov od dne do dne manjša, čednost pa se naraša. Perlič (permeri) današnji dan z včeranjim, ta teden s pretečenim, in glej, če si se kaj poboljšal ali nič. Če si se kaj poboljšal, se zahvali Bogu in njegovi gnadi to perpiši; če se nisi, obžaluj svojo mlačnost in terdno skleni se poboljšati.

Naloži si tudi kako pokoro, ako bi ne bil svojiga sklepa spolnil. Poslednjič se čez vse s svojim spovednikom pogovori.

Poslednje reči.

Spomni se poslednjih reči in ne boš grešil.

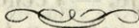
S m e r t. — Človeku je namenjeno enkrat umreti. — Čujte! zakaj ne veste ne dneva ne ure. — Konec pride, gotovo pride! — Poravnaj svoje gospodarstvo; zakaj umerl boš!

S o d b a. — Po smerti je sodba. — Vsi se moramo skazati pred sodnjim sedežem Kristusovim. — Vse je zapisano! — Vse nam bo brano! Vse bo tehtano (vagano) na tehtnici večniga sodnika!

P e k e l. — Hudobni bodo šli v večno terpljenje. — Večno bodo od Boga zaverženi! — večno v terpljenji, brez nehanja, brez konca! Červ ne pogine nikoli! — Oginj ne ugasne nikoli! —

Zmiraj ! večno ! — Večno terpljenje !
nikoli veselje ! — Iz pekla ni rešenja !
Nebesa. — Oko ni vidilo, uho
ni slišalo, serce človeško ni občutilo,
kaj je Bog perpravil tistim, kateri ga
ljubijo. — O zveličanje ! o veselje brez
nehanja, brez konca ! — Božje obličje
večno gledati ! večno per Jezusu in
Marii biti ! večno v družbi angelov in
svetnikov veselje prepevati ! — Tam ni
solz, ni zdihljejev, ni tarnanja (jam-
ranja) ; tam ni bolečin, ni strahu, ni
smerti ! Zakaj noč je minula, dan se
je napočil, dan, kteriga je Gospod na-
redil. Blagor njim, kateri bodo enkrat v
njegovi luči hodili ! Aleluja.

Vse v nar veči čast Jezusovo !

Kazalo.

	Stran.
Od molitve	3
Od jutrajne molitve	5
Jutrajna molitev	6
Vera, upanje in ljubezen	11
Djanje vere	11
Djanje upanja	12
Djanje ljubezni	13
K angelskimu češenju	14
Od preišljevanja	16
Zgled preišljevanja čez smertni greh	18
Od duhovniga branja	23
Povzdigovanje serca podnevi	25
Djanje žalosti	27
Obujenje dobrega namena	27
Spomin Božje pričijočnosti	27
Djanje vere	28
Djanje upanja	28
Djanje ljubezni	28
V terpljenji	29
V skušnjavah	29
Kadar ura bije	29
Molitev pri jedi	30
Pred jedjo	31
Po jedi	31

Večerne molitve	32
Molitev:	
Zahvaljenje	34
Klicanje svetiga Duha	35
Grevinga	36
Sklep	37
Prošnja in klicanje	38
Od poslušanja pridige	39
Molitev pred pridigo	41
Molitev po pridigi	42
Od svete maše	42
Molitve pri sv. maši s premišljevanjem	
Kristusoviga terpljenja	45
Sveta maša, kakor jo mašnik bere	63
Od svetiga zakramenta pokore	92
Spraševanje vesti:	
I. Čez deset zapoved Božjih	100
II. Čez pet cerkvenih zapoved	110
III. Čez razne grehe	113
Molitve per spovedi:	
Prošnja za razsvitlenje	115
Obnjenje grevence	116
Terden sklep in darovanje	119
Molitev pred spovedjo	121
Pobožne premišljevanja pred spo- vedjo	123
Molitev po spovedi	125
Od odpustka	128
Molitev za odpustke	131
Od svetiga obhajila	134
Obhajilne molitve:	
Pred svetim obhajilam	137
Po svetim obhajilu	145

Od presvete Trojice	151
Molitev k presveti Trojici	152
Od angelskiga roženkranca	154
Molitev pred roženkrancam	155
Molitev po roženkrancu	156
Ponovljenje kerstne obljube	157
Od presvetiga rešnjiga Telesa	159
Molitev pred svetim rešnjim Telesam	161
Molitev k Božjemu sercu Jezusovimu	164
Kristusovo terpljenje	166
Sveti križev pot	169
Sklep sv. križeviga pota	198
Molitev v spomin Kristusove smertne britkosti ob četertkih	198
Molitev v spomin Kristusove smerti ob petkih	200
<i>Gospodovi prazniki in sveti časi:</i>	
Advent	201
Molitev	202
Kvaterni dnevi	203
Molitev	203
Božič	204
Molitev	205
Poslednji dan leta	206
Molitev	206
Novoletni dan in praznik Kristusoviga obrezovanja	207
Molitev	207
Razглаšenje Gospodovo ali praznik svetih treh kraljev	208
Molitev	209

Praznik presvetiga imena Jezusa	209
Molitev	210
Sveti postni čas	210
Molitev na pepelnico	211
Molitev veliki četertik	211
Molitev veliki petek	212
Molitev pred božjim grobam	213
Velikonočni praznik	214
Molitev	214
Križev teden	215
Molitev	215
Kristusov vnebohod	216
Molitev	217
Binkušni praznik	218
Molitev	218
Praznik presvete Trojice (glej : „Od presvete Trojice“ stran 151.)	219
Praznik presvetiga rešnjiga Telesa	219
Molitev (glej stran 161)	
Cerkveno žegnanje	220
Molitev	221
Češenje presvete Device in matere Bo- žje Marije	221
Molitev v čast čistiga spočetja	223
„ v čast sedem žalost Marije	224
„ v čast sladkiga serca Marije	227
Molitev za varstvo Marije	229
Mariin roženkranc	230
Molitev ob praznikih Marije	232
Češenje svetih angelov	234
Molitev k svetimu angelu varhu	236
„ k svetimu arhangelu Mihaelu	237
Češenje svetnikov	238

Molitev v čast svetiga Jožefa . . .	239
V dan svetiga Marka . . .	240
Molitev v čast sv. Janeza Nep. . .	240
„ v čast sv. Alojzja Goncaga . . .	241
„ „ „ sv. Janeza Kerstnika . . .	242
„ „ „ ss. apostelnov Petra Pavla . . .	243
„ „ „ svele Ane . . .	244
„ „ „ svetiga Leopolda . . .	245
„ „ „ „ Štefana . . .	246
„ „ „ svojiga patrona . . .	246
V praznik vsih svetnikov . . .	247
Molitve za razne osebe in potrebe:	
1. Za sveto cerkev . . .	247
2. Za svetiga očeta papeža . . .	248
3. Za škofa . . .	248
4. Za dušne pastirje in vse du- hovne . . .	249
5. Za spovednika . . .	249
6. Za cesarja . . .	250
7. Za vse deželske gosposke . . .	250
8. Molitev otrok za starše . . .	251
9. „ staršev za otroke . . .	251
10. Žegen čez otroke . . .	252
11. Za zakonske . . .	252
12. Za žlahtnike . . .	253
13. Za prijatle in dobrotnike . . .	253
14. Za sovražnike . . .	254
15. Za spreobrnjenje nevernih greš- nikov . . .	254
16. Za bolnike . . .	255
17. Za umirajoče . . .	255

18. Per volitvi stanu	255
19. Ob času žalosti	256
20. Popotni žegen	257
Molitve za bolnike in umirajoče	257
Molitev za srečno smert	260
Duhovni testament	261
Poslednji zdihljeji umirajočiga	263
Po smerti	268
Molitev	269
Molitve za mertve	269
,, mertve verne kristjane	270
,, rajnke starše	271
,, ,, ,, žlahtnike in dobrotnike	272
Litanije od presvetiga imena Jezusoviga	273
Molitev	276
Litanije od terpljenja in smerti Jezusa	277
Molitev	281
Lavretanske litanije	281
Molitve po litanijah	284
Litanije vsih svetnikov	292
Molitve po litanijah	298 in 303

Pesmi:

Pesem per sveti maši	307
Druga pesem per sv. maši	316
Pred pridigo	322
Oznanjenje Marije Device	324
Adventna	325
Sveti večer	327
Terpljenje Jezusovo	329
Žalostna Mati Božja	330
Velikonočna	333
Križev teden	335

	Stran.
Binkošti	338
Sveto rešnje Telo	339
Pred sv. rešnjim Telesam	341
Sveto Serce Jezusovo	342
Čast Marije	343
Zahvalna	344
Spokorna	346
Vera , upanje in ljubezen	348
Poslednji dan	350

Pristavek :

Prava vera	353
Apostolska vera	357
Gospodova molitev	358
Angelsko češenje	358
Deset zapoved Božjih	359
Postna zapoved	360
Duhovne orožja	362
Prav dober in lahak pomoček se poboljšati	367
Poslednje reči	369

